41. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1985. NOVEMBER 13.

Ludas Matyi

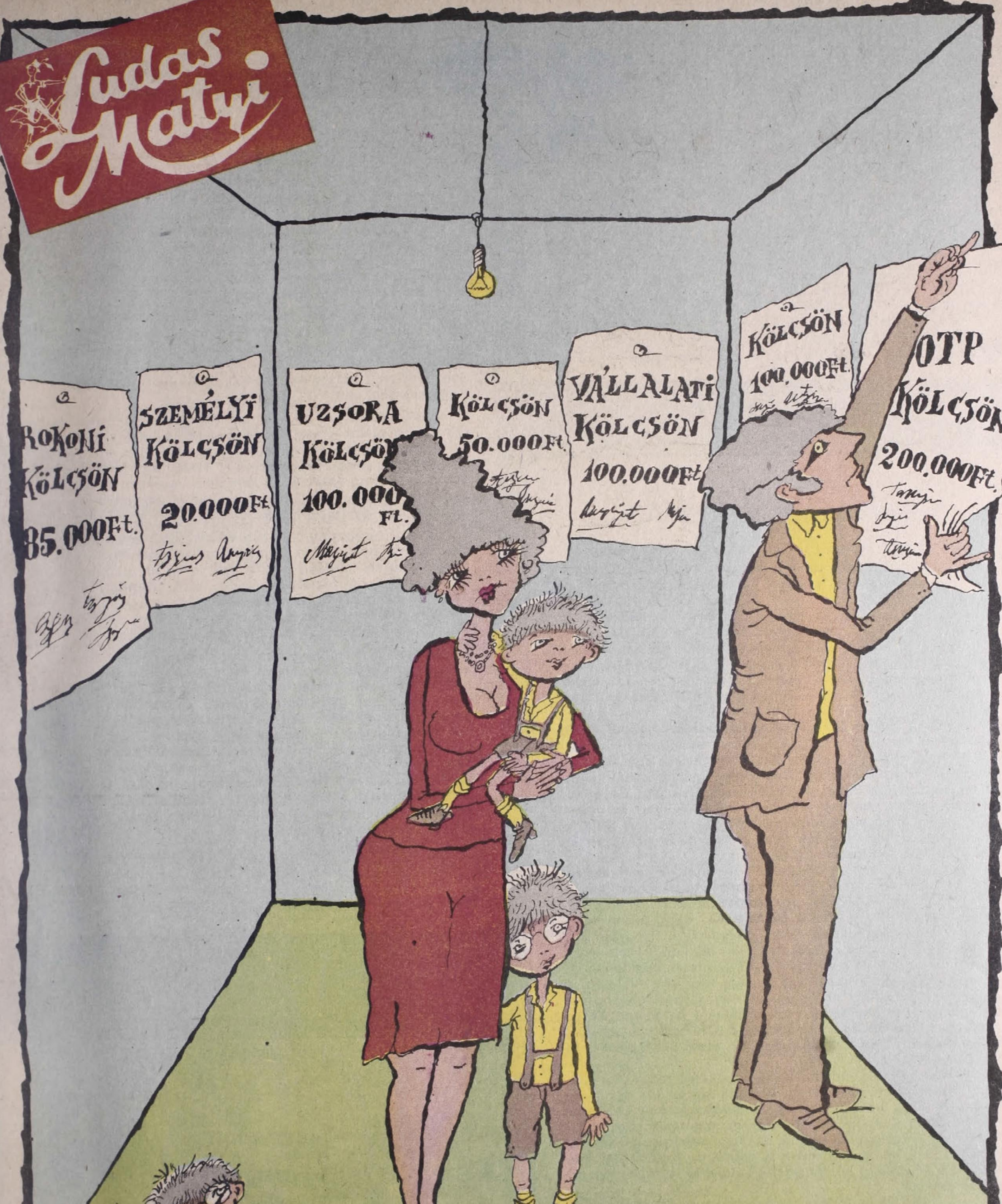
ROKONI KÖLCSÖN 85.000 Ft.
SZEMÉLYI KÖLCSÖN 20.000 Ft.
UZSORA KÖLCSÖ 100.000 Ft.
KÖLCSÖN 50.000 Ft.
VÁLLALATI KÖLCSÖN 100.000 Ft
KÖLCSÖN 100.000 Ft.
OTP KÖLCSÖN 200.000 Ft.

TAPÉTÁZÁS

Dallos Jenő rajza

mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk

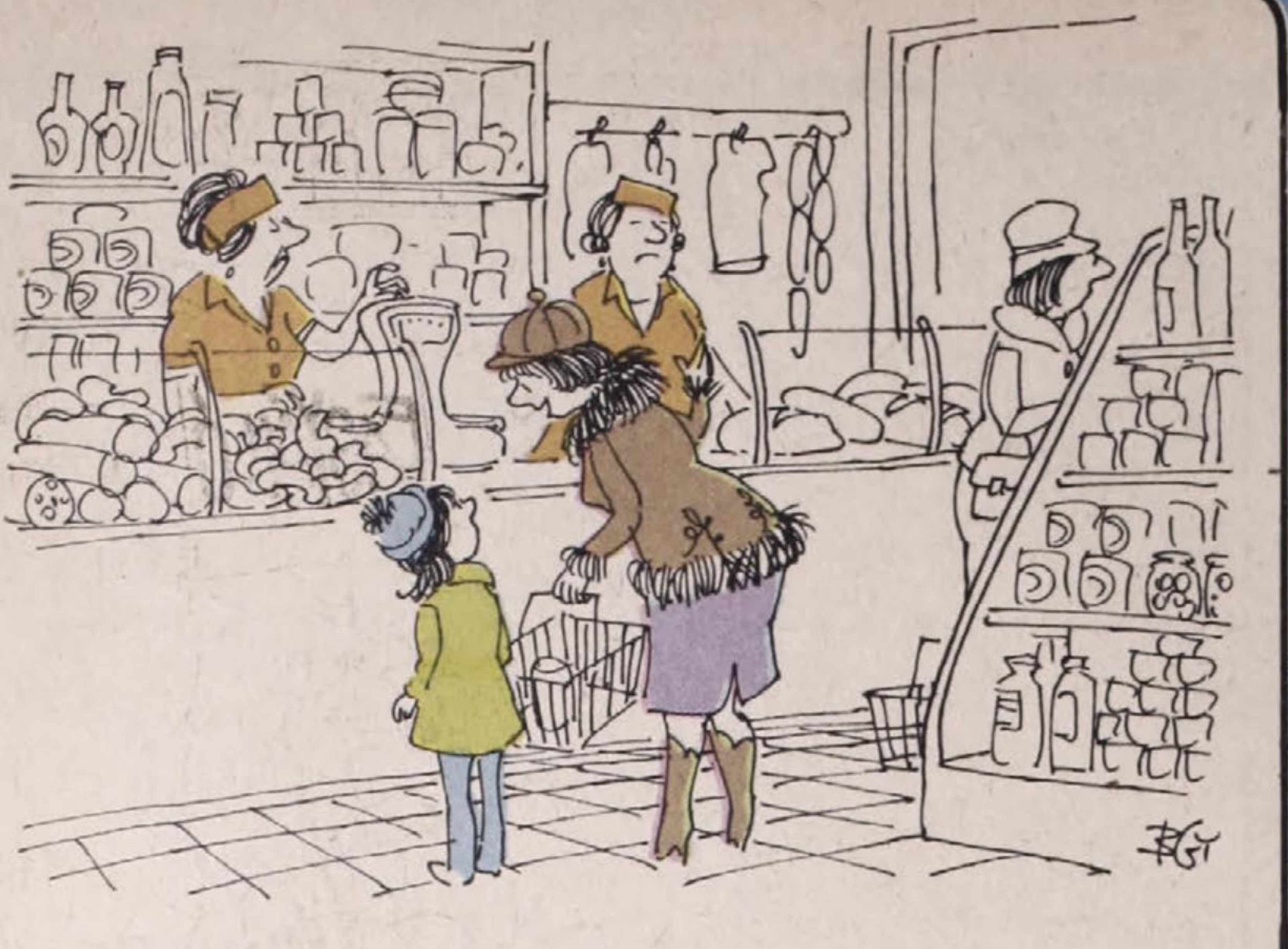

– Nem minket utál a néni, hanem a szakmáját!

Lehetetlen dolgaink

A Gödöllői Galéria ismét megrendezi a lehetetlen tárgyak kiállítását. Legutóbb két éve láthattuk itt a félresikerült tárgyak fesztiválját: például három különböző hosszúságú méteres colstokot – egyik sem stimmelt –, gyárilag bevarrt kesztyűt – nem megy tönkre a hordástól! –, kávékiöntőt, amiből a kávét csak melleönteni lehet – a sok kávé árt a szívnek! – 20 helyett csak 3 fogamzásgátló tablettát tartalmazó dobozt – talán mert szexből is megárt a sok. A mostani bejelentés felkér mindenkit, hogy gyűjtse a funkciójuknak meg nem felelő tárgyakat és kölcsönözze az 1986. február 7-én nyíló kiállításra.

Van mit gyűjtenünk! Az idei termésben találtam eddig hajfestéket, amely a hajat szőke helyett szürkére festi, japán autórádiót, amely a hazai adások vételére alkalmatlan, a közismert tökgyalut, amely nem gyalul, gyümölcscentrifugát, amely nem préseli ki a levet, azonkívül időnként életveszélyes. És amikor harmadszorra sem javították meg és emiatt a nyugdíjas vevő visszakérte az 1200 forint javítási díjat, a szövetkezetben azt mondták neki, hogy mit vár egy ilyen olcsó géptől és nem adták vissza a pénzt.

Ami egy lehetetlen álláspont – és épp az ilyen esetekből kiindulva javaslom, hogy szélesítsék a kiállítás tematikáját. Mert van lehetetlen ügyintézés: az előbbi mellett erre példa az is, hogy valakik beszerezték azt a japán autórádiót, amely idegenkedik hazai adásainktól. (Hogyan próbálták ki? Mit fogtak rajta?) Egy ilyen kiállításból a hivatali munka minősége sem maradhat ki! Olvasom például, hogy számos rendelet életkora még az egy évet sem éri meg. A legtöbb esetben nem az élet haladja túl a rendeletet, hanem a rendelet már kiadásakor sem érte utól az életet. És ha rossz, nem vonják vissza: módosítják. De nem egyszer ám! A vámeljárásról szólót például 5 év alatt tizenegyszer. És most tökéletes?

Persze vannak rendeletek, amelyek évtizedek óta stabilak. Ilyen a napidíj-rendelet. Néhány éve hoztak egy rendelkezést, hogy vállalati, hivatali tanácskozásokon nem szabad kávét adni a vendégnek, mivel az importcikk. Egy nagyvállalat vezérigazgatója mondta el, hogy mennyire bővült önállósága: már milliós üzleteket is köthet a „felsőbbség" beleszólása nélkül. De ha tárgyalófelét kávéval kínálja, jogszabályba ütközik.

Lehetetlen dolgainkhoz tartozik, hogy a Fogyasztók Tanácsának a Legfelsőbb Bíróságot kell felkérnie annak eldöntésére, hogy termék-e a lakás, azaz olyan tartós fogyasztási cikk-e, mint mondjuk az a japán autórádió, amelyre van kötelező jótállás. Hogy még kitörhet egy olyan vita is, hogy „áru-e a lakás?" És lenne még több példám, de helyszűke miatt lehetetlen továbbsorolnom. Inkább a mohamedán szőnyegszövőkre gondolok, akik minden munkájukba egy hibát rejtenek, „mert csak Mohamed tökéletes". Csak ez az egy hiba a megengedett. Hát kitérek a hitemből!

Földi Iván

Zebraszorzó

Hol volt, hol nem volt, a vissza nem váltott üveghegyeken is túl, volt egyszer egy kicsinél is kisebb település a Bakonyban, a neve szakasztott, mint az Isztriai félsziget szép kikötővárosáé, csakhogy ott híres római amfiteátrum található, itt meg pálos templom és kolostor alapfalai a XIV. századból, öreg galagonyafa, erdőrészlet, sok apró tóval. És 210, azaz kettőszáztíz lélek. Egyelőre.

Élt aztán ebben a faluban egy bölcs levélíró, aki egyízben tollat ragadott, és ezen úton-módon kereste meg szerkesztőségünket. Ez a mi emberünk különben igen nagyon borúlátó volt, ám csak kisebb részben a novemberi ködöknek köszönhetően, sokkal inkább azért, mert értett szegény a matematikához.

Történt ugyanis, hogy a kicsinél is kisebb településen falugyűlést hívtak össze. Ott a helybéliek nagy-nagy kéréssel hozakodtak elő: a helységet kettészelő útra egy gyalogátkelőhely festessék föl, mivel úgy esett, hogy a községben három igen forgalmas út is keresztezi egymást, s minthogy járda nincsen, autó képében két ízben is megjelent már náluk a kaszás az utóbbi öt esztendőben.

Nosza, térült-fordult a kérelem, eljutott egészen a magas vármegyéig, majd – fertályórára? negyednapra? – jött is a válasz, mely aszerint intézkedett, hogy a faluban zebra nem készülhet. A dolgokhoz jobban értők ugyanis a helybéli gyalogosok csekélyke számát nomeg az arra elhaladó járművekét összeszorozták, és ez a bűvös szorzat egy rendelet megszabta minimális értéket sehogy el nem ére.

Támadt is mindjárt rettentő nagy kétely a mi levélírónkban, aki, mint említém, konyít valamit a matematikához. Búbánatnak ereszté a fejét, mondván, mégcsak remény sincsen ama reménybeli gyalogátkelőhelyre. Zebra híján ugyanis, géperejű közreműködéssel, tovább csökken majd az aprófalvak népességmegtartó képessége, másszóval, a matematika nyelvén, az egyik szorzótényező, a lakosok száma. Ahhoz, hogy az a bizonyos szorzat mégis növekedjék, nincs más út, az automobiloknak kell tovább sokasodni. Ám ez esetben ismét fogy majd a nép, mondhatni tragikus egyszerűséggel. Addig-addig, mígnem az autók számát egyszercsak nem marad mivel (kivel!) megszorozni.

Igaz, akkor valóban nem leend már szükség a zebrára.

Münz András

PESTI TERRORISTA

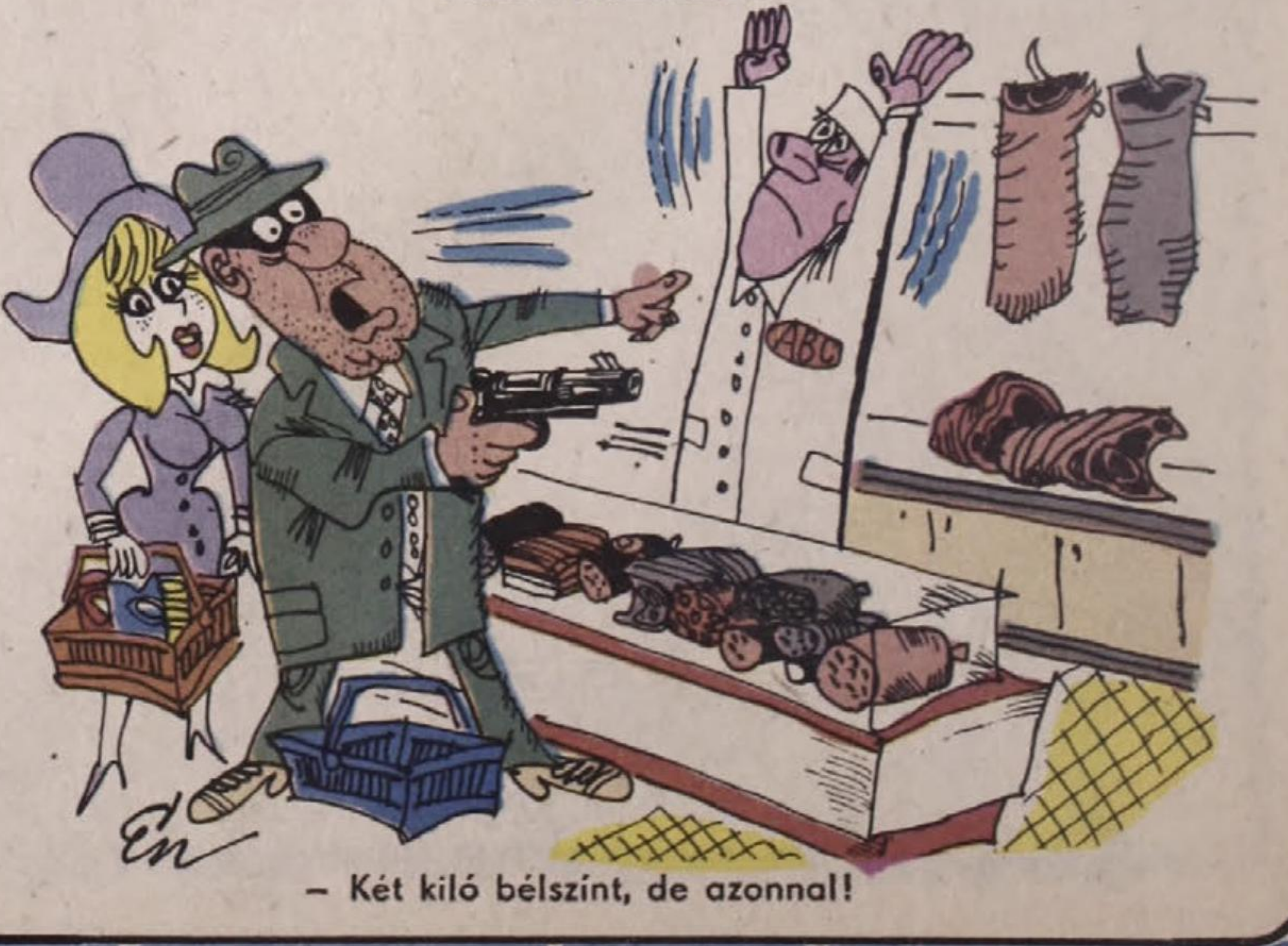

– Két kiló bélszínt, de azonnal!

Más most...

ORSZÁGSZERTE BEFEJEZŐDÖTT A SZÜRET

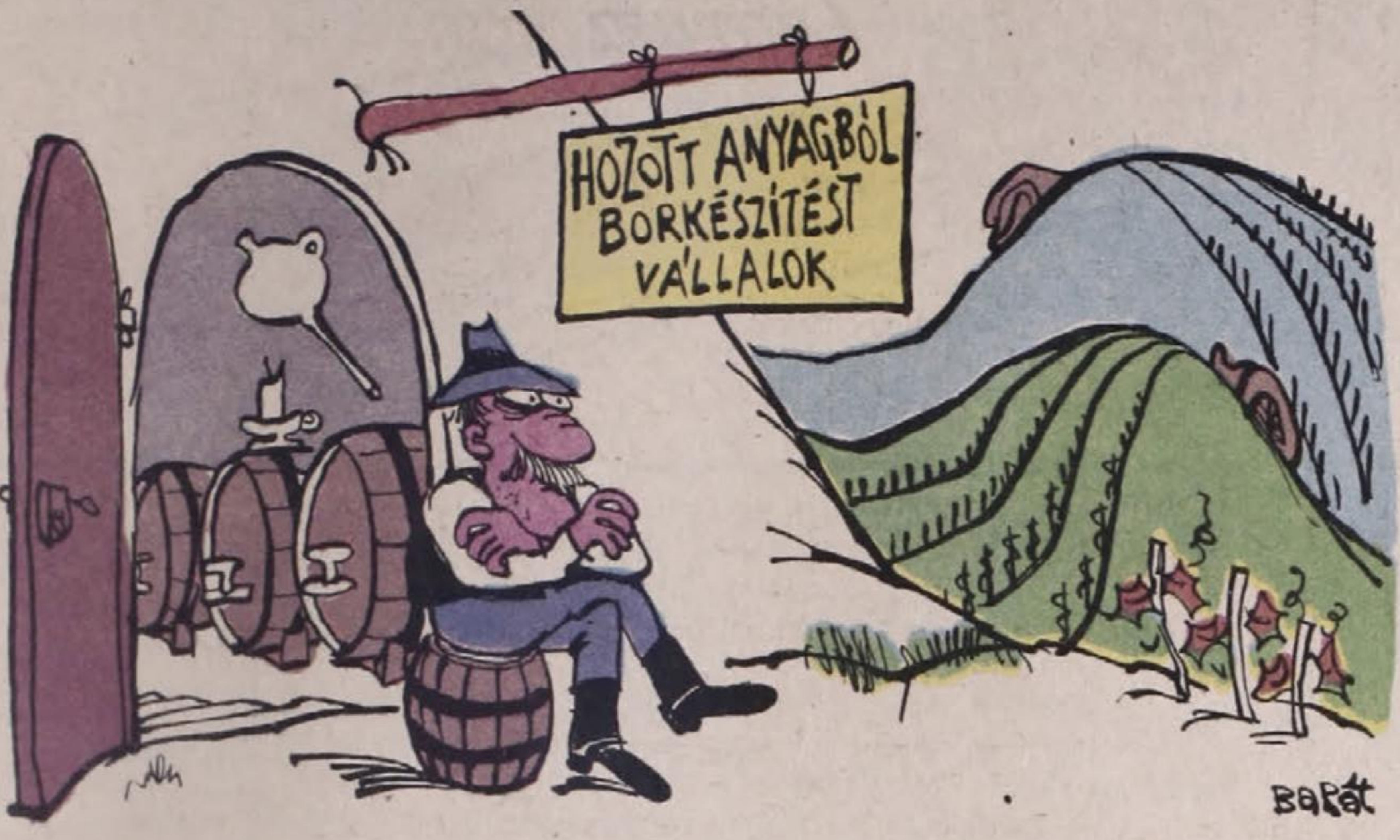

SPORT–PROTOKOLL

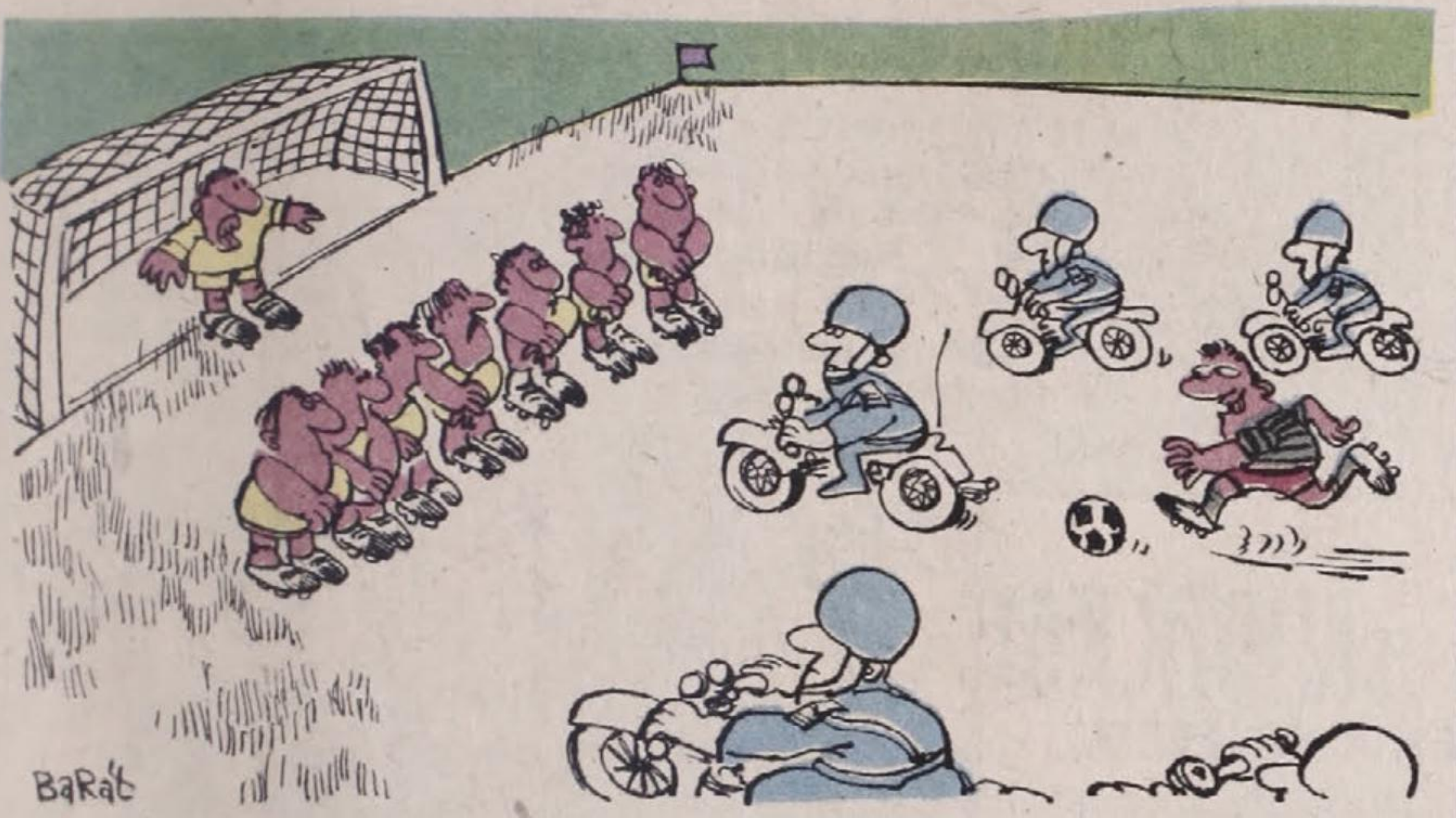

HIDEG IDŐK

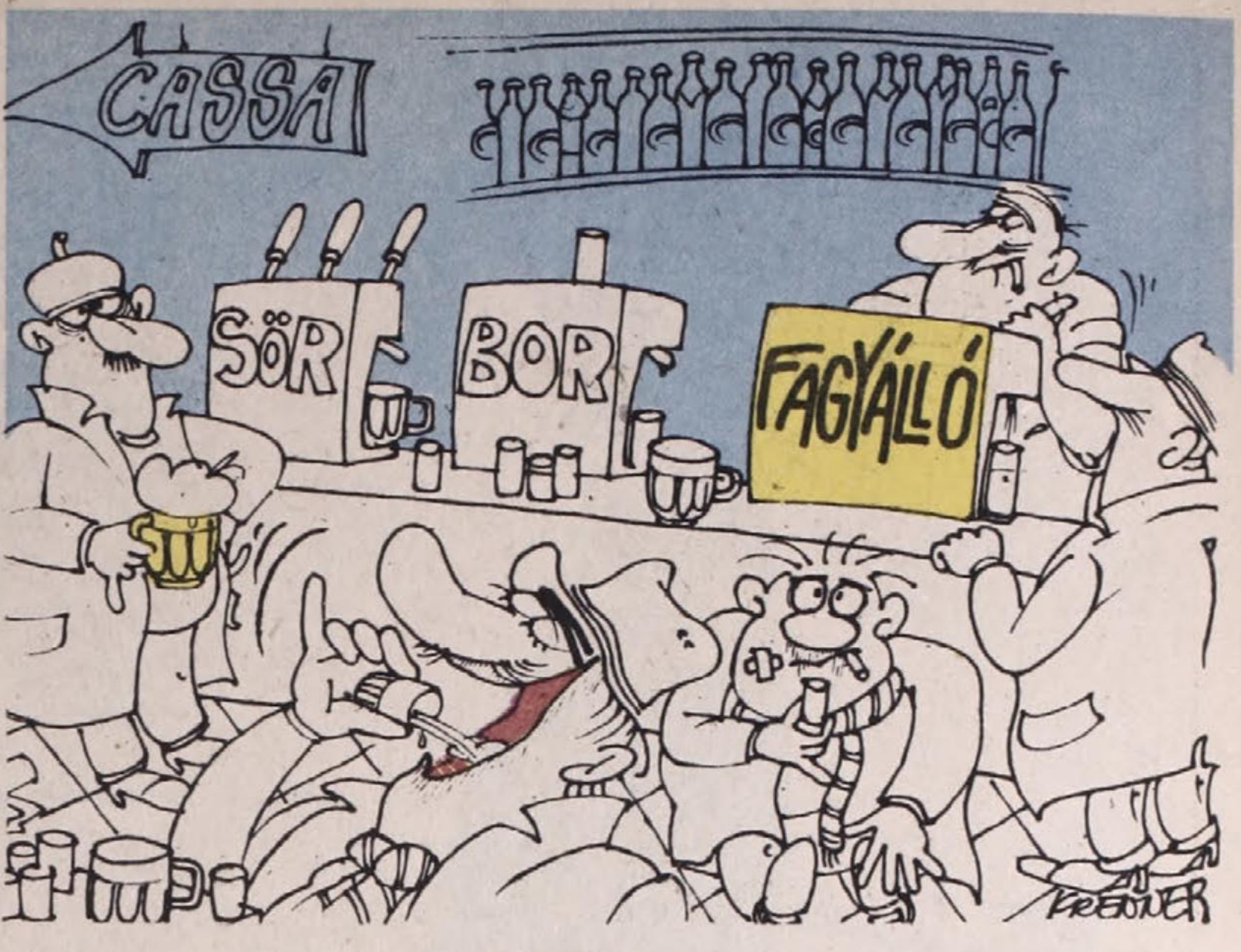

BEFŐTT

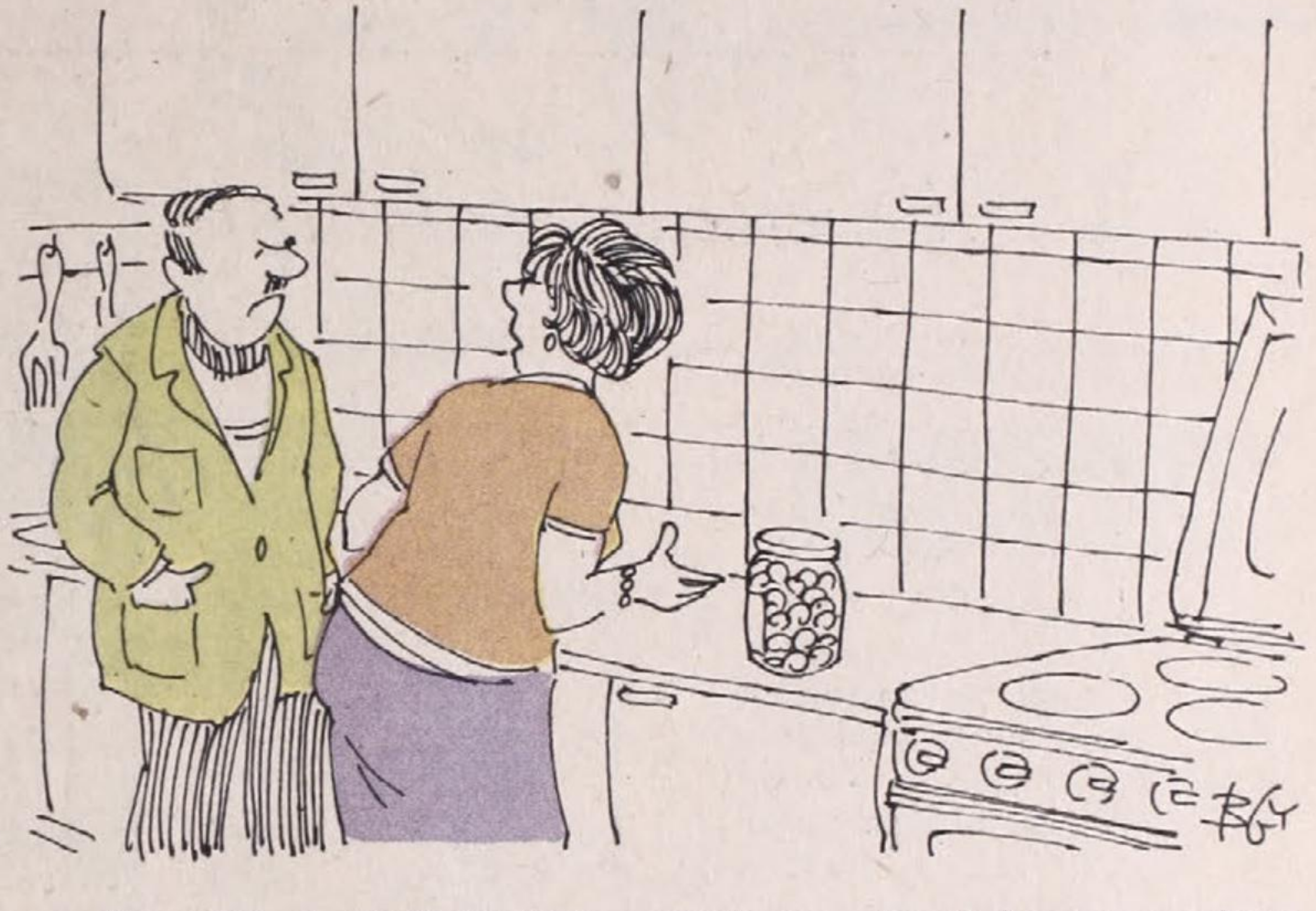

– Ne dühöngj, 36,80-ért biztos van benne slusszkulcs, vagy valamilyen sorsjegy!

RIPORT A MIATSUDA GYÁRBÓL

Ez a gyár Pesten van, a Nagynénikédet utcában. Amikor felhívtam az igazgatót és elmondtam, hogy szeretnék írni róluk, azt felelte:

— Nagy öröm, boldogság és megtiszteltetés számunkra.

Ezen egy kicsit meglepődtem, mert az újságírókat — tisztelet a kivételnek — nem fogadják mindenütt ilyen örömmel, boldogsággal és nem mindenütt veszik megtiszteltetésnek egy kíváncsi újságíró látogatását.

Munkakezdés előtt már ott voltam a gyárban. Azért ilyen korán, mert délelőtt tizenegy óráig kellett leadnom a cikket. A kapuban egy csinos, fiatal hölgy várt, aki meghajolt előttem.

— Szeretettel üdvözöljük önt a Miatsuda gyárban!

Zavarba jöttem, de én is meghajoltam előtte.

— Kovács igazgató elvtárs vár engem.

— Tudunk róla — mondta a leányzó és meghajolt előttem. Én is. Ő újra meghajolt. Én is.

Aztán felmentünk a liften az ötödik emeletre. Az idős liftesnéni meghajolt előttem. Én is. Miközben mentünk felfelé, énekszót hallottam. Egy vegyeskórus énekelt, de nem értettem, hogy mit.

— Most kezdődik a munkanap — mondta a kísérőm. — A dolgozók a vállalati himnuszt éneklik. Ezt a szokást a japánoktól vettük át.

— És mit énekelnek?

— Termelj vég nélkül és folyamatosan. Ahogy a forrásból buzog a víz! Növekedj ipar, nőttön nőj! Harmónia és őszinteség a jelszavunk. Célunk is mindig egy: Miatsuda, Miatsuda!

Az igazgató mosolyogva, barátságosan fogadott és meghajolt előttem. Mit tehettem volna mást, én is meghajoltam. (Jaj, a derekam!)

— Elöljáróban hadd mondjam el, mélyen tisztelt elvtársam, hogy másfél évvel ezelőtt Japánban jártam, tanulmányúton. Alkalmam volt alaposan körülnézni a Hatsuhita Villamosipari Műveknél. Megmondom őszintén, rengeteget tanultam és a tapasztalataimat a mi gyárunkban gyümölcsöztetem. Apropó, megkínálhatom egy csésze teával?

Szívesebben ittam volna egy kávét, vagy valami erőset, de ha csak tea van, legyen tea.

— A dolgozóink is teát isznak. A teát gyorsan megfőzik, mert csak le kell forrázni a tealevelet. Ez is japán módszer. Ott láttam Tokióban, a Hatsuhitánál.

A titkárnő — nagyon szép nő volt, elakadt a lélegzetem, amikor megláttam —, behozta a teát és meghajolt, mire én felálltam, meghajoltam és megköszöntem. A titkárnő megköszönte, hogy megköszöntem és meghajolt. Én is. De majdnem úgy maradtam, meghajolva, szerencsére sikerült kiegyenesíteni magam.

Miután megittuk a teát, az igazgató folytatta a tájékoztatót:

— Üzemünkben, a dolgozók egyforma köpenyben dolgoznak. A köpenyeken, mint rajtam is látja, egy szám van. Az én számom az egyes, mert én vagyok az igazgató. A szám a beosztástól függ. Minél alacsonyabb a beosztás, annál nagyobb a szám. Ezt is Japánban láttam, a Hatsuhita gyárban. A tízen aluli számoknak jár a legnagyobb tisztelet. A dolgozóknak mélyen meg kell hajolniuk előttük. Ez is japán szokás.

A beszélgetés után az igazgató felajánlotta, hogy megmutatja az üzem egyik részlegét, amelyre nagyon büszke. Ebben a részlegben három brigád dolgozik, kitűnően, a Cseresznyevirágzás, a Barackvirág és a Borostyánlevelek brigád.

Lementünk egy szupermodern csarnokba.

— Ugye, szép? — kérdezte az igazgató.

Valóban szép volt és tiszta, sehol egy eldobott csikk, az ablakok ragyogó tiszták, kellemes, friss levegő.

— Van mit tanulnunk a fejlett kapitalista országoktól — mondta büszkén az igazgató és beljebb vezetett. A csarnokban, legnagyobb meglepetésemre, komfortosan berendezett boxokban lovak álltak.

— Ez itt az istálló!

— Istálló? Miért kell önöknek istálló?

— Hogyhogy minek — kérdezett vissza a Miatsuda gyár igazgatója. — Mi gyártjuk a legmodernebb lóvasutat a világon...

Mikes György

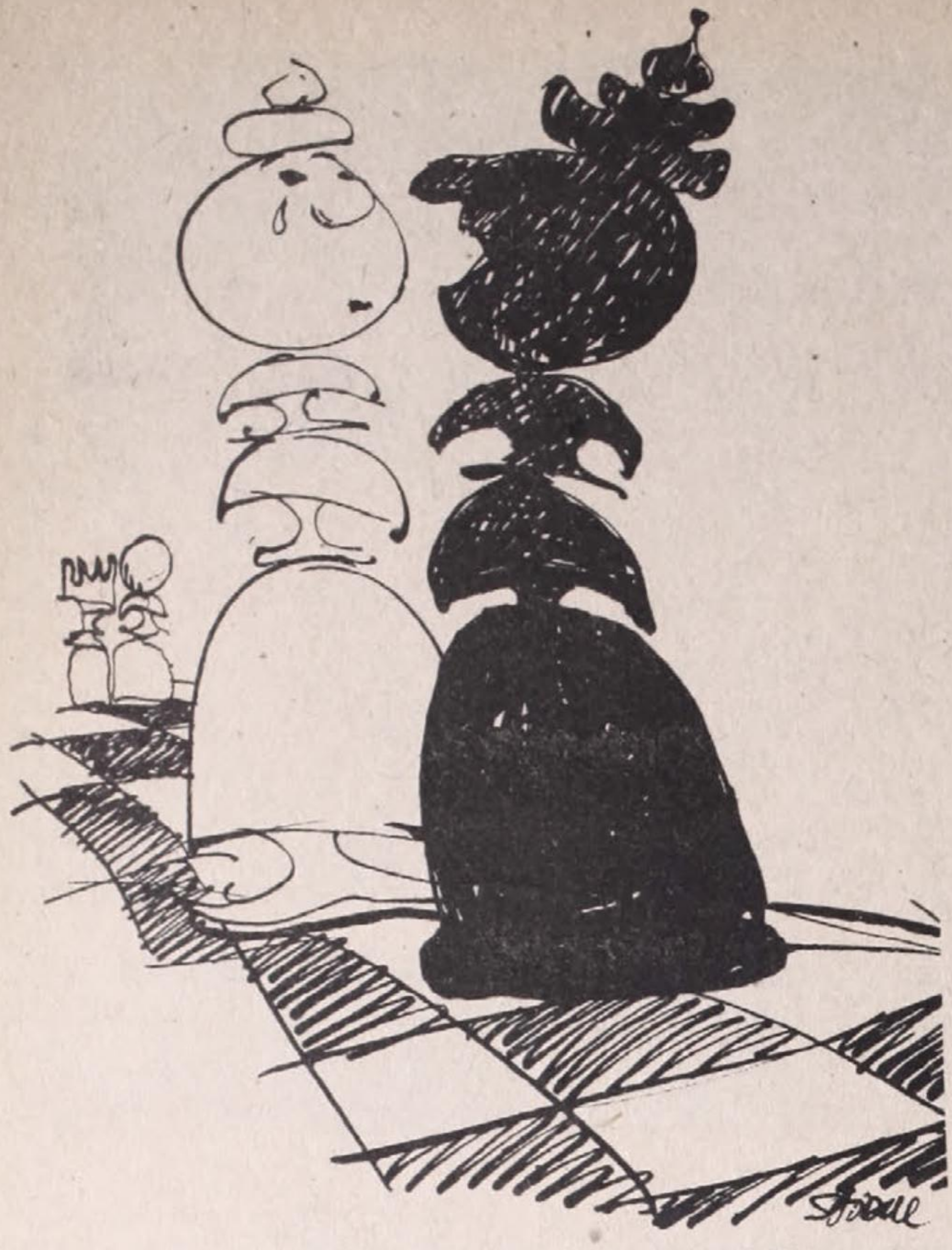

– És még azt mondta a jós, hogy jön valami Kaszparov és elválaszt minket.

SZELLEMI EXPORT

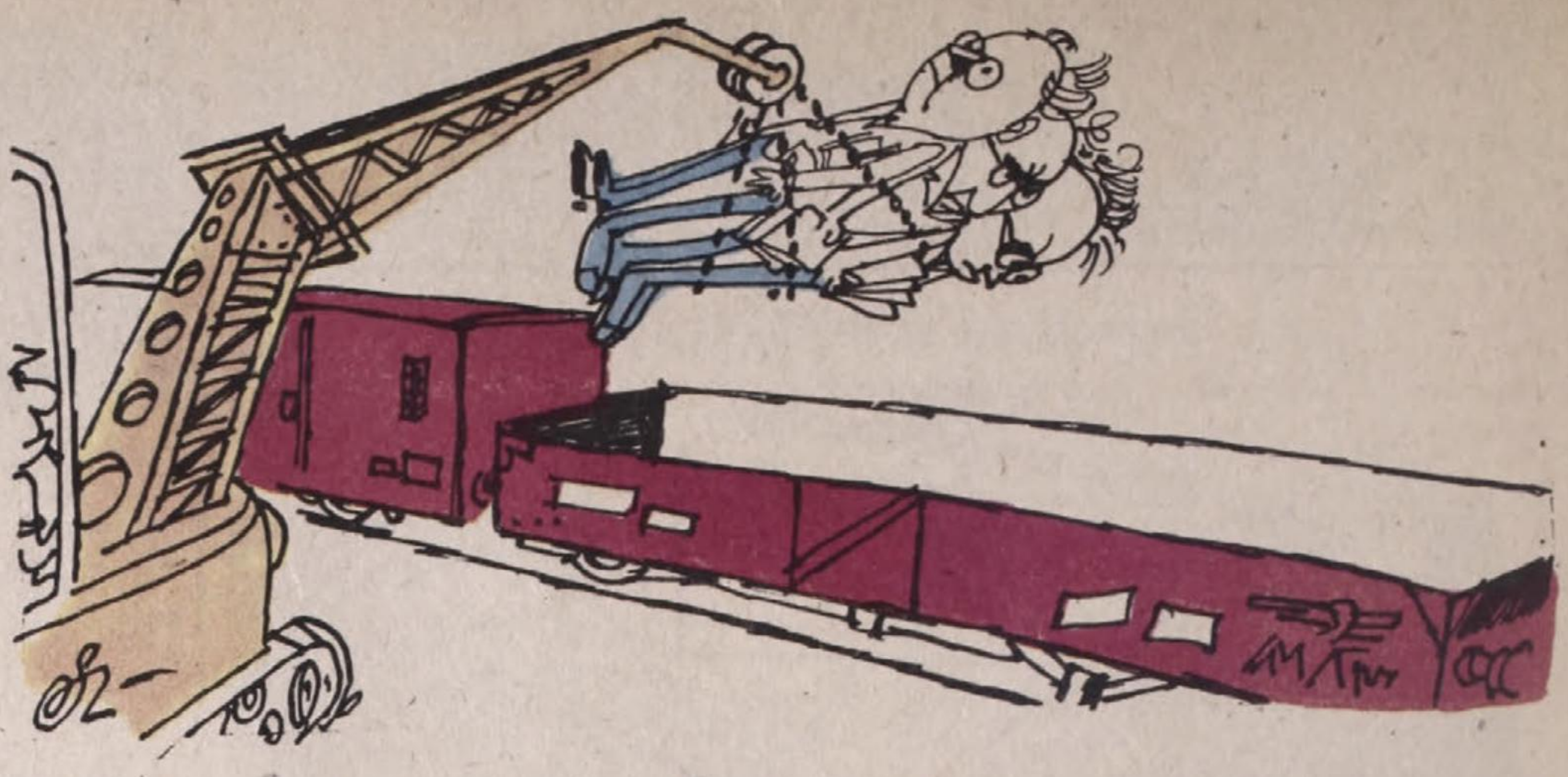

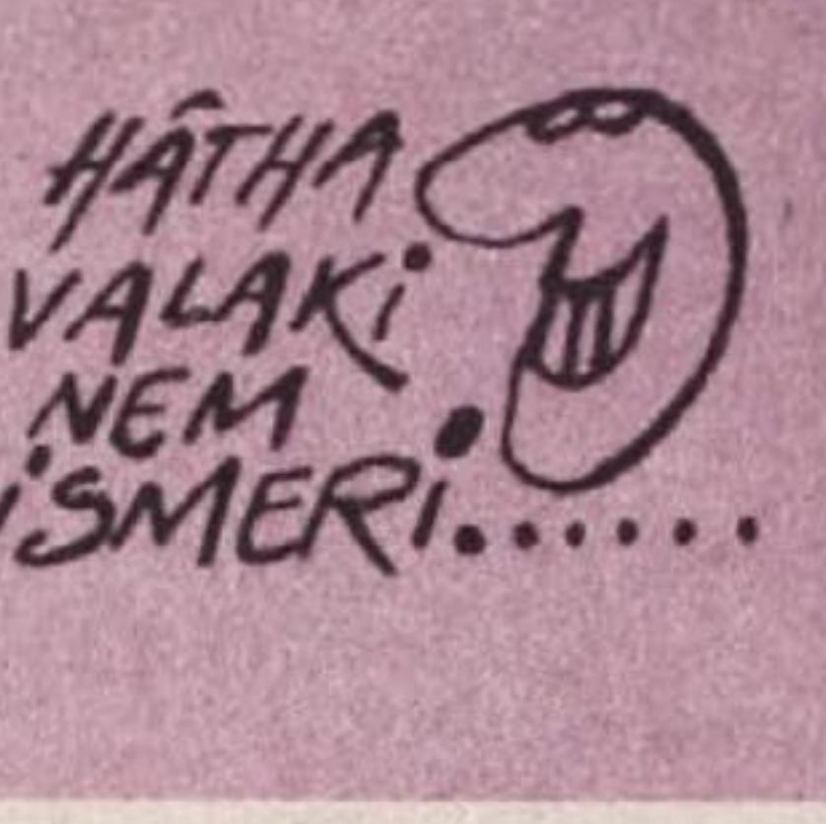
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Van valami jó útikönyvük? Olaszországba szeretnék utazni két hétre.

— Tessék: a „Tíz nap Itáliában" legújabb kiadása.

— Hát ez pompás! De mit fogok csinálni a fennmaradó négy nap?

SZILÁNKOK

GRATULÁCIÓ

— Gratulálok. A fiának remek, izmos futballista lábai vannak.

— Ez igaz, de ő lány.

ILYEN IS VAN

— *Ezt a könyvet tízezer példányban fogjuk megjelentetni. Minden közkönyvtár kap egy kötetet, mert az üzletben úgysem veszi meg senki.*

NŐI DOLGOK

— Milyen az új udvarlód?

— Kézzel eszi a húslevest. De hát istenkém, inkább járjak egyedül?

ELŐJEGYZÉSI NAPTÁR

JÖVŐ HÉT SZERDA. CSÓKOLÓZNI A FELESÉGEMMEL.

ÉRZÉKENYSÉG

— Tudja, mennyire tud fájni nekem, amikor nincs kit bántanom?

FÉLFOGADÁS

Az illemhely bejáratán tábla: ÜGYFÉLFOGADÁS KEDDEN ÉS PÉNTEKEN 10-TÖL 11-IG.

ÚTITÁRS

— Meddig tetszik utazni?

— Innen a Nyugatitól Rákosrendezőig.

— No, akkor mutatkozzunk be, jólesik a hosszú úton elbeszélgetni valakivel . . .

ÉRDEKES

— *Még egyszer sem hallottam, hogy egy nőt a szép gömbölyű lelkéért szerettek volna.*

FIGYELMEZTETÉS

— Szerelmem, adhattál volna egy kicsit több borravalót a pincérnek, ugyanis ő a férjem.

MEGFONTOLT NŐ

— *Előbb alaposan meg akarom ismerni Lajost, mielőtt nemet mondok.*

FELELŐSSÉGREVONÁS

— Nem szégyelled magad? Havi húszezret sikkasztottál és ebből csak havi nyolcszázat költöttél a családodra?!

RÉGI BÉRHÁZ

— *Uram én egy olyan régi józsefvárosi házban lakom, hogy mindig kell egy inspekciós otthon a családban, aki összetartja a téglákat.*

TETTLEGESSÉG

A feleség nyolc napon túl gyógyuló lelki sérülést szenvedett.

Galambos Szilveszter

Emlékszik még?

ÉN AZT MONDOM..

1942

Én azt mondom: lisztjegy, húsjegy,
te azt mondod: liszt megy, hús megy.
Én azt mondom: típusszappan,
te azt mondod: azt se kaptam!

1945

Én azt mondom: régi tavasz,
te azt mondod: málé, melasz.
Én azt mondom: pici robot,
te azt mondod: főzzünk babot!

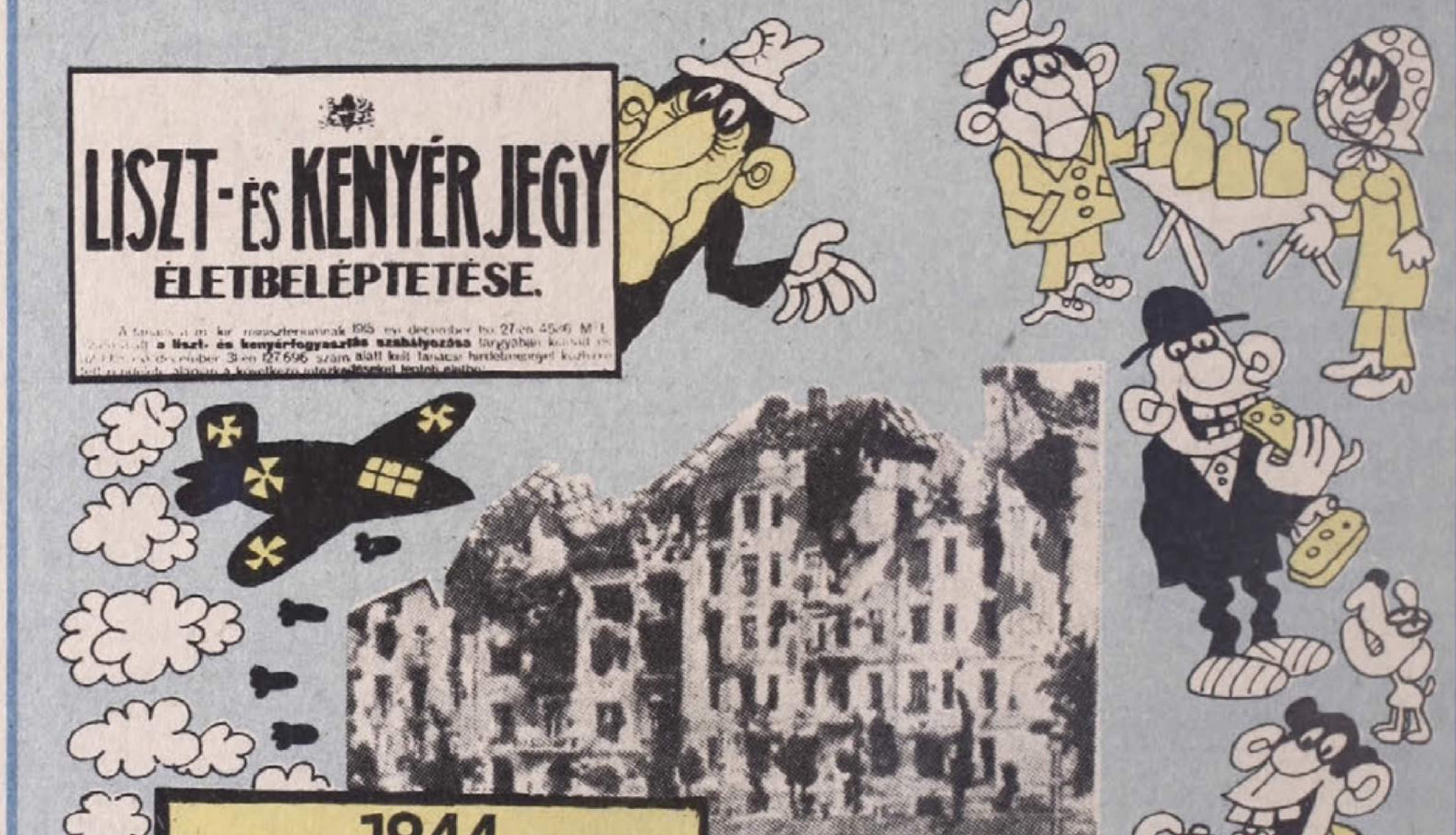

LISZT- ÉS KENYÉRJEGY ÉLETBELÉPTETÉSE.

1944

Én azt mondom: ágyúkórus,
te azt mondod: córesz, lóhús.
Én azt mondom: Messerschmittek,
te azt mondod: Romok, sittek.

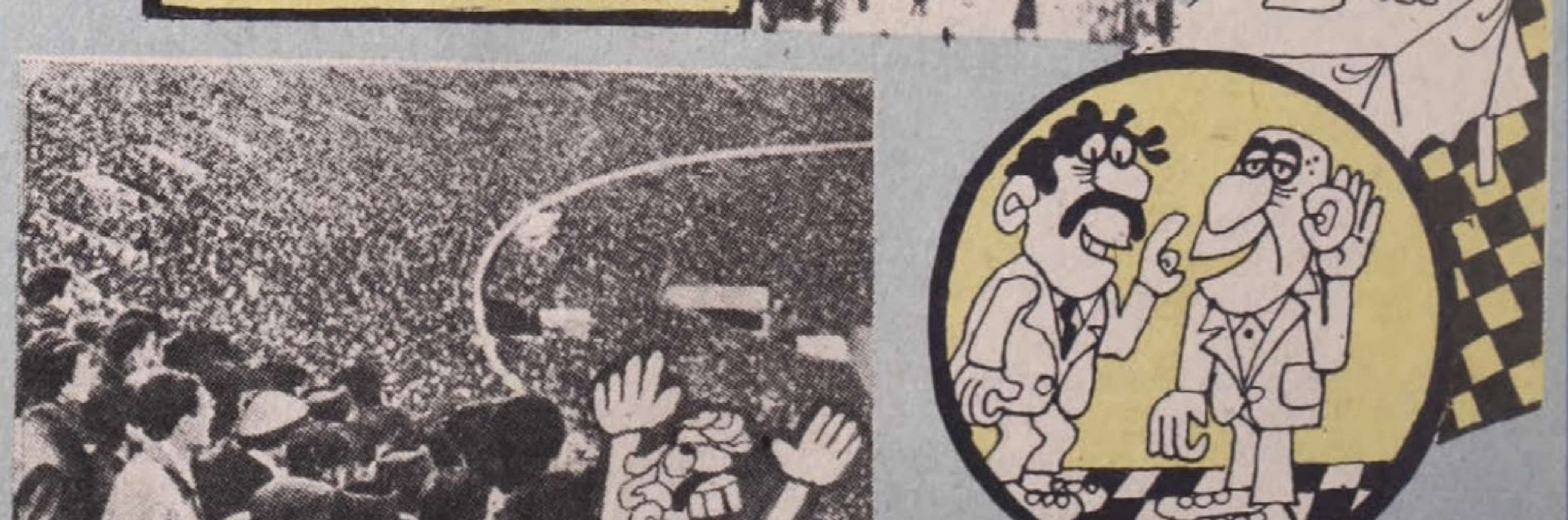

1952

Én azt mondom: Farkas Mihály,
te azt mondod: haver, mi fáj?
Én azt mondom: Puskás Öcsi,
te azt mondod: lelkes csacsi!

1956

Te azt mondod, ötvenhatos,
én azt mondom: sajnálatos.
Te eltűnődsz: mi volt akkor?
– Látod, pajtás? Ez az aggkor!

KÉGLIBÖVE

— Ha jól értesültem — mondta a dollárelszámolású riporter azzal a provokatív hangsúllyal, mely oly jellemző a fajtájára —, maguknál lakásszűke dühöng.

— Ellenkezőleg, maga piszok — mondta az illetékes, mert a mundér védelmében semmi sem szent. — Kifejezetten kéglibőviben vagyunk. Ha mindent tudni akar, térdig járunk az üres lakásokban.

— Nocsak, nocsak — kapta fel magát a dollárelszámolású riporter valami pofoznivaló kétkedéssel a hangjában.

Az illetékes erre egyet sem szólt, mert a többé-kevésbé jogos felháborodás köhögésre késztette. Csak karonragadta a dollárelszámolásút és elcipelte egy meghitt zugolyba.

A meghitt zugolyt sötét tekintetű fenyőfák szegélyezték, minden tele volt mély zöld illattal. Az ágak között sós mandulán hízott mókusok lóstattak, holott ez általában nem szokásuk, mert a tűlevél böki a fenéküket.

Az ősi fák alatt, még ősibb gyepen tündéri házikók sorakoztak. Mézeskalácsházikók is lehettek volna, de hát vasorrú bábát a leggondosabb vizsgálat útján sem fedezhetett fel a sastekintetű szemlélő.

— Íme — triumfált volna az illetékes, ha tudta volna, mit jelent ez a szó. — Nyolcvankét új lakás és mind üres, ehhez szóljon, aranyapám!

Bementek az egyik házikóba. A szökőkút színes fényeket, francia kölnit és halk Mozart-muzsikát permetezett több irányba, mert sztereó-szökőkút volt. A lépcsőház fakorlátja a jézusfaragó ember műhelyében készült.

— Az alagsorban golfpályát létesítettünk — mondta az illetékes. — Tizenhat lyukra lehet játszani.

— És a hálószobában? — kérdezte farkasvigyorral a dollárelszámolású, de az illetékes leintette.

— Kíméljen meg az ízetlen élceitől. Pernahajder!

A fürdőszoba csempéire az emelkedett ízléséről kedvezően ismert Ingres pingált tartózkodó aktokat, a fűtés távabb volt a legfejlettebb kapitalista paramétereknél, s a nappali csipkefüggönyein játszi szeráfok hintáztak csupa hosszúpálcából.

— Fantasztikus! — mondta talpig meggyőzve a dollárelszámolású riporter.

— És akkor még szerényen fogalmazott, maga skót — euforizált volna az illetékes, de ezt a szót sem ismerte.

— Akkor már csak egyet nem értek. Miért üresek egytől egyig ezek a lakások?

— Hülye kérdés! — kerekedett felül az illetékes, mert ez volt a kedvenc passziója. — Ki tud nálunk megfizetni egy ilyen kéglit, maga kétéves?

Azért bekopogtak a lakótelep tuskólábú gondnokához és megkérdezték: tényleg valamennyi házikó üres-e?

— Nem! — mondta a tuskólábú gondnok, mert ez a szó volt beléje táplálva. Aztán valahogyan mégis erőt vett magán és egyetlen mondat erejéig visszarévedt a nyelvre, amelyet az anyatejjel szívott. — Az egyiket megvette valami nyugdíjas.

Az illetékessel megfordult a föld. Méghozzá nem is csak huszonnégy óránként egyszer. Jó, hallott valami olyasmit, hogy a nyugdíjasok mostanában eladogatják a kis ékszereiket, a bizományi nemesfémforgalma ugrásszerűen növekszik, ami kétségkívül a fokozódó jólét újabb jele, de ki az a nyugdíjas, aki ennyi diadémot, tiarát, kösöntyűt és násfát halmozott fel tevékeny évei során?

Szügyébe vágta hát fejét és lóhalálában inalt a jelzett kéglihez. Ott aztán mindketten megtorpantak.

— Olállá! — kiáltott fel a dollárelszámolású riporter valami visszataszító nyegleséggel a hangjában.

A Benvenuto Cellini által remekbe kovácsolt vasajtón díszes névtábla illegett: Tizennegyedik Lajos.

Peterdi Pál

FEGYVERES KÉPRABLÓK

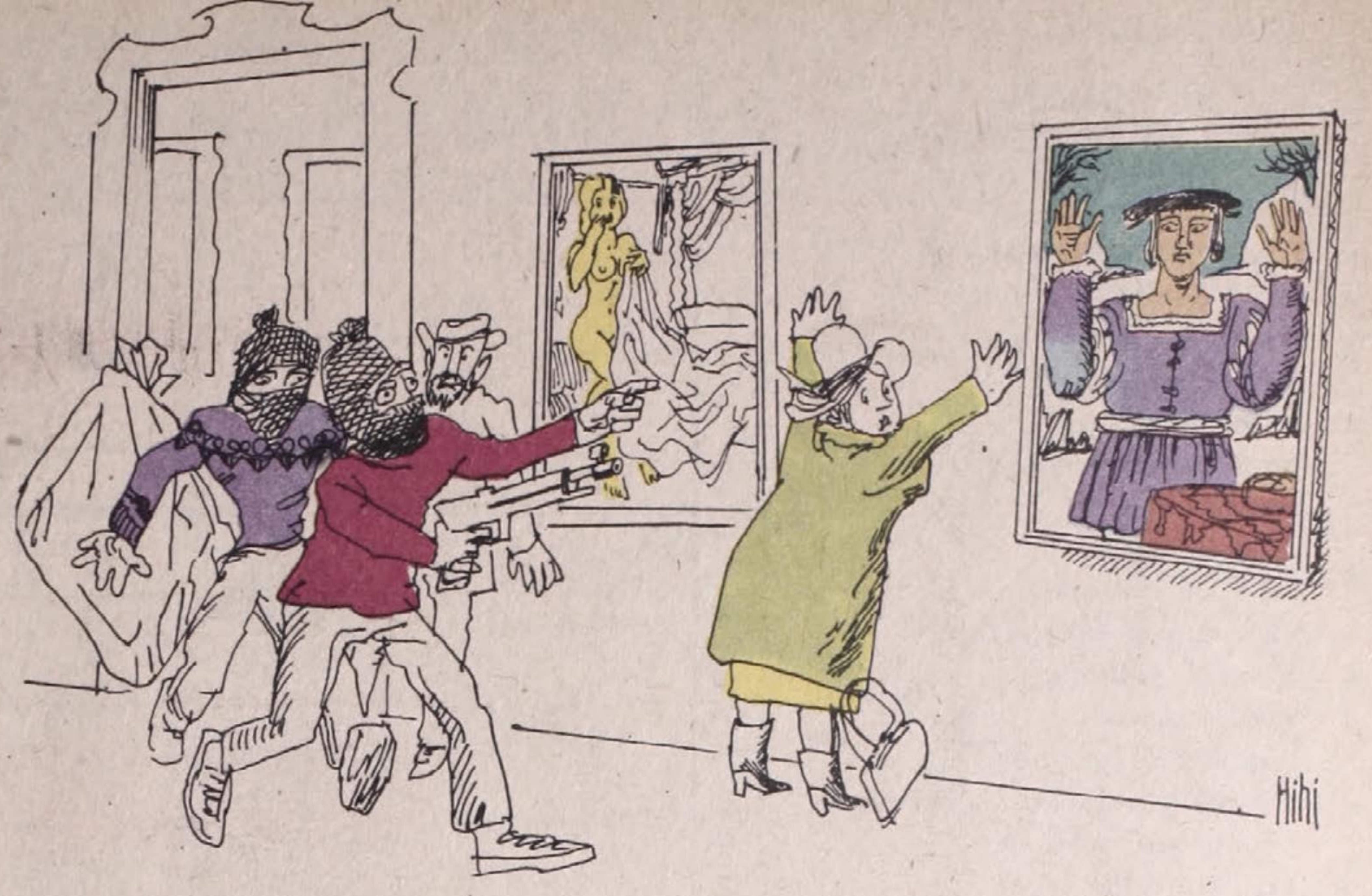

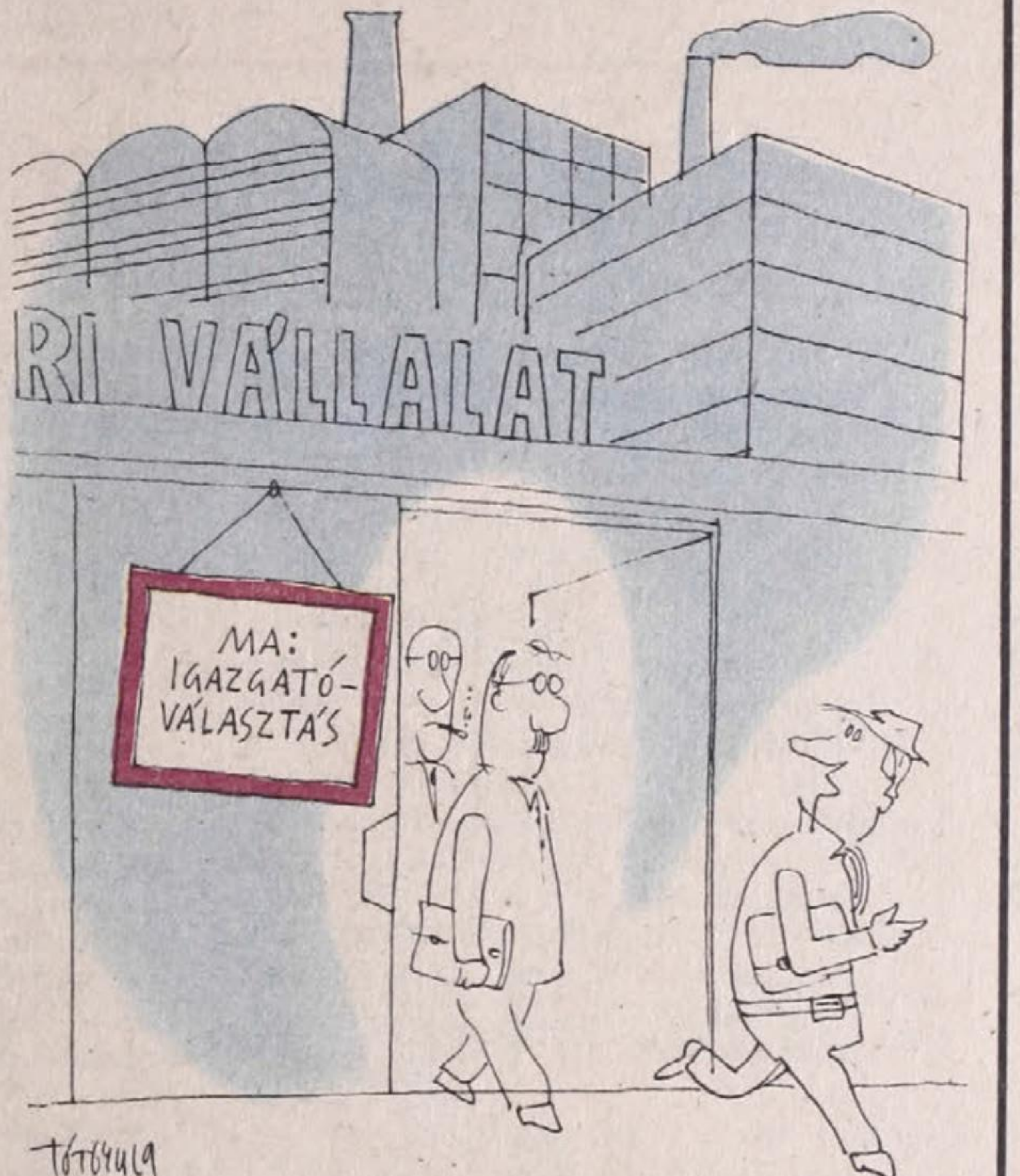

— Siessünk, szomszéd úr, mert ma még utcabizalmit választunk a kábeltévén!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI…

— Ki kell kapcsolódnia — javasolja az orvos a vállalati igazgatónak. — Évek óta nem ment szabadságra.

— Nem lehet!

— Feltétlenül szükség van rá! — mondja az orvos energikusan. — Végül is ön nélkül is működhet a vállalat!

— Persze, de a vállalatnak ezt nem szabad észrevennie.

*

— Képzeld, az én lányom az égvilágon semmit sem mesél el nekem. Úgy érzem, ebbe bele lehet őrülni!

— Én is úgy érzem, mert az én lányom meg mindent elmesél!

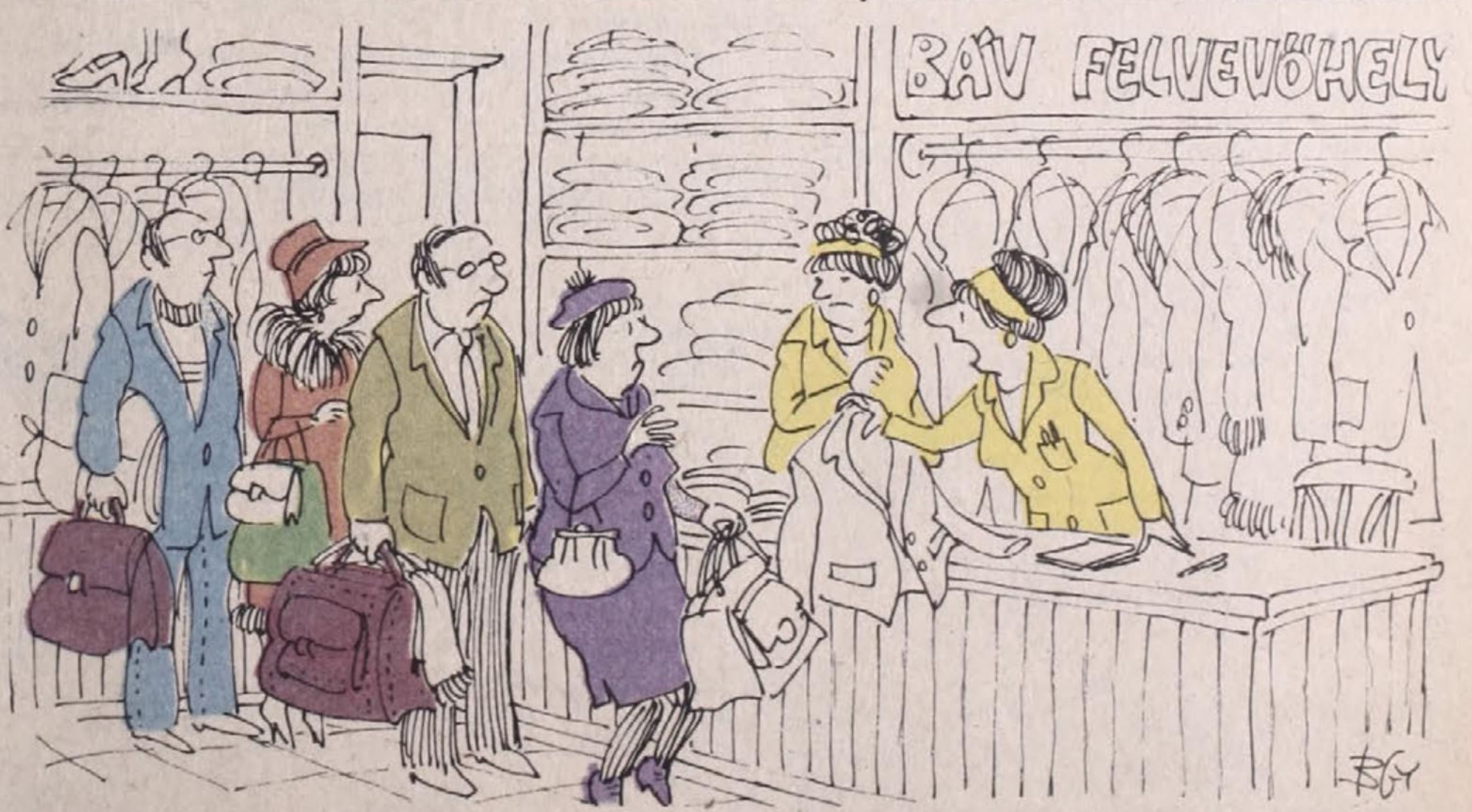

— Kikérjük magunknak, hisz ez a cucc használt . . .!

Magyar vendég a londoni zöldségpiacon

KÉREM SZÉPEN, HOGY MONDJÁK ANGOLUL: FOKHAGYMA?

SIMOR ANDRÁS:

EGY LÓ MONDJA A TIZENKILENCEDIK SZÁZADBAN

Bem csatalova valék,
majd Petőfié,
de ez utóbbi
időnek előtte,
adott el,
hogy kenyeret vegyen
áramon.
Oda is vesze.
Mert az emberek
nem emelik nyergükbe
a másik embert,
kiváltképpen
csatavesztéskor nem.
Ha reá gondolok,
szomorúan nyerítek.
Ezt nem értik
a körülem levők,
és azt mondják:
„Bolond ez a ló!"

HUSZADIK SZÁZADI EMINENS

Plinius, a természettudós,
miért ment
hajójával
a Vezúv közelébe,
amikor
az kitört?
Miért nem várta meg,
amíg elül a vész?
Vasvári
miért nem ostromolta
levéllel,
beadvánnyal
a kultuszminiszter urat?
Ha buzgóbb és kitartóbb,
elnyerheti az állást.
A csatatérre
miért sietett?
A történelem kérdésgyűjtemény.
Ahány kor
annyi válasz.
Van kit követni
nem egy példakép.

Afrikából hazatért vadász azzal dicsekszik, hogy hány gorillát pusztított el egy ügyes trükk segítségével.

— És mi volt az a trükk?

— Egy pisztolyból magamra lőttem, vaktölténnyel. Aztán otthagytam egy élesre töltött pisztolyt és elmentem. Mire visszatértem, mindig találtam ott egy olyan gorillát, amelyik utánozni akarta, amit tőlem látott.

Megdrágult
az autógumi
MOST MÁR
FÚJHATJUK!

ROSSZ TRÉFA

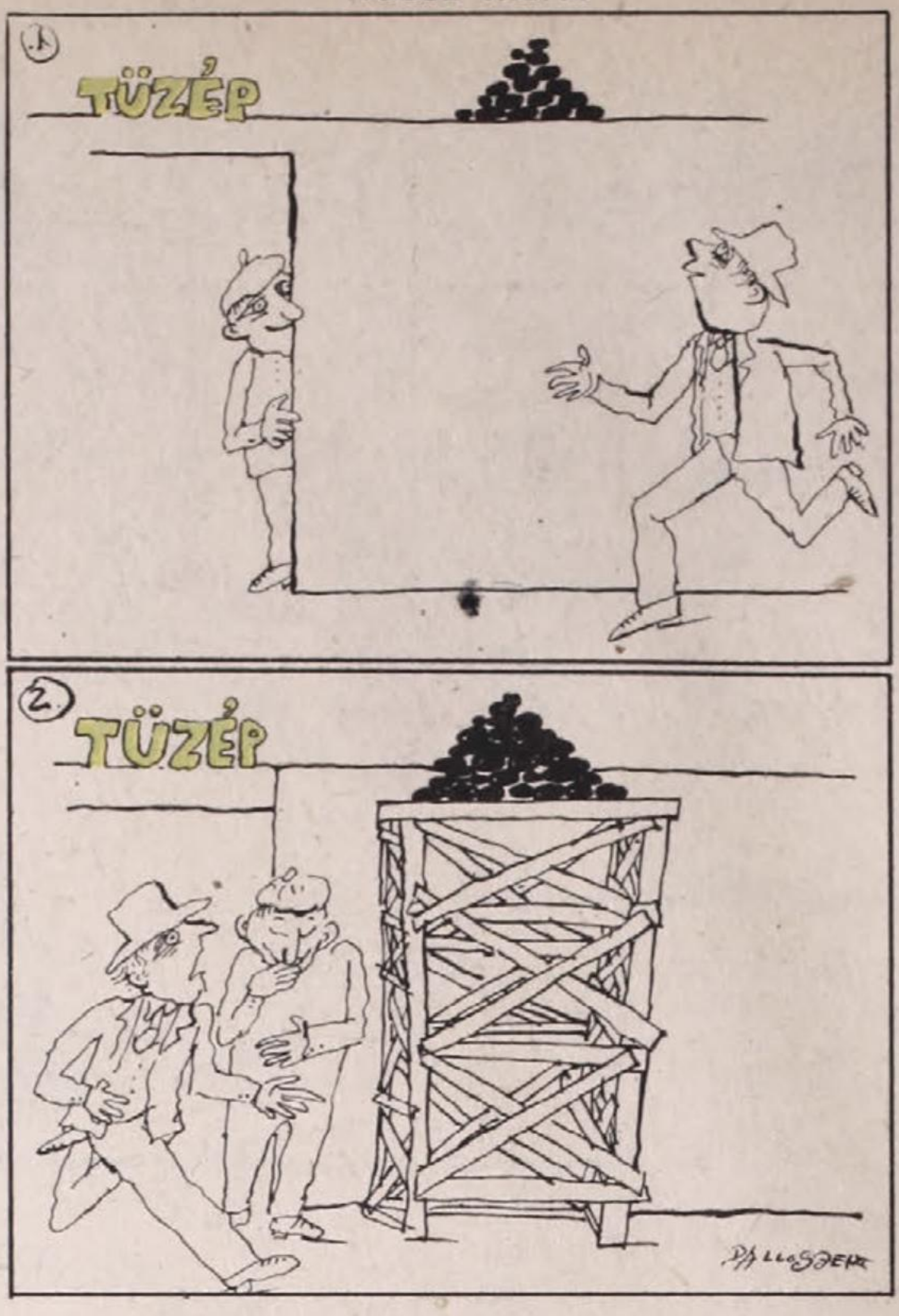

A BÁDOG ANTENNA újabb birtokosa:

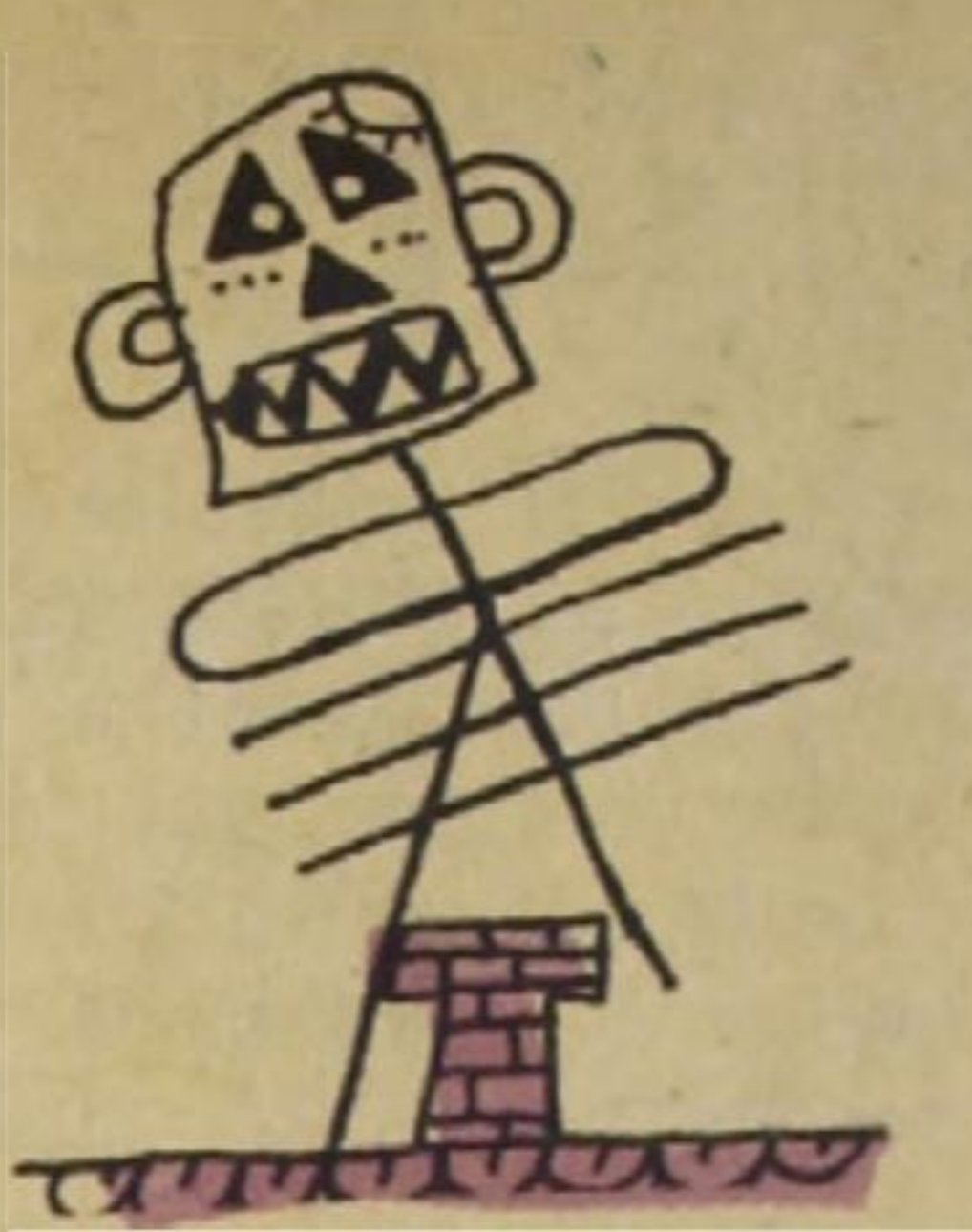

REJTELMEK

(HOLLAND TÉVÉFILM — NOVEMBER 2., 21 ÓRA 40.)

Olvasóink és munkatársaink közös javaslata alapján a 43. hét tévéműsorából ezt a produkciót találtuk díjazásra méltónak.

Továbbra is buzdítjuk olvasóinkat: hétről hétre szavazzanak, s közösen döntsük el, melyik produkció érdemli a hét legrosszabb tévéműsoráért kijáró Bádog Antennát.

Kérjük a kedves olvasót, alaposan gondolja át, hogy november 11. és 17. közötti héten melyik tévéműsoron unatkozott vagy bosszankodott leginkább, írja le egy levelezőlapra (elegendő csak a műsor címe és a sugárzás időpontja), s tegye postára a lapot, lehetőleg még hétfőn, november 18-án. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.

BAKI BAKI HÁTÁN

Drámai kérdést tett föl egy tévéműsor-vezető: *„Szórjunk hamut Einstein, Otto Hahn, Joliot-Curie és a többiek fejére?"*

Válaszom: ne. Egyrészt fölösleges hamut szórni olyasvalakinek a fejére, aki már maga is az. Másrészt — ha jól tudom — a gyászoló, illetve bűnbánatot gyakorló zsidók valaha a *saját* ruhájukat szaggatták meg, s a *saját* fejükre hintettek hamut, nem pedig másokkal (legkevésbé eminens tudósokkal) tettek ilyesmit. Még azt is kétlem, hogy az Oroszországból mintegy 200 éve elüldözött és Romániában megtelepült vallási szektánál, a *lipoveceknél* ez a szokás járja...

●

Illusztris személy illusztris tévényilatkozatából: *„Legyen ez a térnyerés egyben megfelelő hangütés is."*

Nem lesz könnyű. Ez az óhaj ugyanis csak abban az esetben teljesülhet, ha a zongorista, kifogyván a billentyűkből, fölkel és ráül egy másik zongorára.

●

Mielőtt ismertté vált volna, hogy Claude Simon kapja az idei irodalmi Nobel-díjat, a tévé egyik kommentátora az esélyeket latolgatta. Némelyek szerint — mondta — *afrikai* író lesz a szerencsés, mások szerint viszont egy *egyiptomi.*

Kolosszális ellentét! A Nobel-díj Bizottság nyilván azért választott újfent inkább egy olyanamilyen franciát, hogy ne okozzon konfliktust a kettő (?) közt.

●

Egy filmkritikából: „Ha megrendeznék a legrosszabb filmek versenyét... komoly esélye lenne a dobogós helyek egyikére... Ilyen erőltetett és ötlettelen bűnügyi zagyvaságot... a történet követhetetlenül zavaros..."

S hogy mi ebben a baki? Mindez egyik hetilapunk Heti *ajánlat* című rovatában jelent meg. Amivel kapcsolatban talán érdemes idéznem a régi viccet: Kohn köszön Grünnek: „Ajánlom magamat." Mire Grün: „Tudja, mit? Ajánljon valami jobbat."

●

Kedvenc költőmnél olvasom, miszerint *„aluszna* már a nőszirom", továbbá *„ollé van, este, nyúgalomb"*, valamint, hogy „az élet *szájbapowderosság"*, miközben — egy verssel odébb — „hasacska napfény hízik, *hömbörül".*

E helyről üzenem a kedves kollégának, hogy a nőszirom felőlem nyugodtan aluszhat, ám ha az élet szájbapowderosság, akkor félő, hogy az olvasó előbb-utóbb behömbörül és elküldi a poétát nyúgalomb. Ollé.

Valamelyik sportoló — jelenti egy sportriporter — *„ökumenikusan* osztotta be erejét".

Egy, az erejét ökumenikusan, tehát az egész világra érvényesen beosztó sportoló még mint zöldség is világraszóló. (És mennyivel ritkább, mint egy ökonomikus egyház!)

●

Roppant izgalmas sportközvetítést hallottam a rádióban. Valami rangadót emlegettek, meg hogy eredményétől függ a bajnokság végső kimenetele. Megtudtam, mely csapatok mérkőznek egymással. Megtudtam, mennyi az eredmény. Az izgalmat azonban — legalábbis a számomra — nem ez okozta, hanem egyéb: vajon megtudom-e — akár a műsorvezetőtől, akár a fölindulástól szinte kukorékoló riportertől — *a sportág nevét?*

Nem tudtam meg.

Timár György

FOKVÁROSI LABIRINTUS

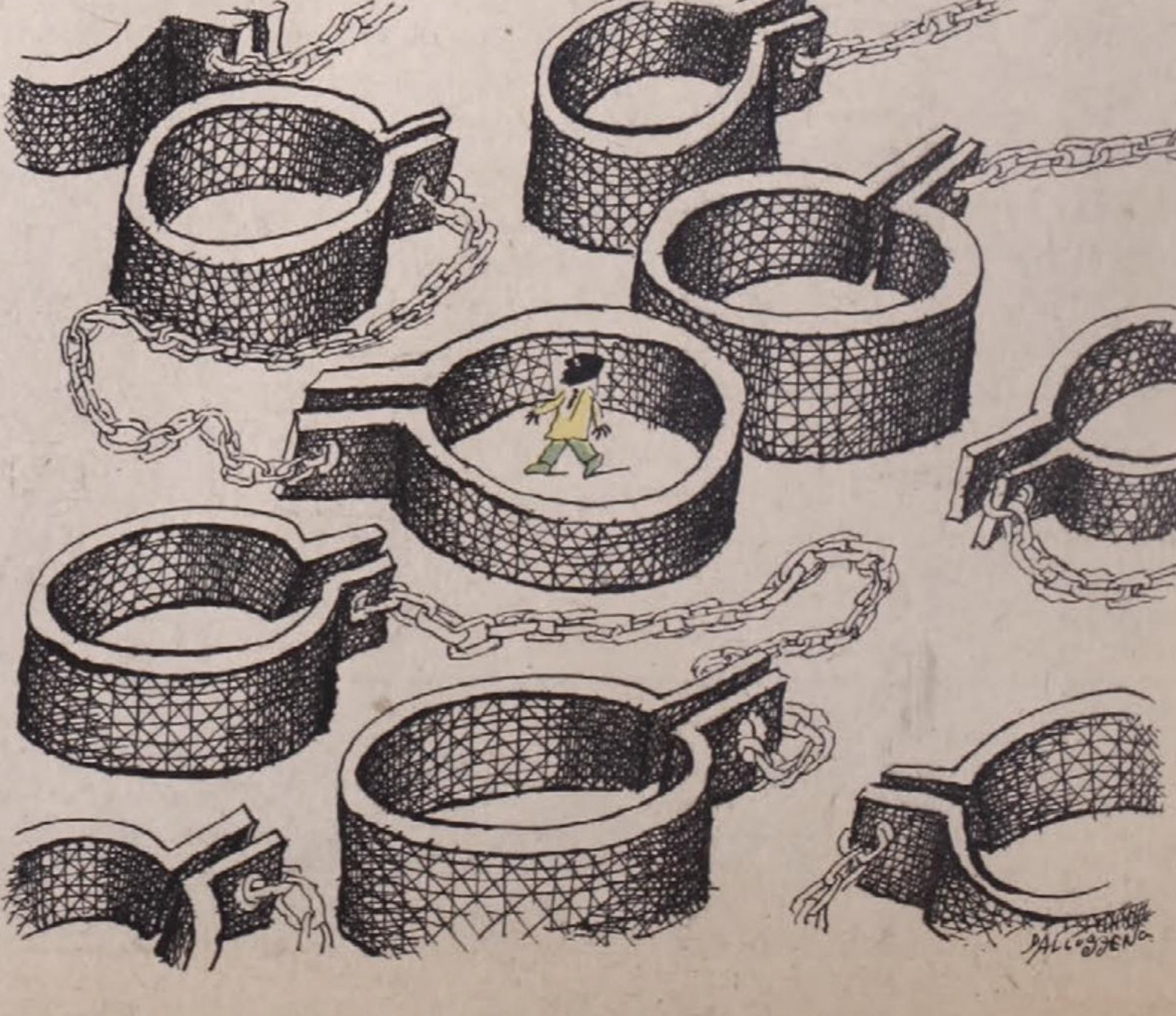

A közúti ellenőrzés tanulsága: a gyalogos sem angyal

LEGFELJEBB HA ELGÁZOLJÁK

INFLUENZÁS IDŐK

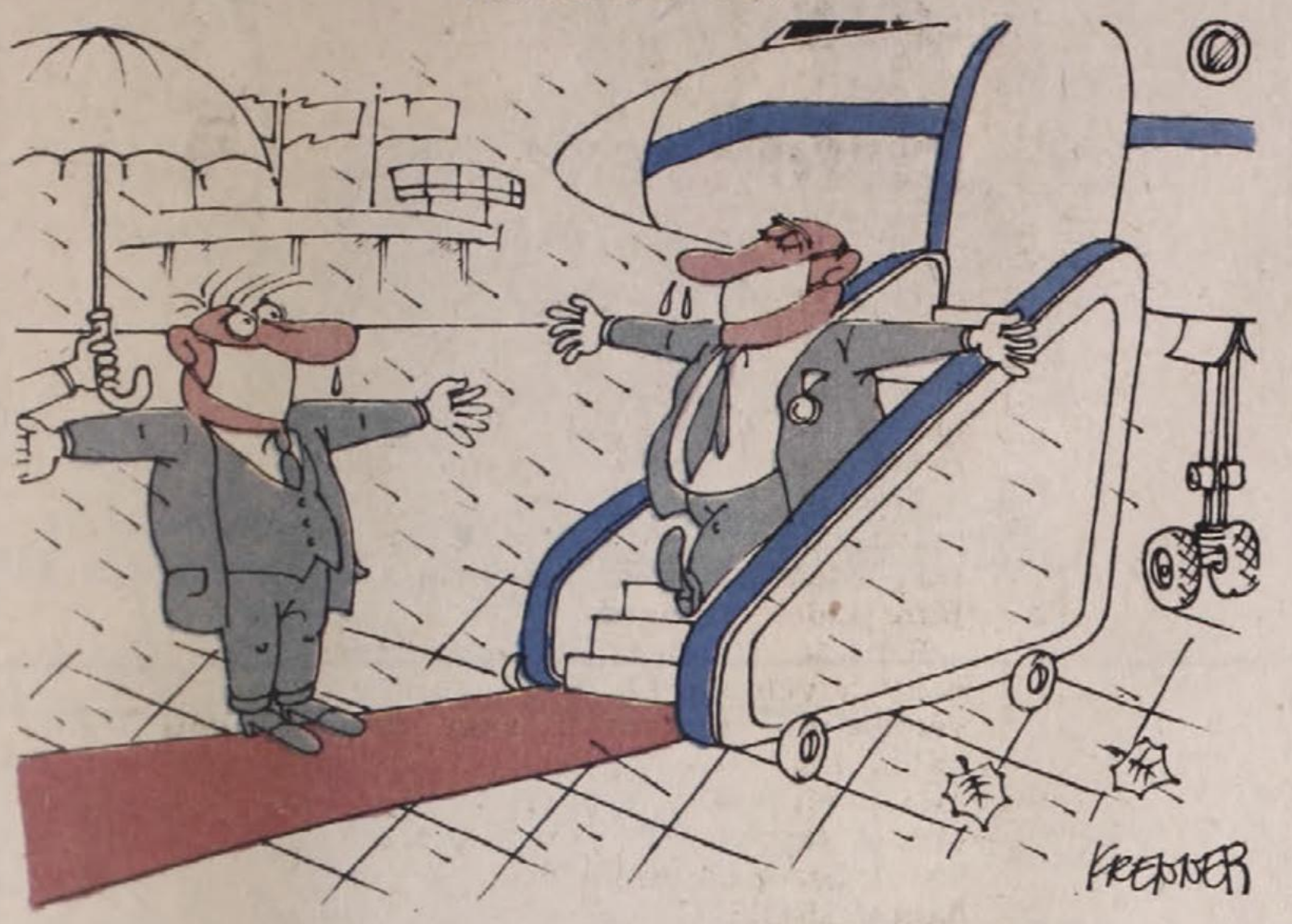

OPTIMISTA TÖRTÉNET

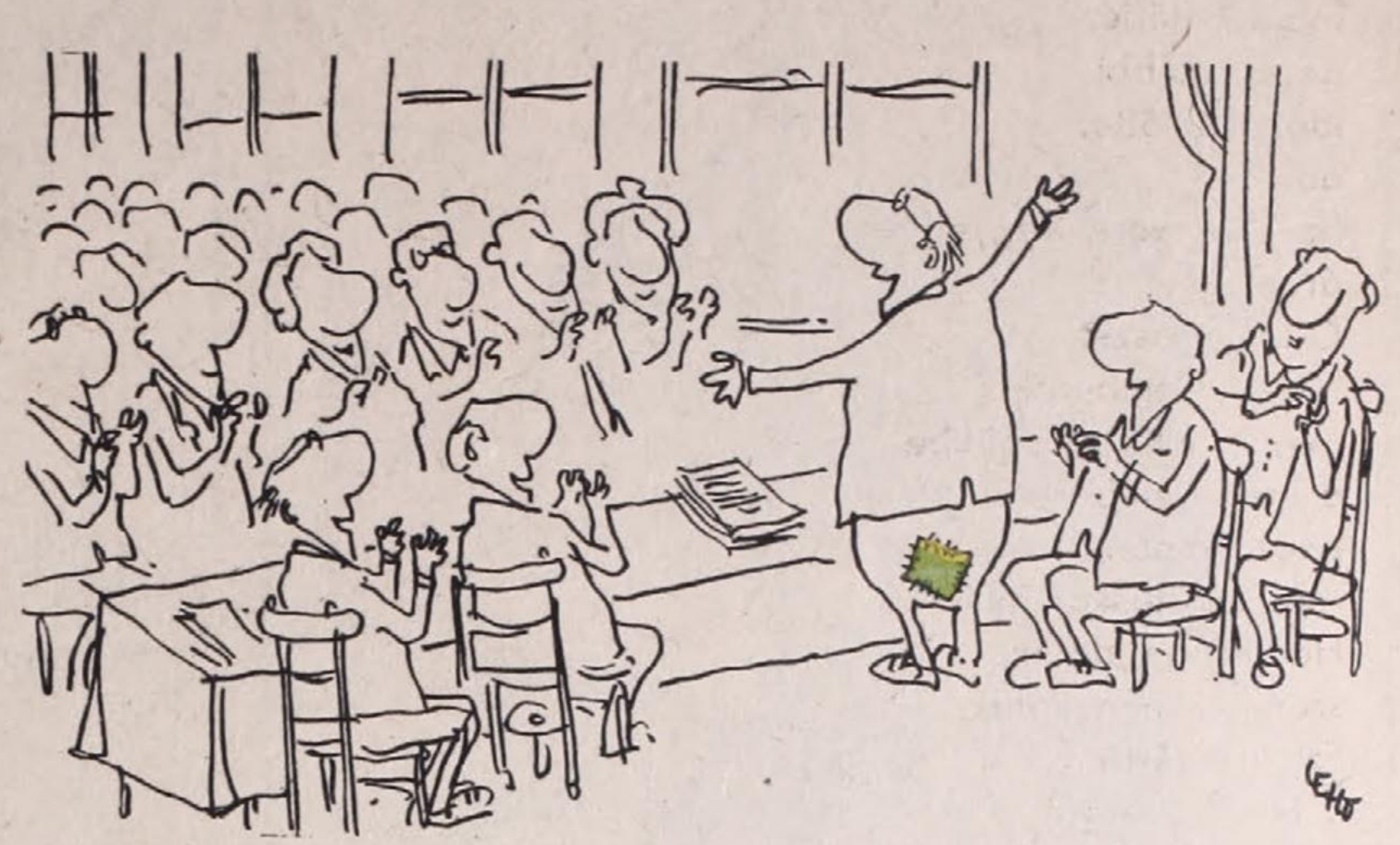

REPTERET ADTAK VÁGYAINKNAK!

(KIKÜLDÖTT MUNKATÁRSUNK JELENTI A FERIHEGY 2-RŐL.)

Hát elkészült végre! A régi ferihegyi reptér toldozgatása, foldozgatása után vettünk egy mély lélegzetet — no meg egy kis tőkés hitelt — és építettünk egy újat. Az új reptér elnevezésére valószínűleg pályázatot írtak ki, s ennek eredményeként kapta a blickfangos nevet: Ferihegy—2. Az az igazság, hogy én is indultam a pályázaton és azt javasoltam, hogy a régi reptér kissé gügyögő elnevezése — Ferihegy — mellett az új légikikötő kapja meg a komolyabb Ferenchegy nevet. Pályaművemmel azonban az utolsó helyre szorultam. Egyébként összesen két pályázó volt.

Az új, háromszintes MALÉV légikikötőt sikerült funkcióban is teljesen a magyar körülményekhez igazítani. Ugyanis a második szintről indulunk, de mindig az első szintre érkezünk. Van egy harmadik, legfelső szint is, innen azonban csak bámészkodni lehet. De nem vitás, hogy innen a legjobbak a kilátások.

A sajtó ma még eléggé tétova. Hol Ferihegy—2-nek, hol pedig Ferihegy II-nek titulálja az új légikikötőt. Tehát hol római, hol arab számmal illeti. De a MALÉV ragaszkodik az arabhoz. Legfeljebb megerősítik a vámőrséget.

Az új repülőtér birtokbavételével jelentősen javult a MALÉV-gépek kiszolgálási színvonala. De a MALÉV-járatok ma még továbbra is főleg a fedélzeti ellátásukról híresek. Tanúja voltam annak, hogy egy külföldi odament a jegyváltó pulthoz, és azt mondta a kisasszonynak:

— Kérek egy jegyet a MALÉV-járatra.

— Igenis, uram, de melyikre?

— Arra adjon, ahol azt finom töltött káposztát adják, csopaki rizlinggel!

Az új légikikötő mellett természetesen még működik a régi is, csak az a baj, hogy az átszállásoknál elég körülményes Ferihegy 1-ről átjutni Ferihegy 2-re. De ez nálunk nem szokatlan, általában elég nehezen jutunk egyről a kettőre.

Köztudott dolog, hogy a repülőút során bizony elég gyakran elkallódnak a csomagok. A frankfurti repülőtéren láttam egy hatalmas reklámplakátot, amelyen egy igen csinos stewardes invitálta a leendő utasokat: „Utazzék a mi légitársaságunk járatain! A világon mi vagyunk a leggyorsabbak. Reggeli Tokióban, ebéd Londonban, vacsora New Yorkban!" — így a felirat.

„A bőröndöd pedig Kairóban!" — írta rá filctollal egy, nyilván pórul járt, utas.

Az az igazság, hogy a MALÉV járatain nekem szerencsére még soha nem kallódtak el a bőröndjeim. Erre tanúim is vannak. A ferihegyi vámosok.

Trunkó Barnabás

MEGNYÍLT A FERIHEGY II.

LÉGISTOPOS

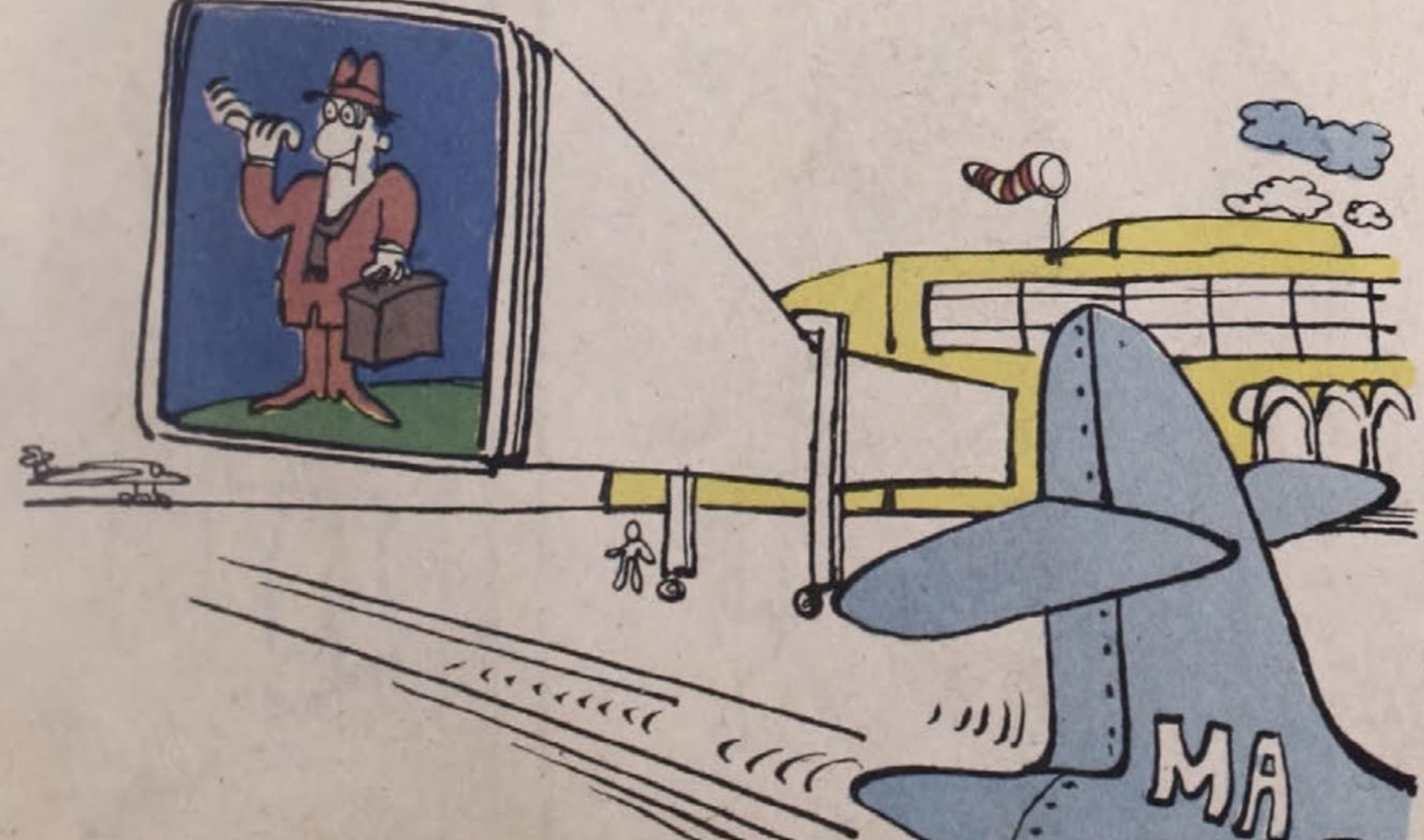

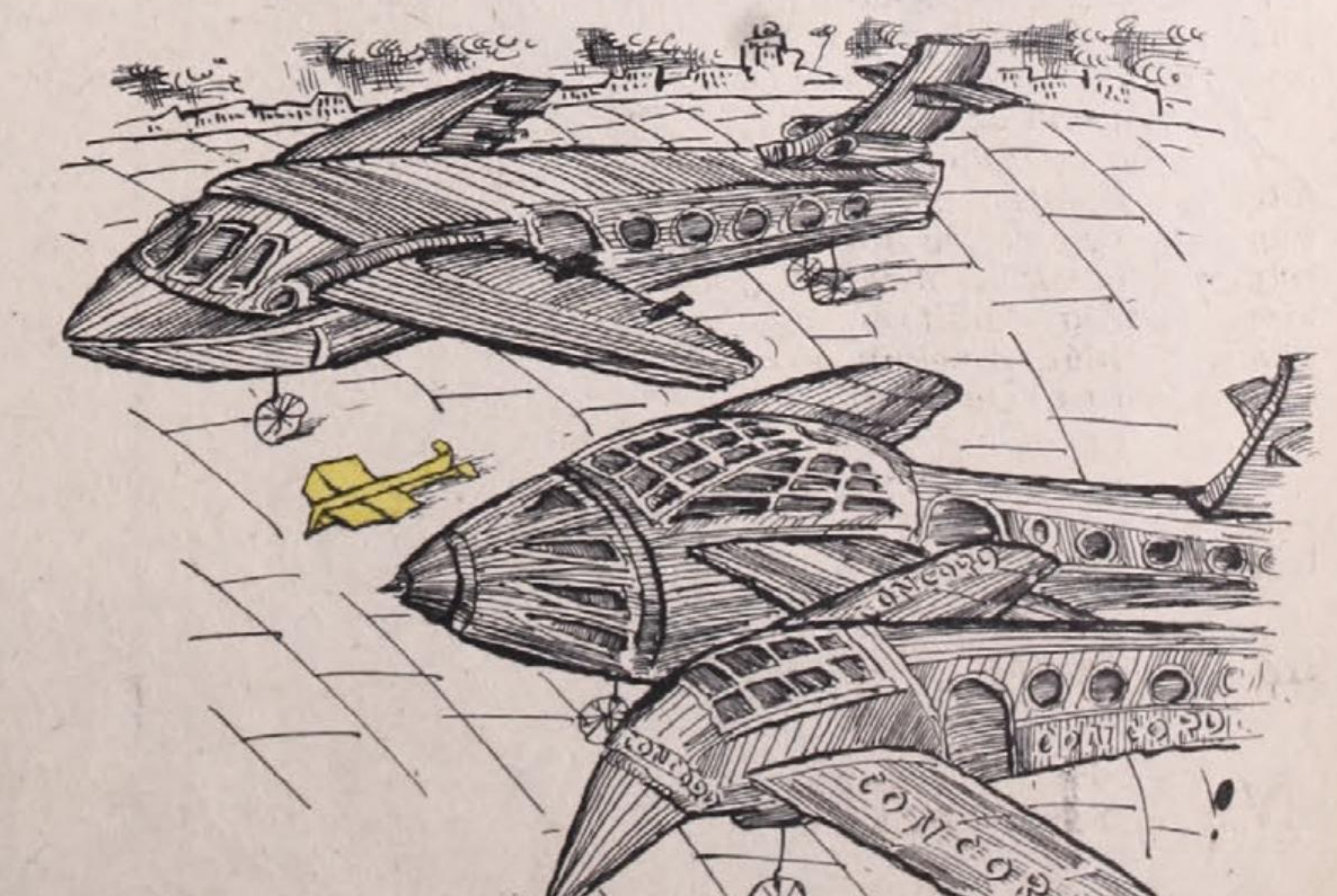

– Minden nagyságú repülő leszállhat

CSÚCS

RIVÁLIS

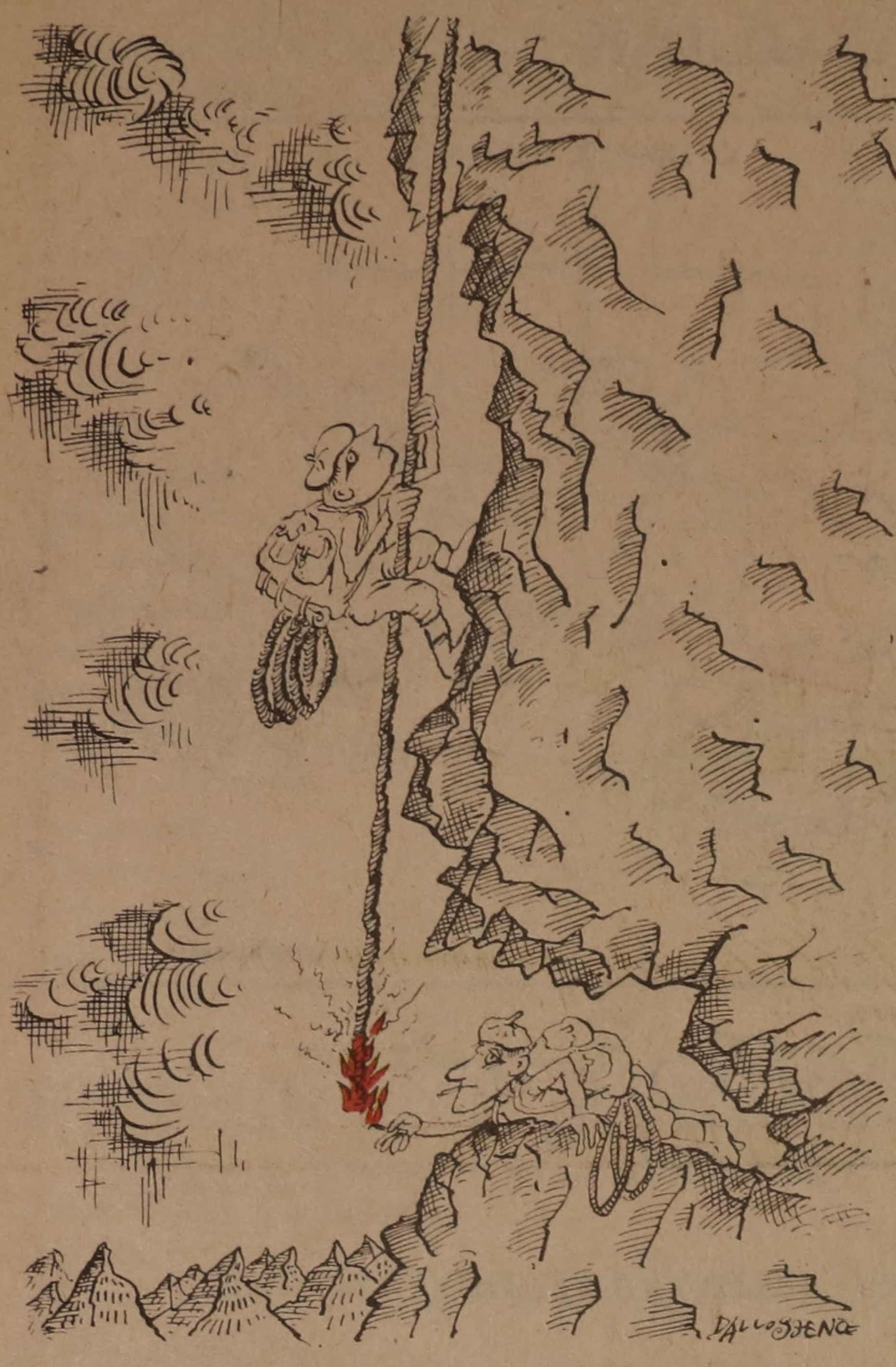
DALLOS JENŐ

SIKER

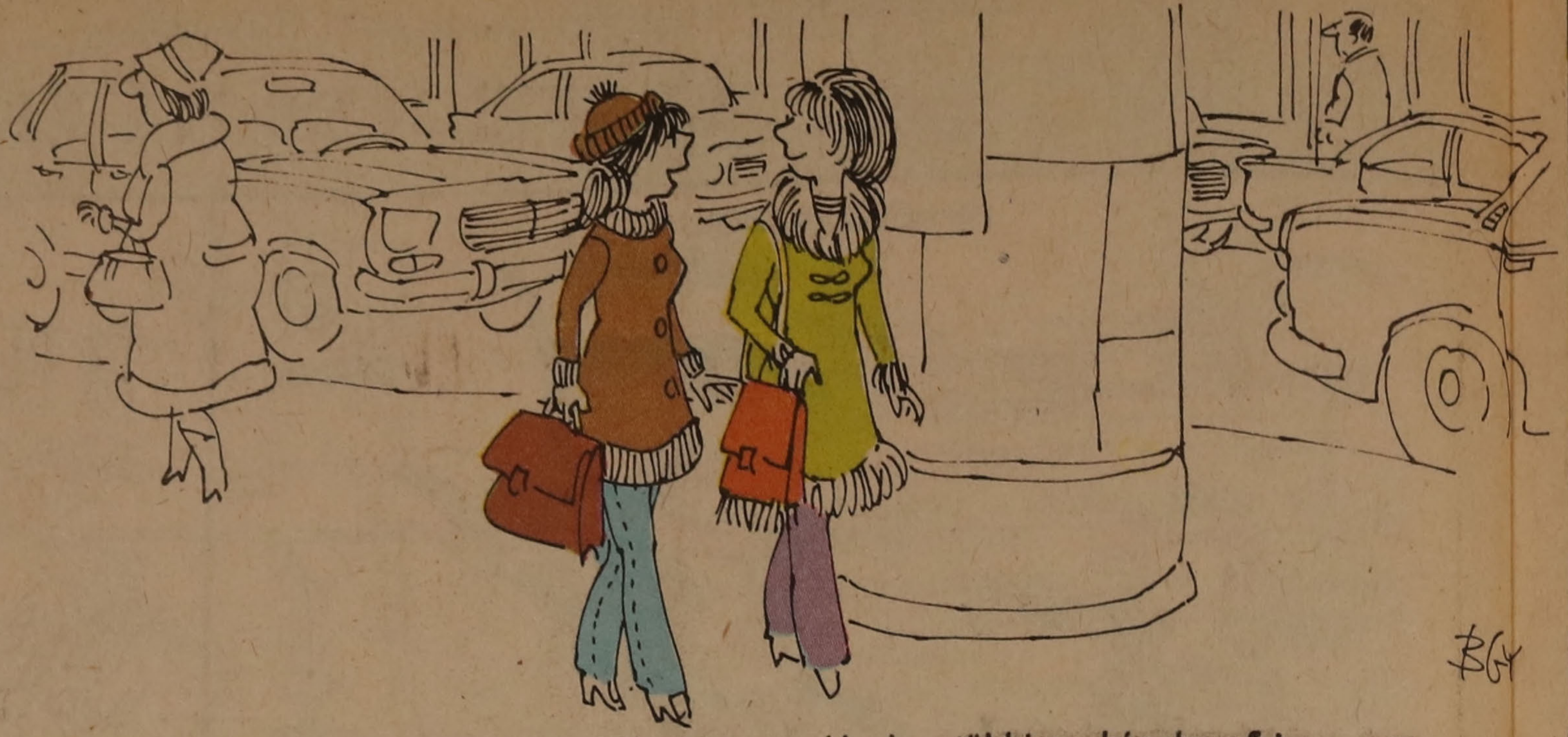

– Most, hogy már a színdarabot is írják, biztos pukkad a többi rockénekesnő, hogy miért maradt apáca!

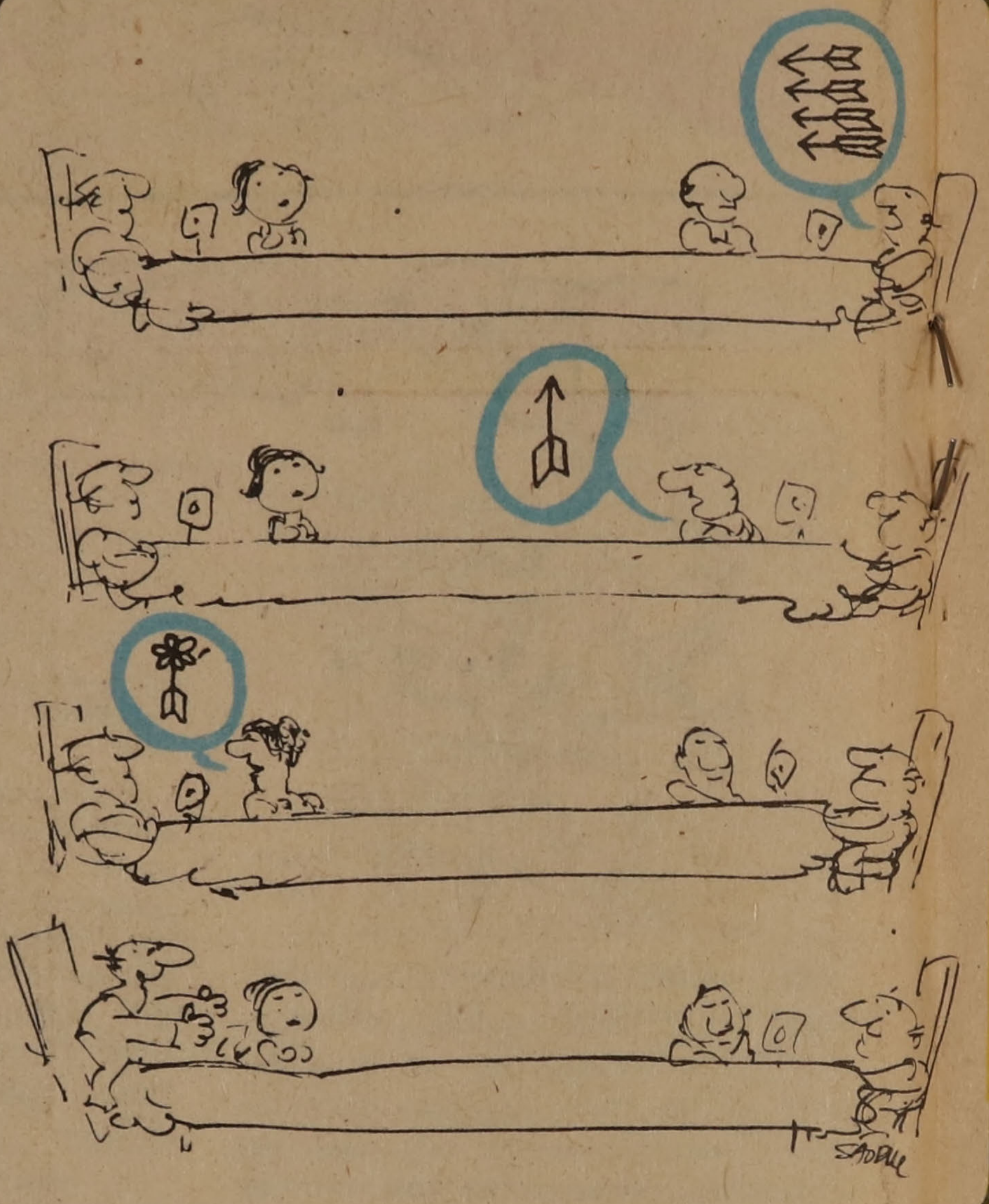

NAGYHATALMAK

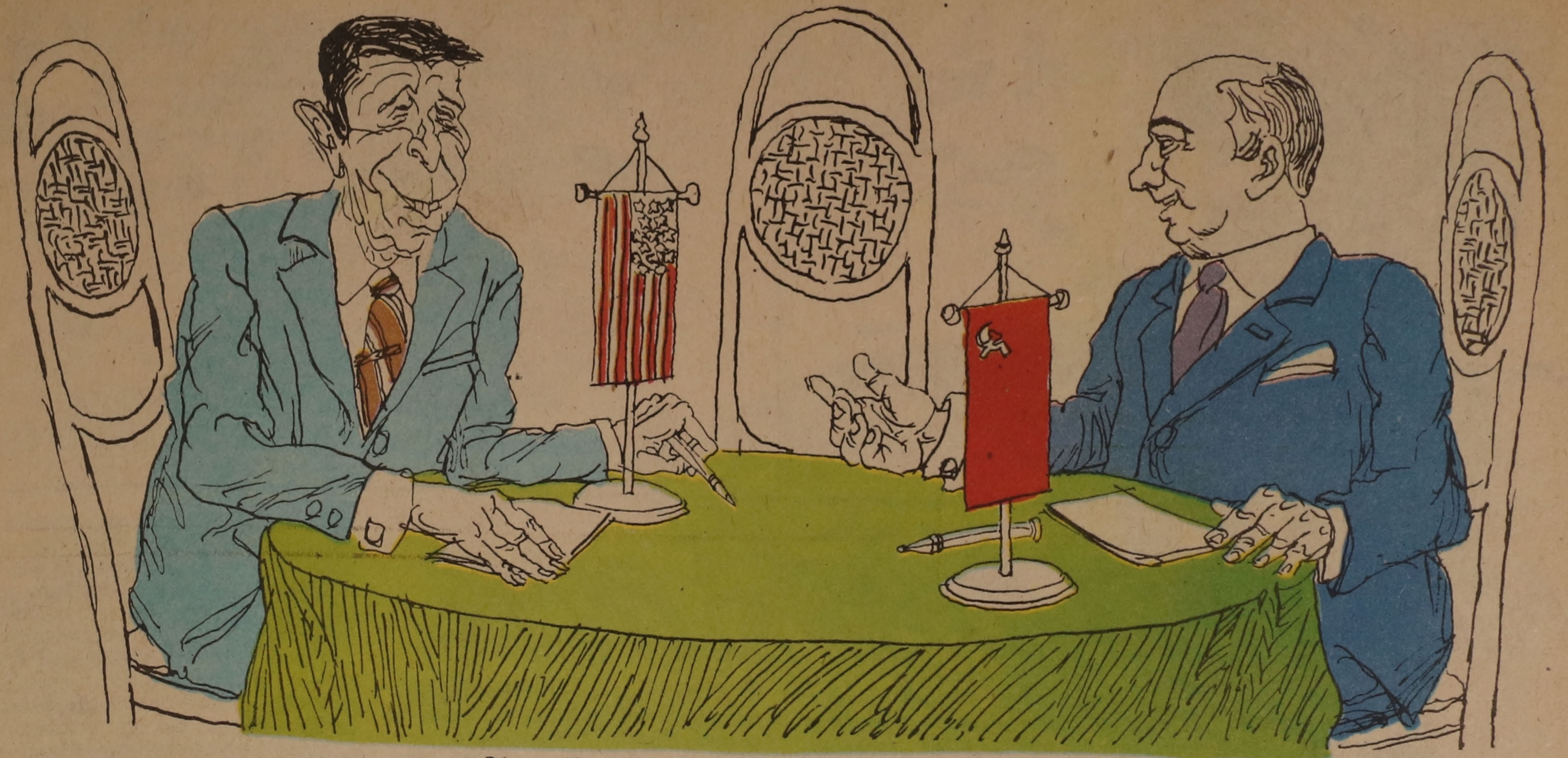

– Részemről rendben van, de mit szól ehhez a Magyar Posta?

CSÚCSTALÁLKOZÓ

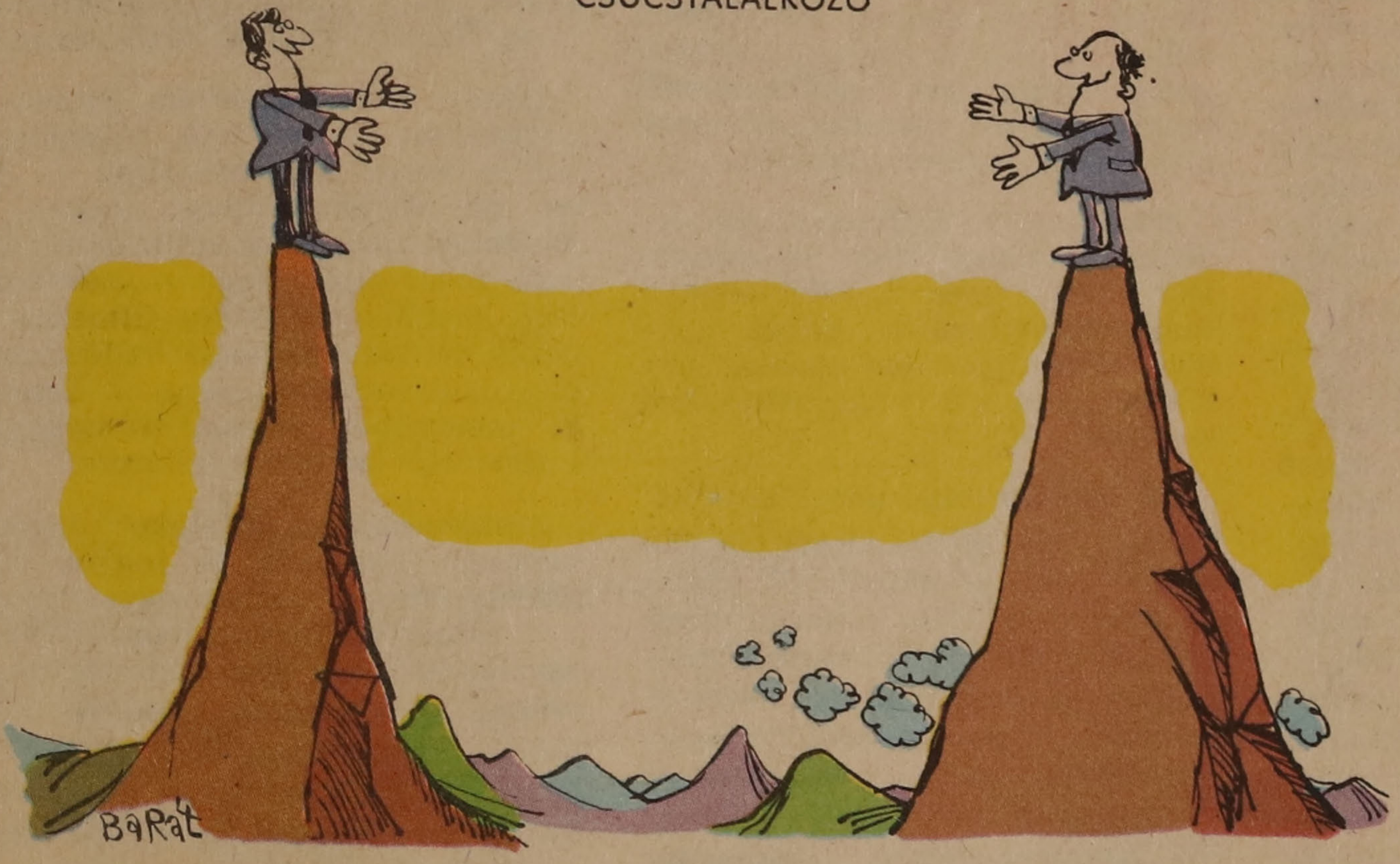

SZISZIFUSZOK

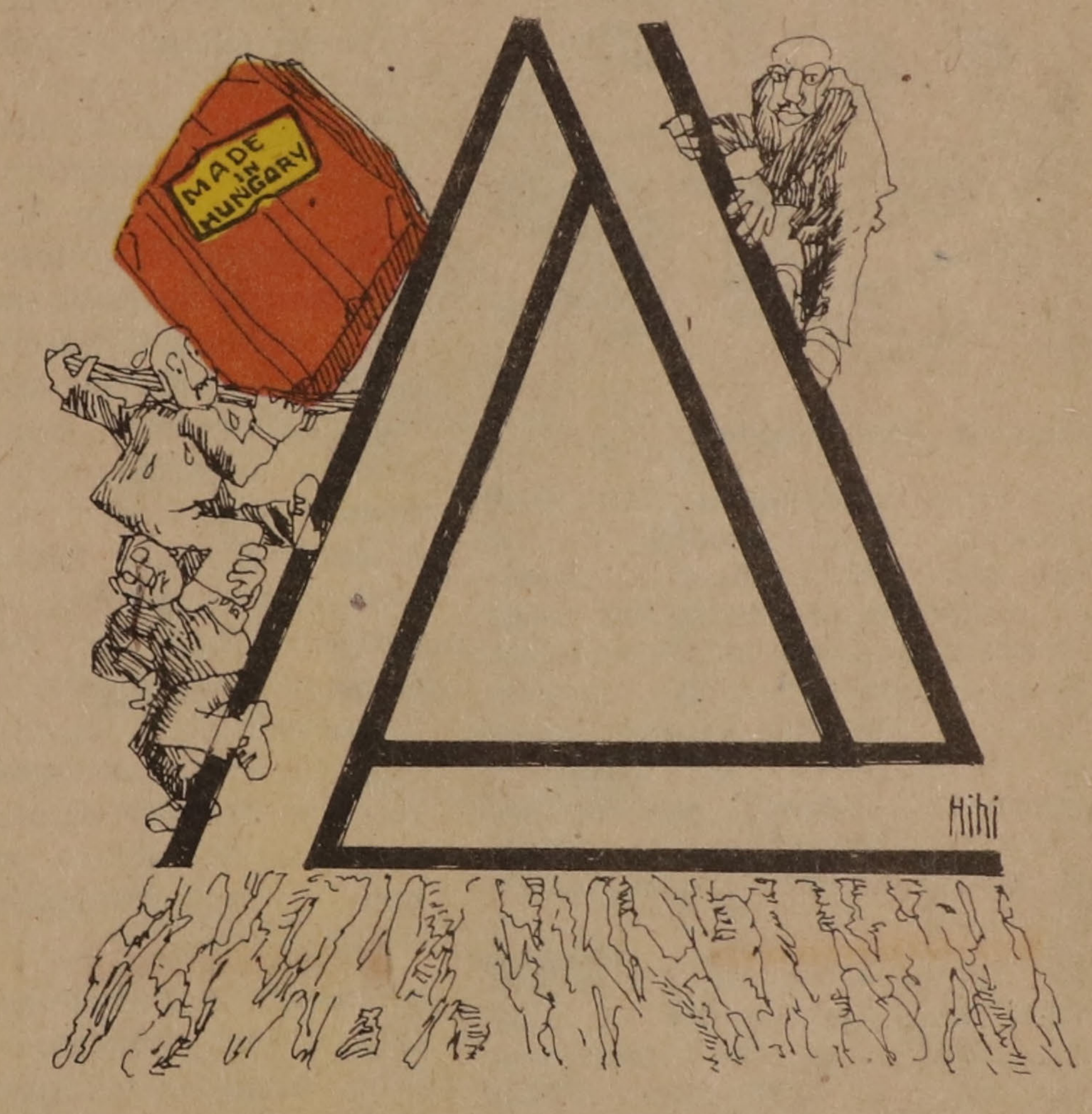
MADE IN HUNGARY
Hihi

NEGATÍV CSÚCS

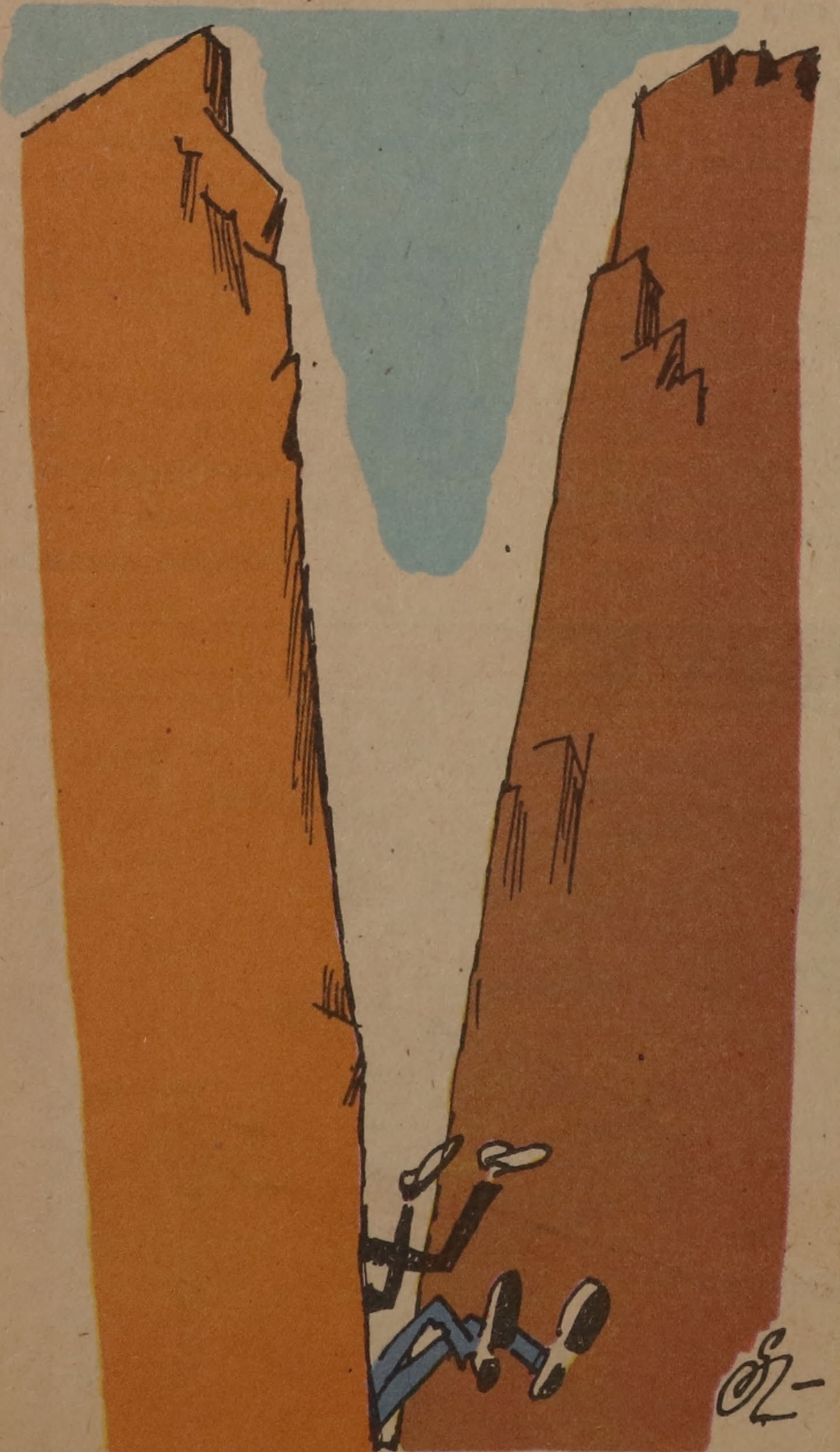

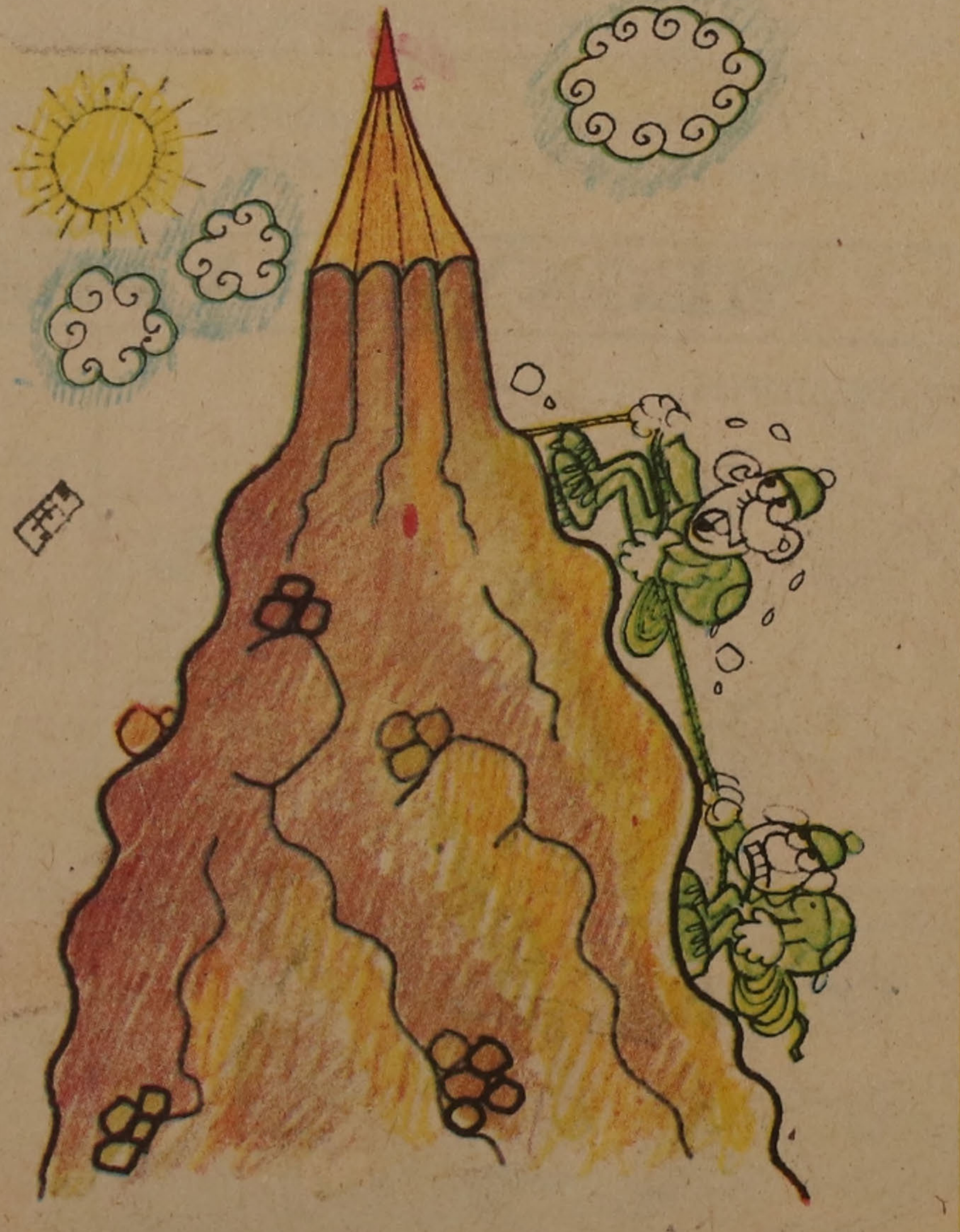

– Erős a gyanúm, hogy megelőztek!

CSÚCSELLENŐR

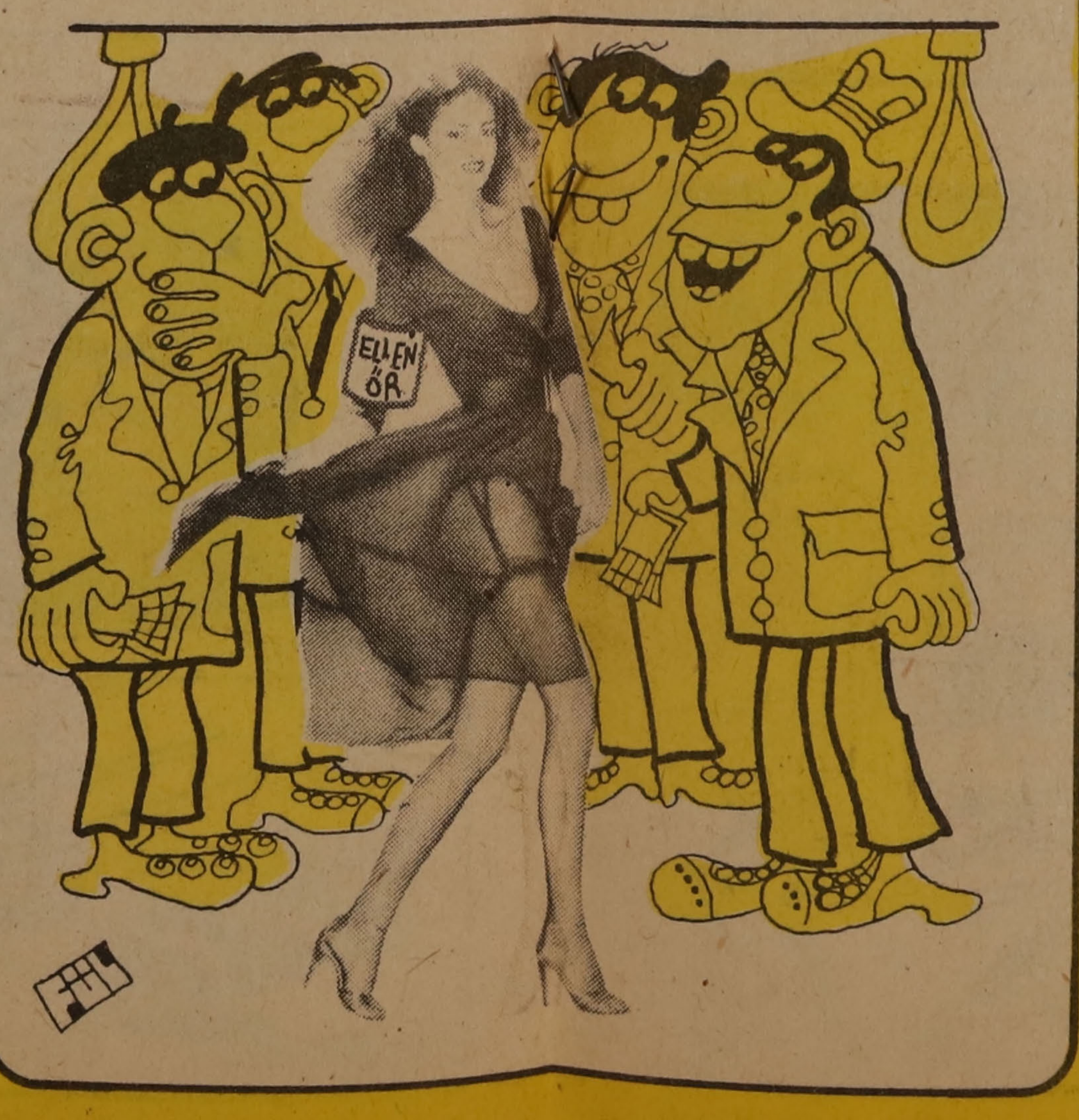

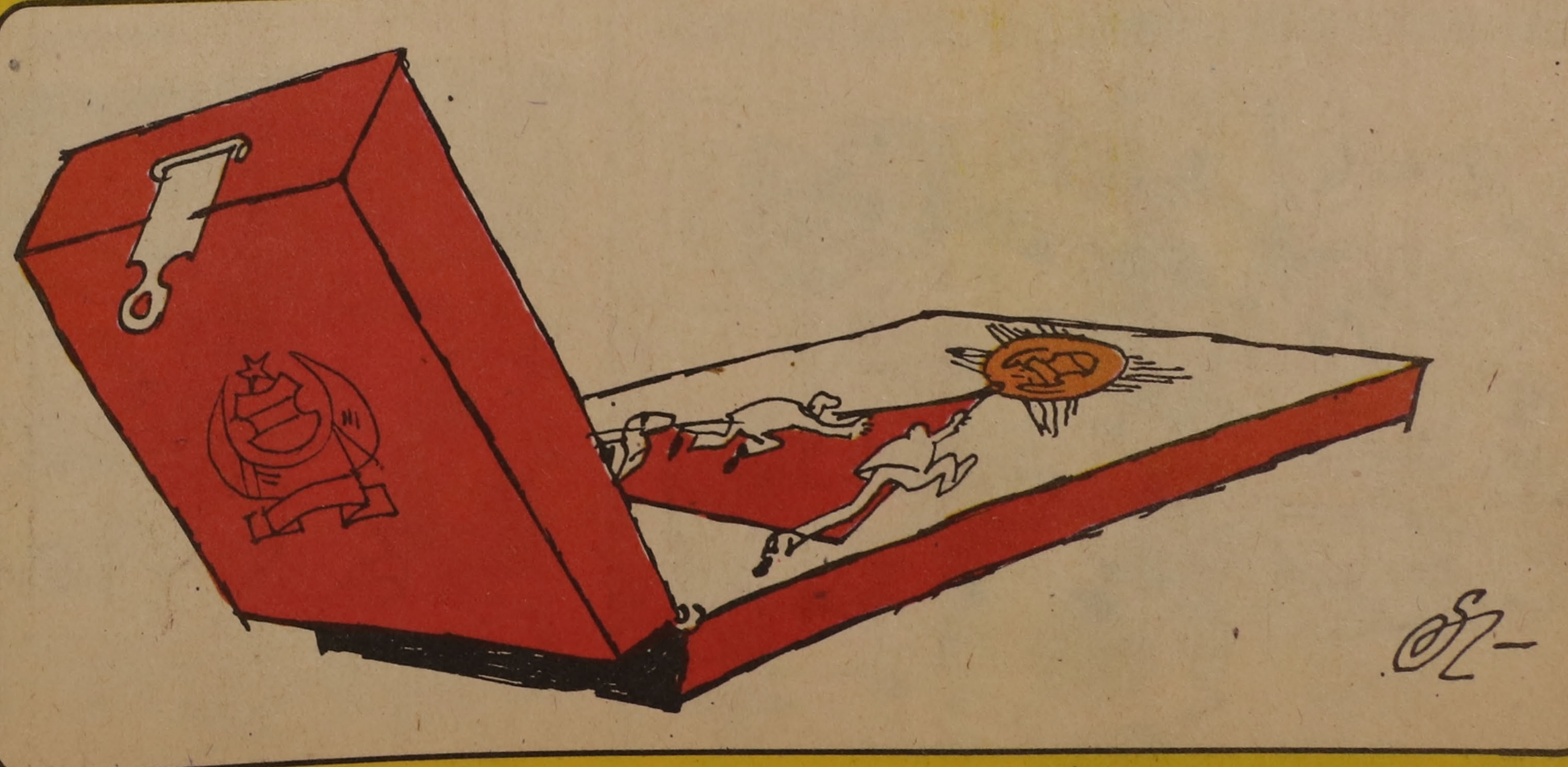

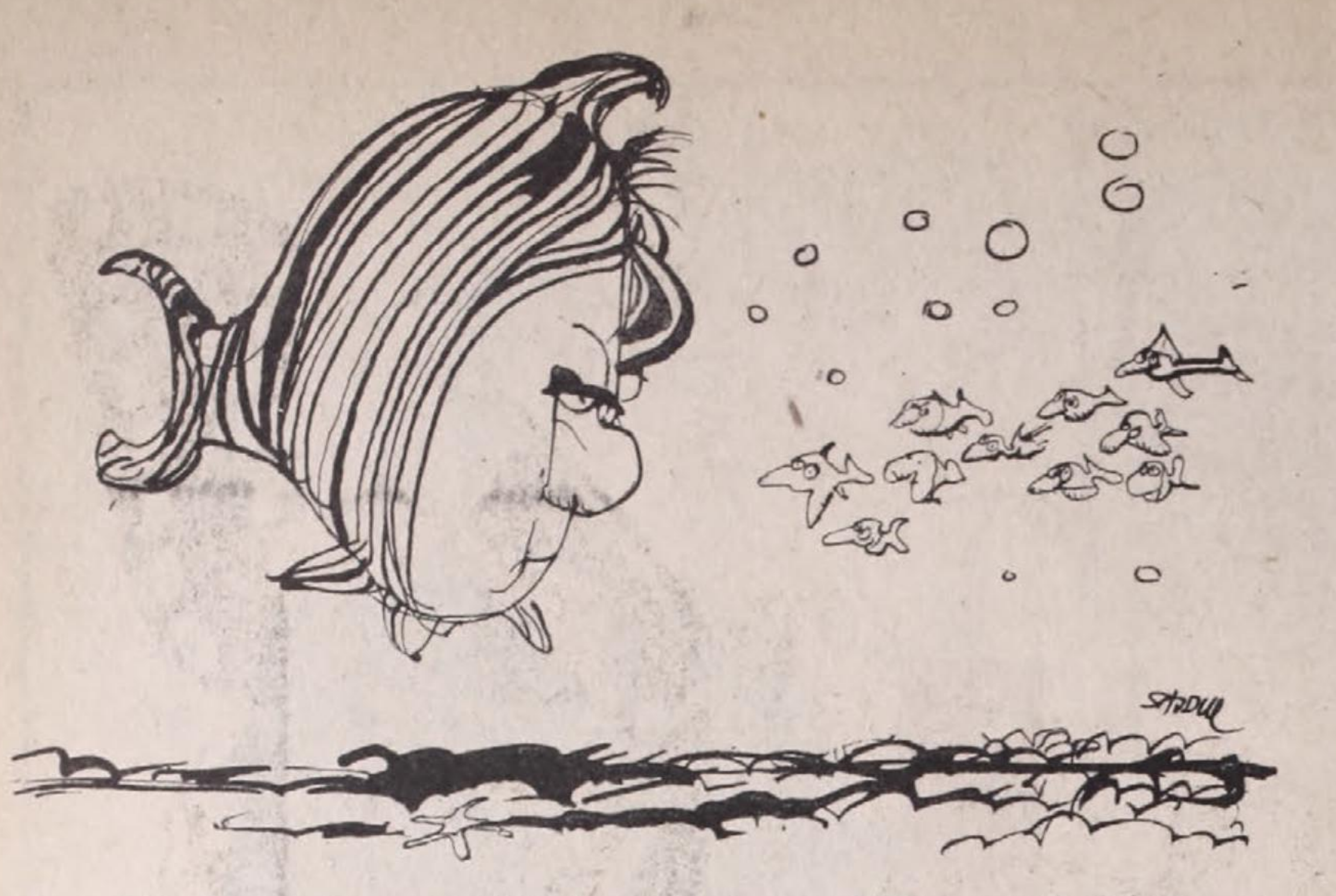

– Kihirdettük, hogy ezentúl a kishalak is megehetik a nagyhalakat.

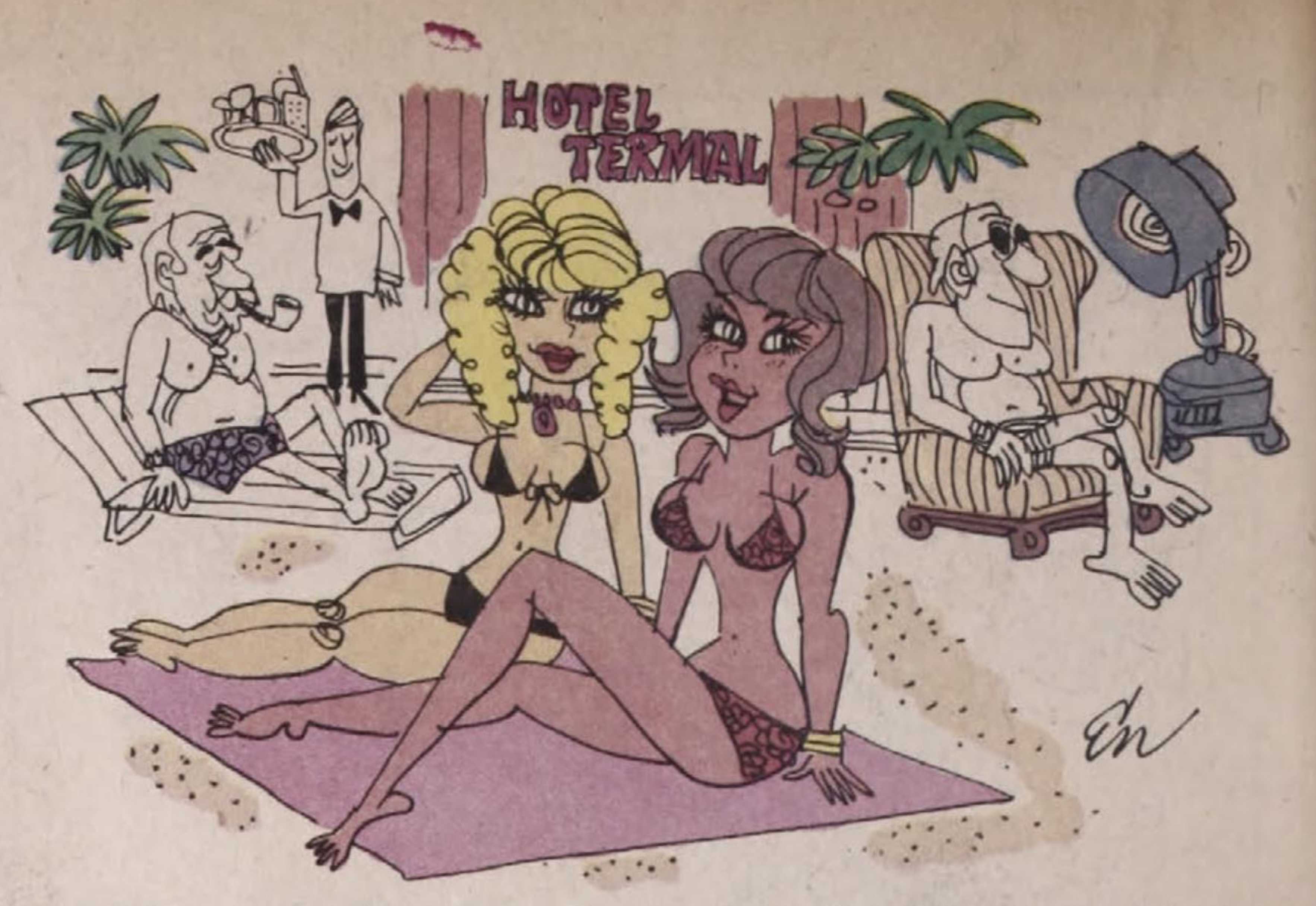

– Hála az osztrákoknak, az idegen nyelvtudásunkat már télen is tudjuk hasznosítani!

MIBŐL LESZ A MAGYAR FILM?

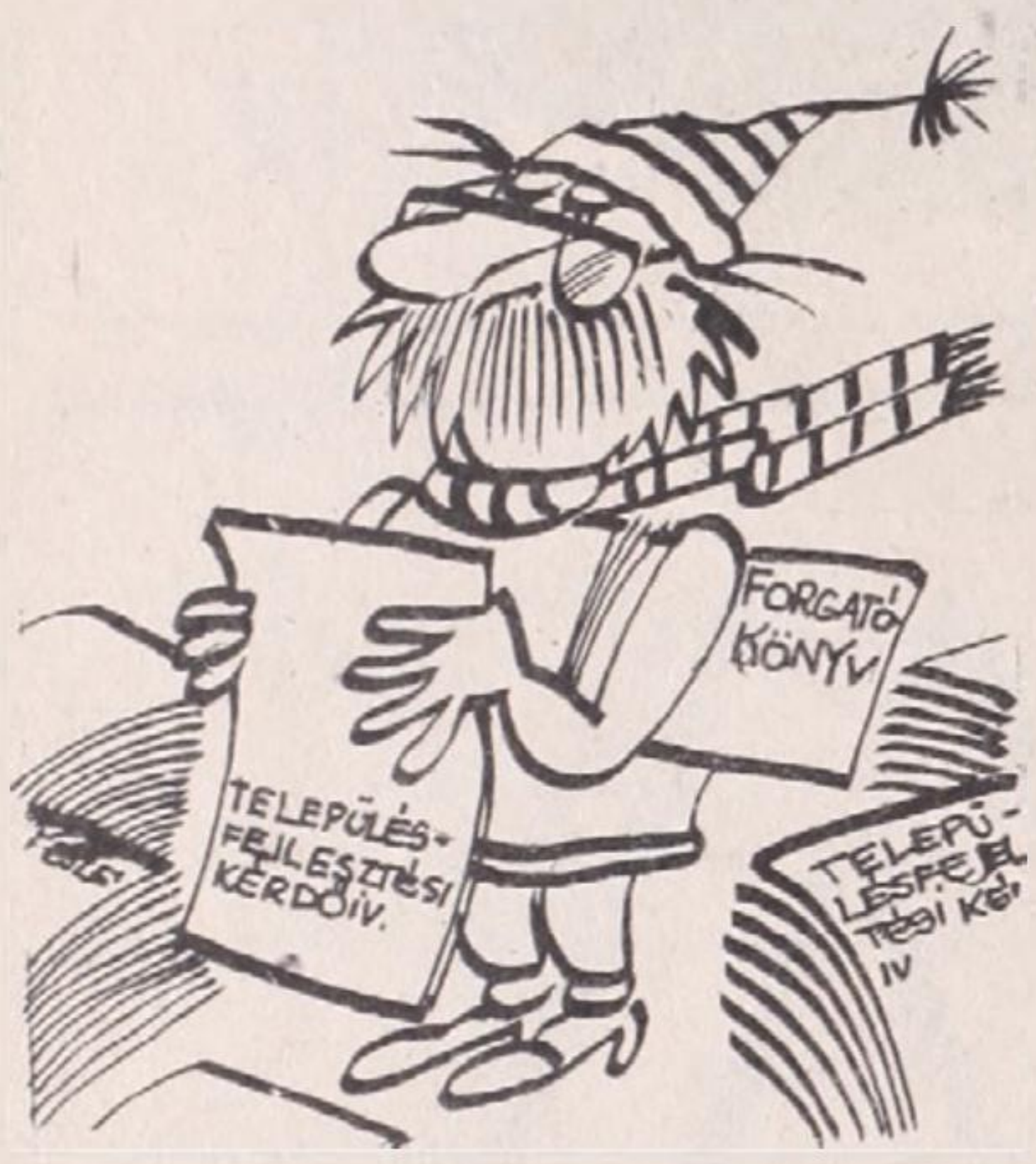

Tisztelt Filmközpont!

Alulírott Madárlátta Béla (Robertváros, Hátulgombolós u. 17. 8768) szeretnék segíteni a filmészeti elvtársak problémáinak megoldásában. Én, mint az ország egyik legkiterjedtebb levelezője, mélyen átérzem a Központi Filmcentrumban tevékenykedő elvtársak és szakemberek gondjait és a magam szerény módján igyekszem megoldást találni ezekre az égető tünetekre.

Jól tudom — és aki ezt nálam jobban tudja, az hazudik —, hogy sok a probléma. Kevés a pénz, sok a rendező, s ez különösen a fiatal rendezőket érinti érzékenyen. Állítólag jó néhány, főiskolát végzett rendező kamerát csak a műszaki bizományik kirakataiban láthat közelről, a filmszalagot pedig, megfelelő tapasztalat híján gyakran összetévesztik a fizetési szalaggal.

Kedves Filmészeti Centrumközpont! Közvetlen környezetemben állandó jellegű közvélemény-kutatást végzek, s ennek eredményeként szeretném Önökkel közölni a megoldást előmozdító javaslataimat. Voltak olyan ötletek, melyeket kénytelen voltam elvetni. A házban például több lakó javasolta, hogy azokat a filmeseket, akik nem juthatnak filmhez, alkalmazzák a hiányszakmákban. Ezt a felvetést el kellett utasítanom, mert újabb problémákat szült volna: hiányszakmából még a filmesnél is több van, s elképzelhető, hogy ezt felismerve, még több filmest taníttatna államunk, csak azért, hogy a hiányszakmákra legyen elég jelentkező. Ez szerintem egészségtelen és legalább annyira káros, mint a másodlagos dohányzás, amiről most nem kívánok különösebben füstölögni.

Mások, T. Filmközponti Elvtársak, főként közvetlen családtagjaim, azzal az elképzeléssel hozakodtak elő, hogy azok a pályakezdő, vagy idősebb filmesek, akik anyagi lehetőség híján nem készíthetnek filmeket, segítsenek a településfejlesztési hozzájárulási ívek feldolgozásában. Ez egyfelől kiváló szakmai gyakorlat is lehetne a számukra, hiszen felkészíthetné őket arra, hogy oldjanak meg — gyorsan és jól — kényes, sok esetben kellemetlen problémákat, másfelől pedig addig sem unatkozánnak, minekutána a közérzetük sem lenne olyan rossz, mint amilyen.

Mindezek, T. Kedveseim, bár érdekes megállapítások, nyilvánvalóan még átmeneti lehetőségként sem jöhetnek szóba. Ahhoz, hogy több filmet lehessen csinálni, úgy tűnik, egyetlen út vezet: pénzt kell szerezni.

De honnan lehet pénzt szerezni, amikor nincs pénz? (Vagy ha van is, már nem ér annyit?) T. Filmelvtársak, én mint a hazai filmgyártás megmentője, ezennel leborulok a nemzet nagysága előtt és felajánlom javaslataimat. A megoldás kulcsa itt van a fejemben és ha magukhoz tértek a meglepetésről, bizonyára Önök is értékelni fogják elképzelésem nagyszerűségét.

Mint tudják, a T. Központi Filmcentrum Elvtársak, külföldről már nemigen lehet több tőkéhez jutni, ezért, csakúgy mint más gondokat, ezt is önerőből kell megoldanunk.

Talán furcsának találják elsőre, de én alaposan megvitattam magamban a dolgot és arra a következtetésre jutottam, hogy a magyar filmeket közadakozásból kell elkészíteni. Nem azért, mert erre már vannak élenjáró példák, de ez csakis így logikus. Ha egy rendező, tegyük fel, arról szeretne filmet készíteni, hogy ő 37 évig nézett figyelmesen egy gombát, adjon fel — természetesen a filmgyár költségén — egy hirdetést, hogy azok, akiket ez a problematika érdekel, hova fizethetik be a kért összeget.

Lehet, hogy kezdetben lennének problémák — például túlságosan sok művészi film készülne — de az idő előrehaladtával ezeken a gondokon bizonyára túljutnánk. Én nem félek attól, hogy a szórakoztató, esetenként vidám filmekre a nézők nem szavaznának kellő számban, bár valószínű, hogy a hosszú és nehezebben emészthető alkotásokra több befizetés érkezne.

Mindezeket az ötleteket természetesen önzetlenül és ingyen vetettem papírra, csupán egyet kérek a T. Filmközponti Centrumtól: van egy forgatókönyvem, melynek az a drámai csúcspontja, amikor két ízeltlábú letegez egy krokodilt. Adjanak ehhez a filmhez 20 millió forintot, de ha csak 15 millió van, az sem baj.

Legföljebb majd feladok egy hirdetést...

Madárlátta Béla

Föld S. Péter

VIDEOLÁZ

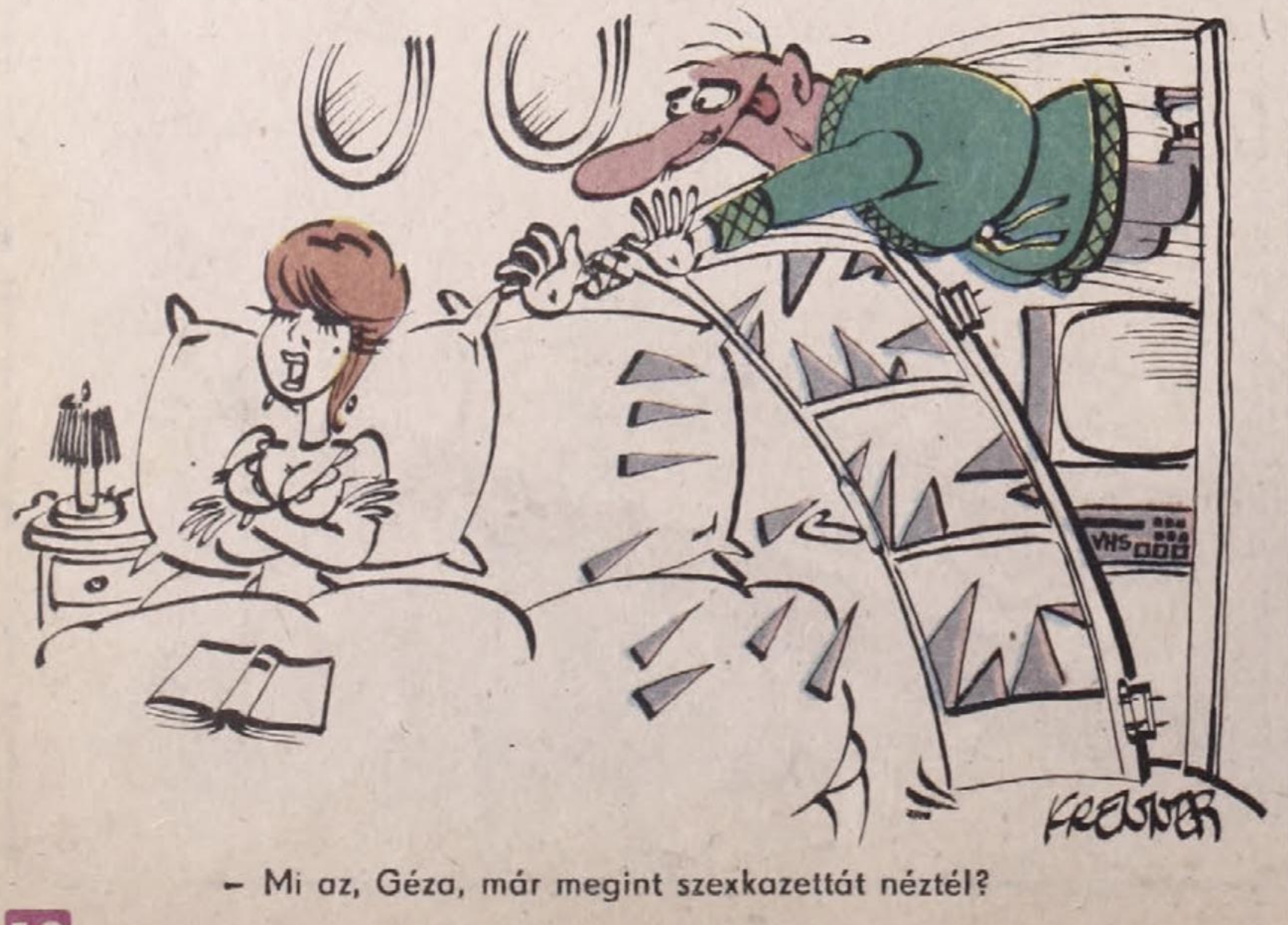

– Mi az, Géza, már megint szexkazettát néztél?

IRIGYKEDŐK

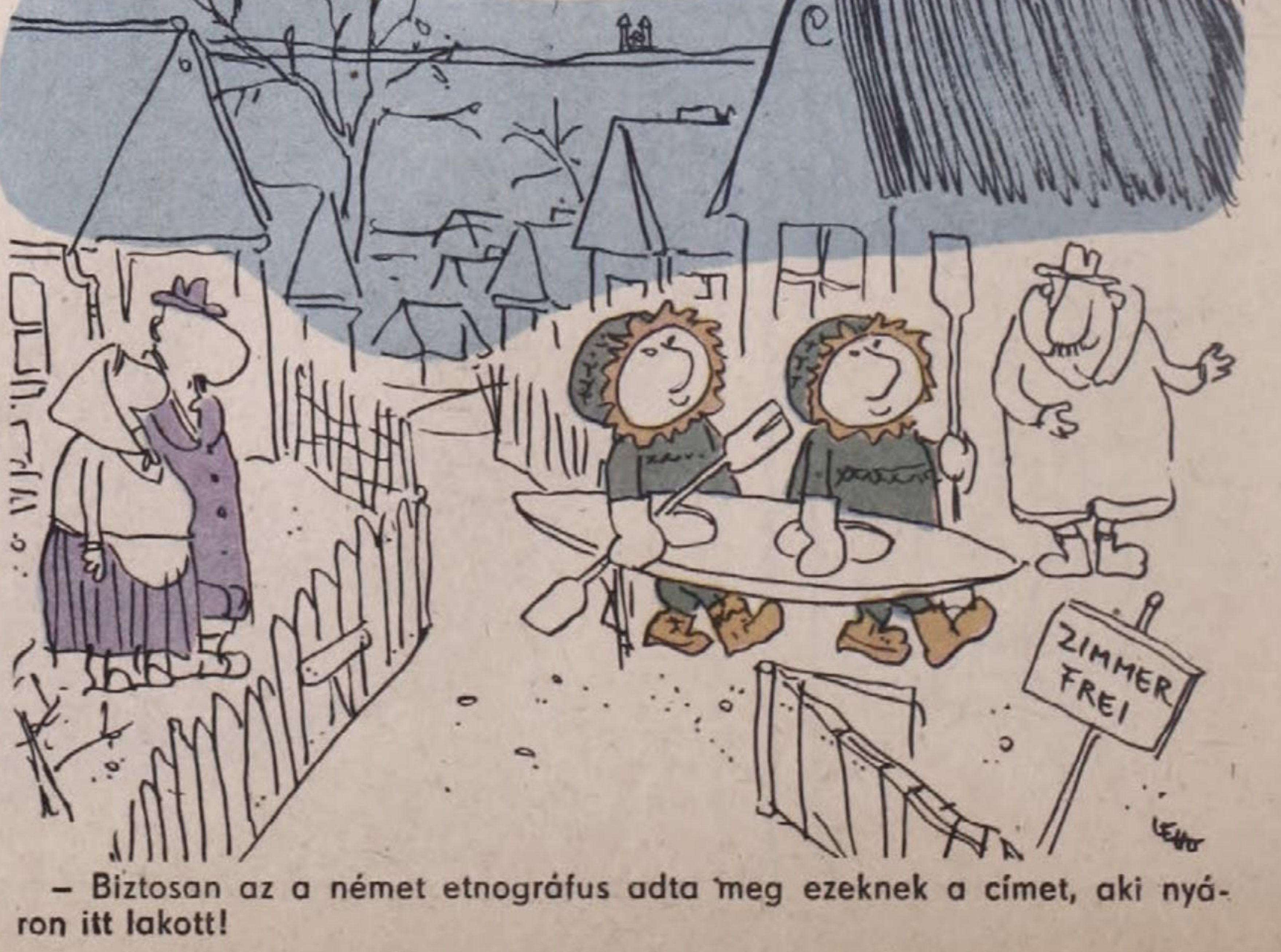

– Biztosan az a német etnográfus adta meg ezeknek a címet, aki nyáron itt lakott!

SZUBKULTÚRA

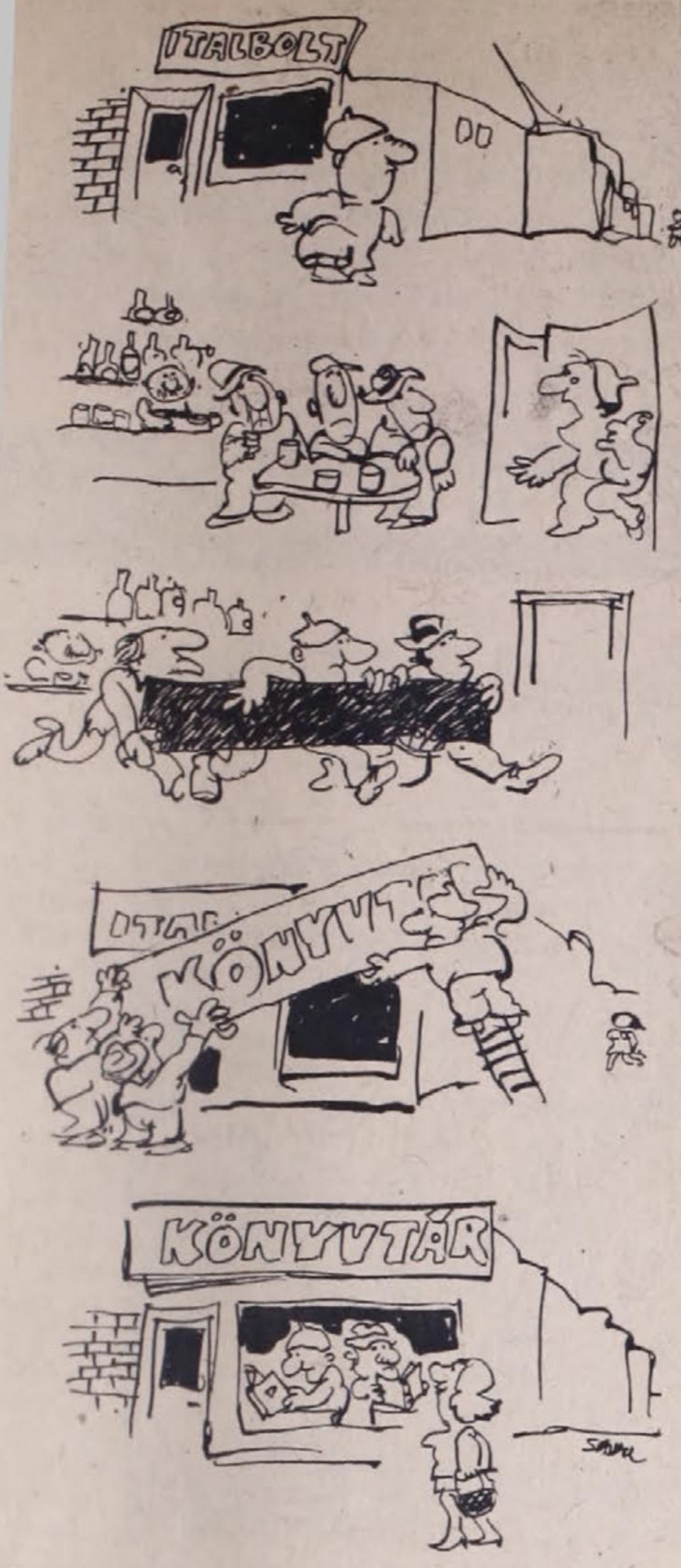
ITALBOLT
ITAL
KÖNYVTÁR
KÖNYVTÁR
SAJDIK

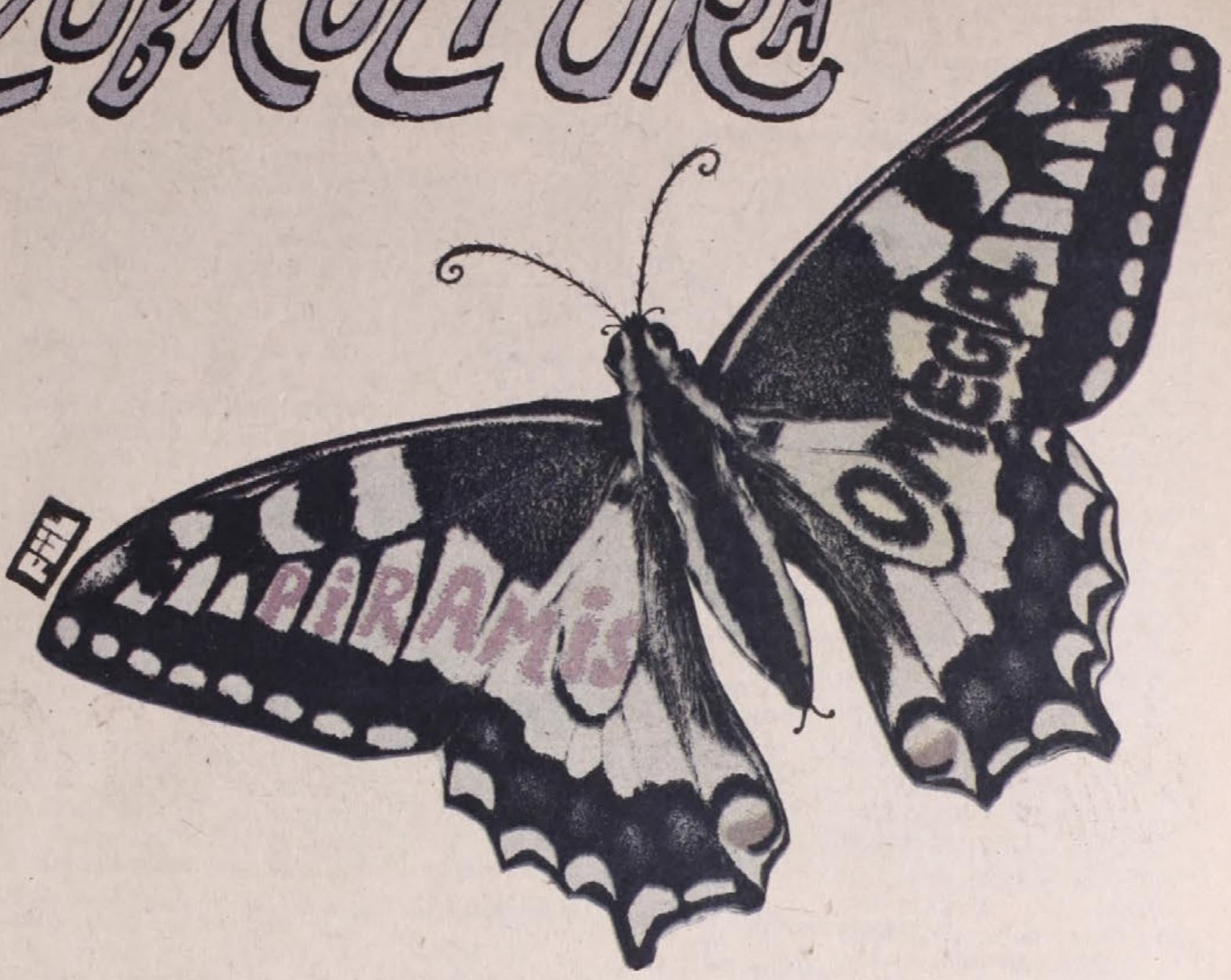
FÜL
PIRAMIS
OMEGA

SAJDIK, FÜLÖP,
LEHOCZKI, HEGEDŰS,
DALLOS, BALÁZS-PIRI

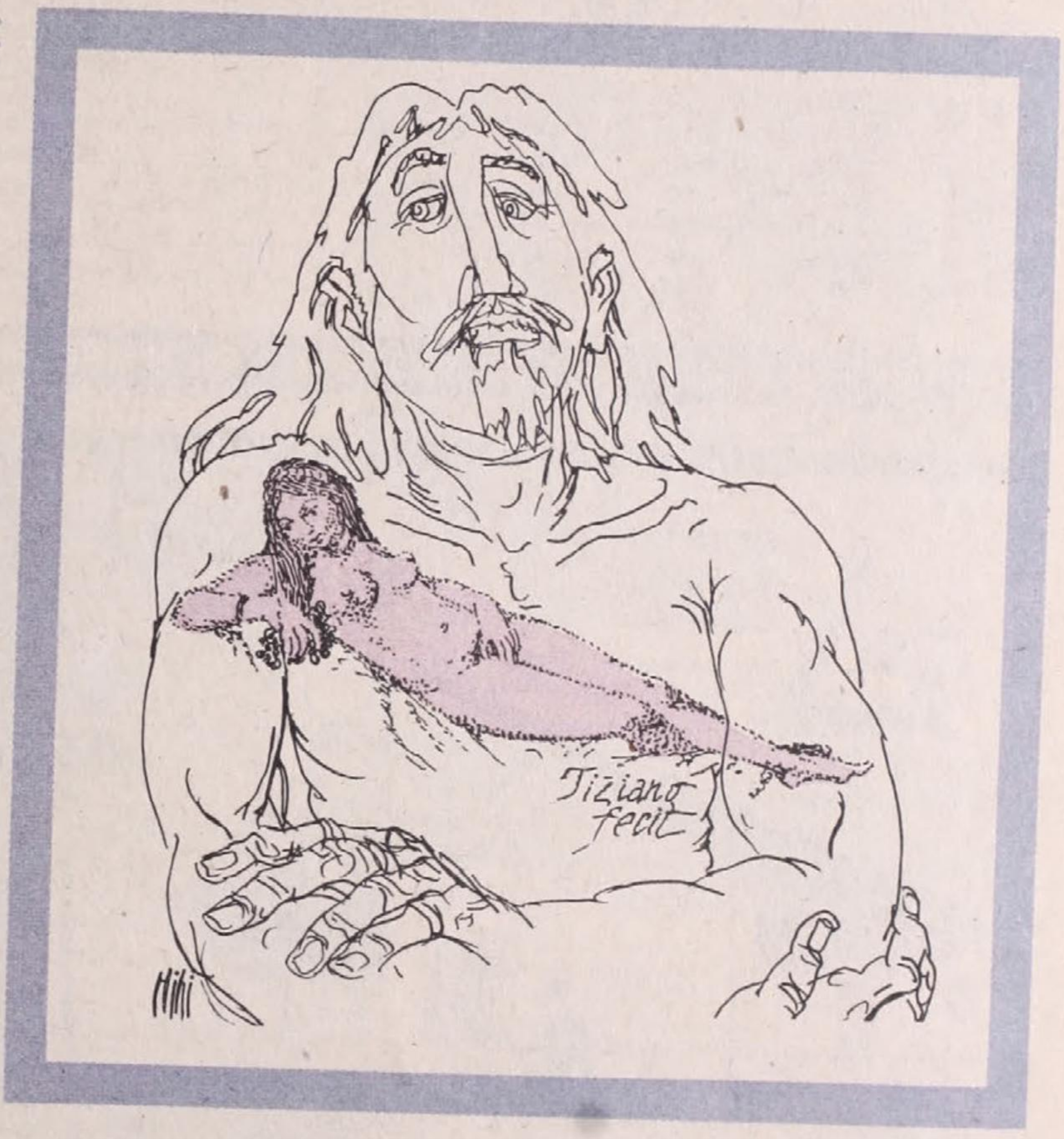
Tiziano fecit
Hili

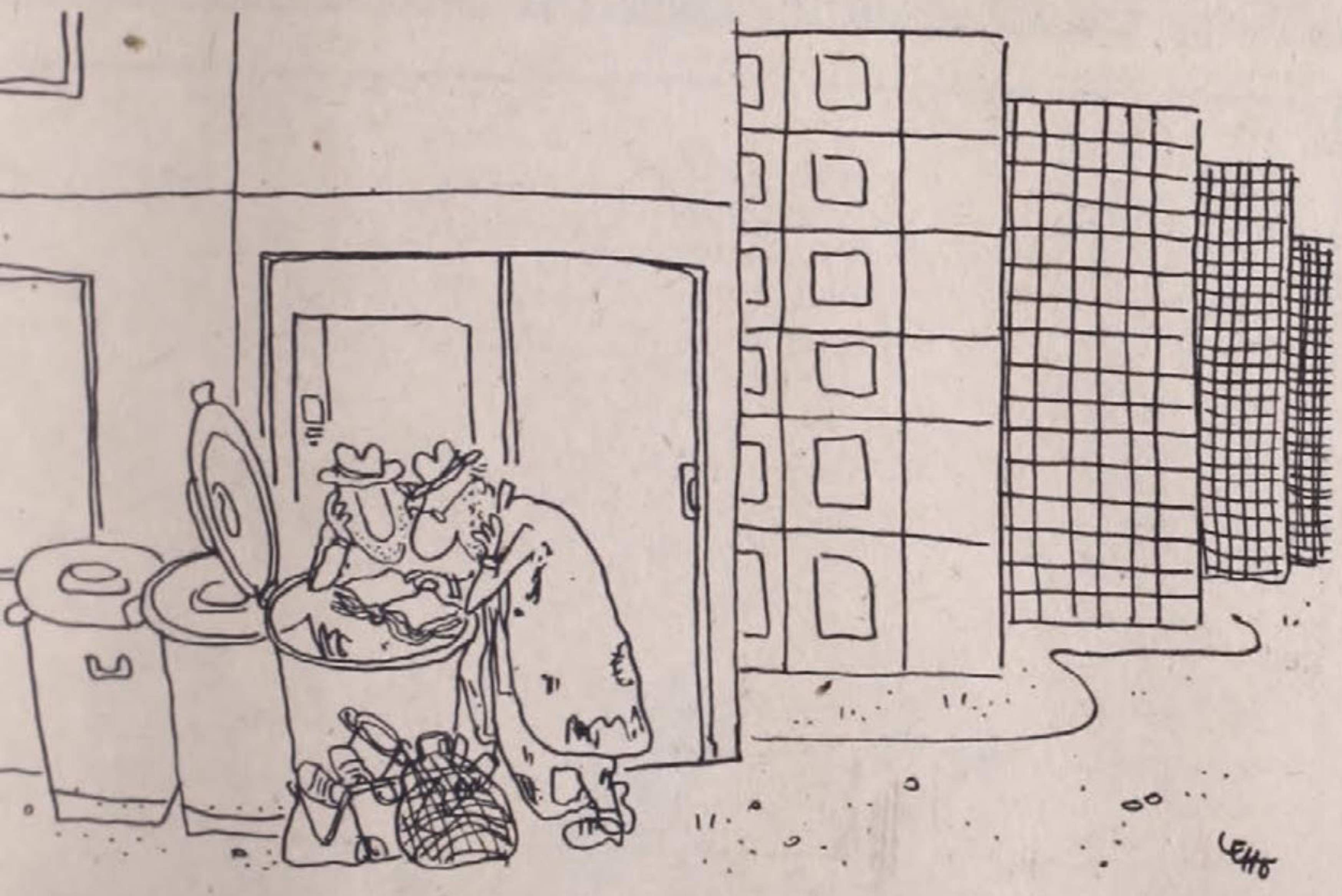

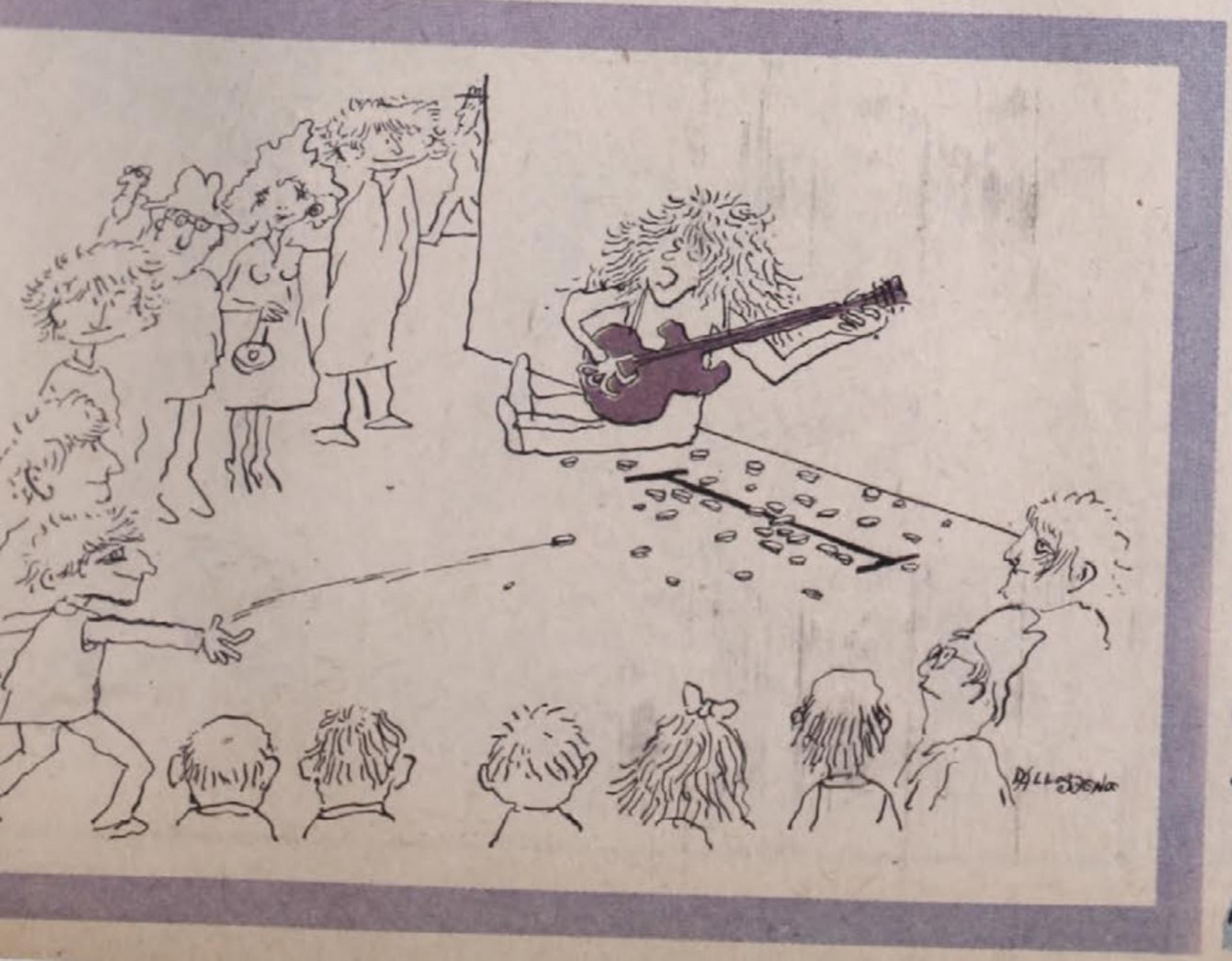
DALLOS JENŐ

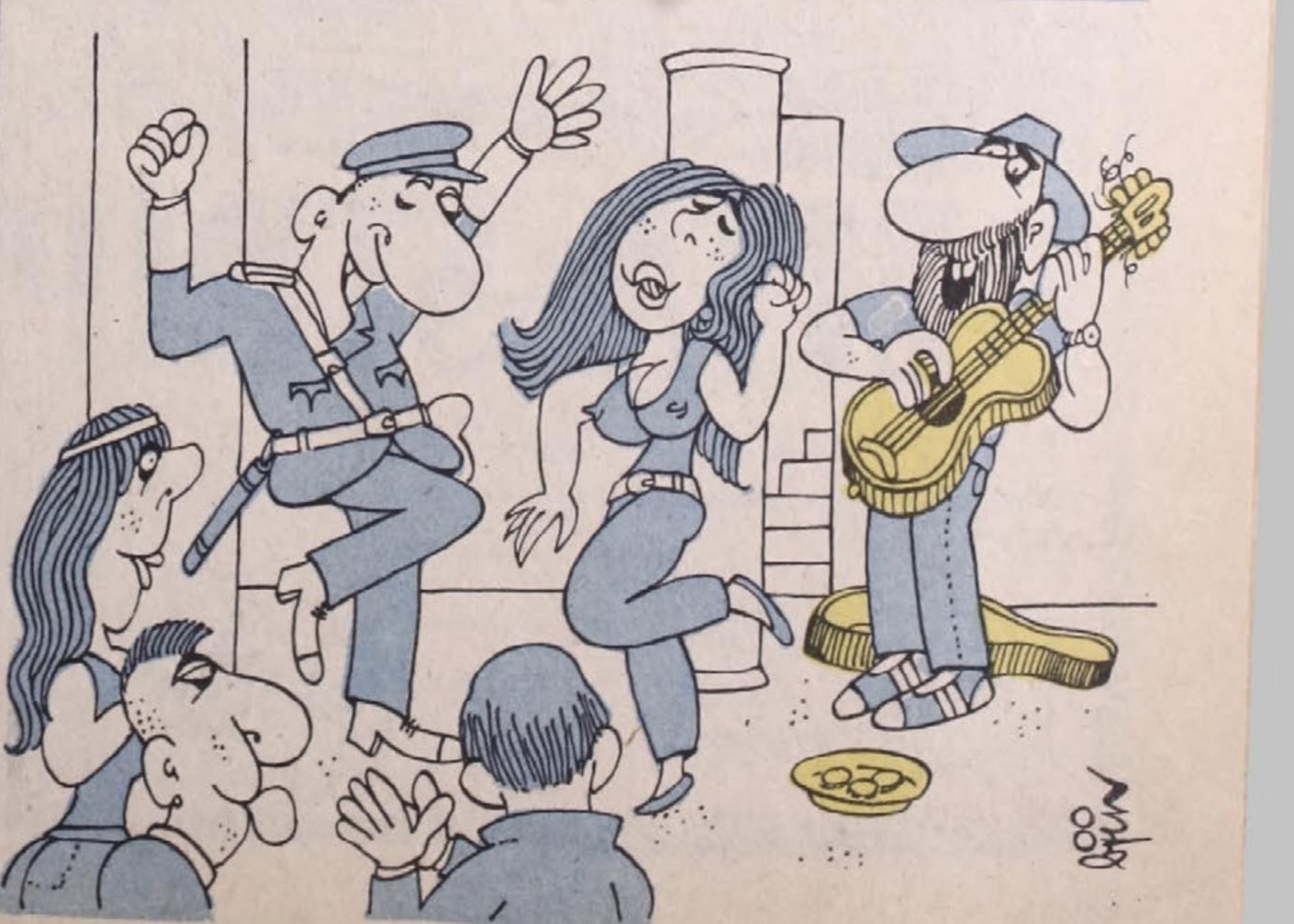

TÜK

Február 29. Ma délelőtt 10 óra 37 perckor rádöbbentem arra, hogy már minden valamirevaló ismerősömnek van telefonüzenet-rögzítő készüléke, csak nekem nincs. Tarthatatlan helyzet!

Április 3. Heuréka! Többhetes nyomozás-loholás, csúszópénz és hálaobulus, forint- és valutakiajánlás eredményeként beszereztem egy valódi, amerikai (Made in Hongkong) telefonüzenet-rögzítő készüléket. (A továbbiakban: TÜK).

Április 6. Ma délelőtt — hosszas sorban állás után — kitöltöttem a posta e célra rendszeresített kérdőívét és kérvényűrlapját, mely szerint szíveskedjenek engedélyezni lakásomon egy TÜK felszerelését és használatát. Izgatottan várom az eredményt.

Május 19. Megkaptam! Mármint az engedélyt! Most már csak fel kell szerelni a készüléket.

Augusztus 2. Hurrá! Értesítést kaptam, hogy a felszerelést kivételes gyorsasággal előjegyezték, január második felére.

Március 13. És tényleg! Működik! Ezt onnan tudom, hogy a sarki telefonfülkéből felhívtam a saját számomat és a sípszó után

keresetlen, ám megilletődött szavakkal üzenetet küldtem önmagamnak: visszahívást kérek, sürgős ügyben! Otthon visszahallgattam az üzenetet, majd nyomban feltárcsáztam önmagamat. A készülék mással beszéltet jelzett.

Március 14., 15., 16., 17. Nem hívott fel — távollétemben — a kutya sem. Lehet, hogy mégis rossz a TÜK?

Március 18. Jó! Visszapergettem a magnószalagját és ezt hallottam: „Te barom! Csak ez az ócska trükk jutott az eszedbe? Úgyse tudod letagadni magad! Ha megint ezzel próbálkozol, ahelyett, hogy végre megadnád a tartozásodat, odajövök és lepofozom!"

Március 20. „Szórakozz az öreganyáddal! Tudod, ki hív még egyszer vissza?"

Március 24. „Kovács lakás? Nem Kovács lakás? Kérdeztelek! Miért nem válaszolsz? Le vagy..."

Március 30. „Apuci? Mi van apuci? Megkukultál? Fütyülgetsz? Fütyülök rád! Anyuci!" Ki lehet ez az anyuci?

Árpilis 1. „Hívja vissza Farkas urat a 226-303-as számon! Sürgősen!" Visszahívtam. Az Állatkert jelentkezett... Jó vicc! Hehehe...

Április 13. „Tudod mit üzenek neked? Ny... a ...-t!" Jó-jó, de kinek?

Április 14. „De jól megy egyeseknek! Majd utánanézek illetékes helyen a te kis piszkos üzleti mahinációidnak!"

Április 15. „Ide figyelj te tróger! Ha nem szállsz le azonnal a barátnőmről, a Tecáról, szétlapítom azt a bánatos, bajuszos képedet!" Te jó isten! Ki az a Teca! Még szerencse, hogy nincs is bajuszom...

Április 16. Ma hirdetést adtam fel az összes napi- és hetilapban: „Keveset használt telefonüzenet-rögzítő készülék, kitűnő, újszerű állapotban, családi okokból sürgősen eladó. Jelige: Telefonbetyárok kíméljenek."

Garai Tamás

Ludas Fórum Kisorosziban

November 16-án 18 órakor a kisoroszi művelődési házban lapunk munkatársai közül Mikes György, Radványi Barna, Peterdi Pál humoristák és Endrődi István rajzolóművész válaszolnak — vidám műsor keretében — a közönség kérdéseire.

MEGJELENT!

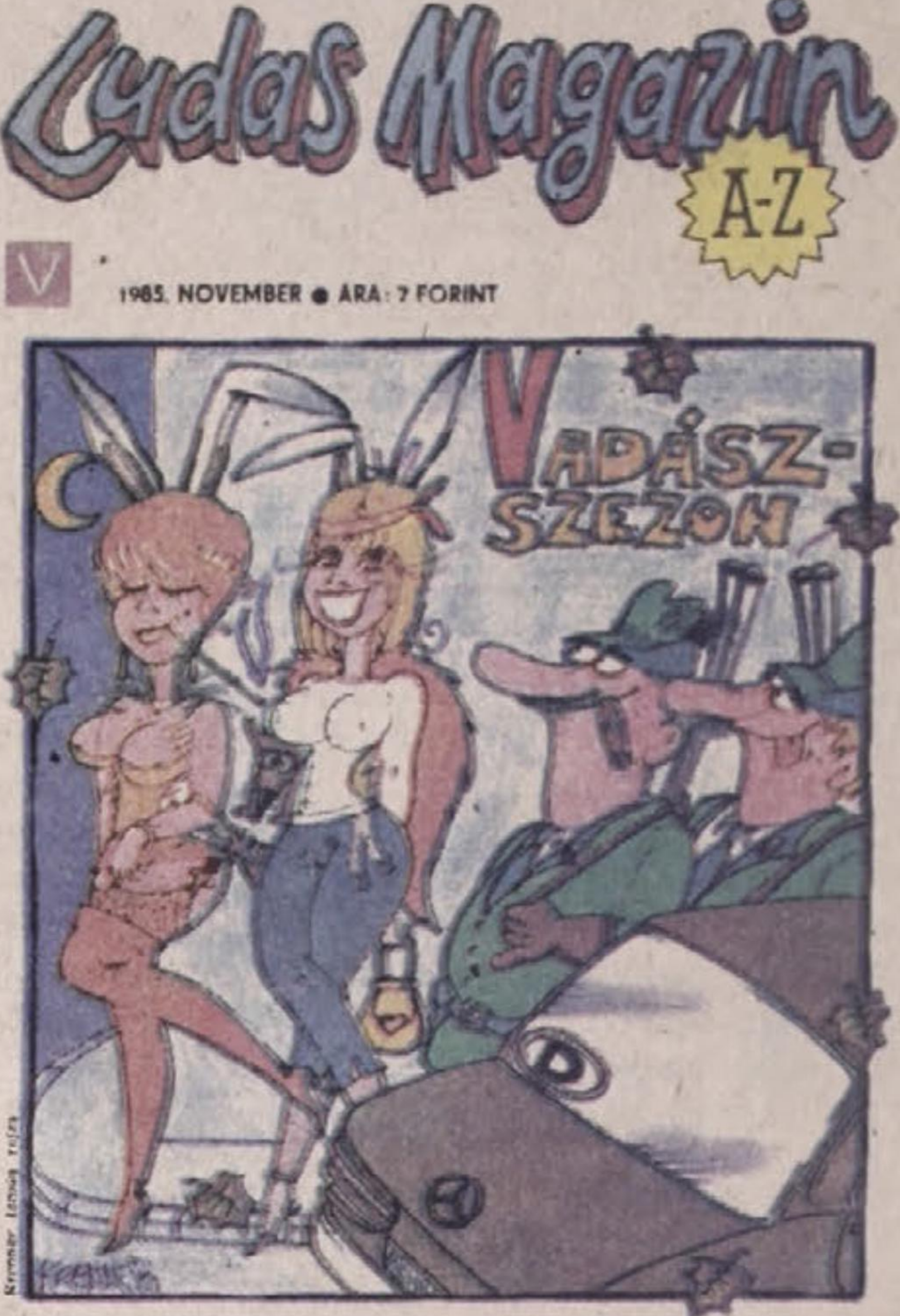

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

HÉTVÉGI HÁZBA VALÓ

DELTA

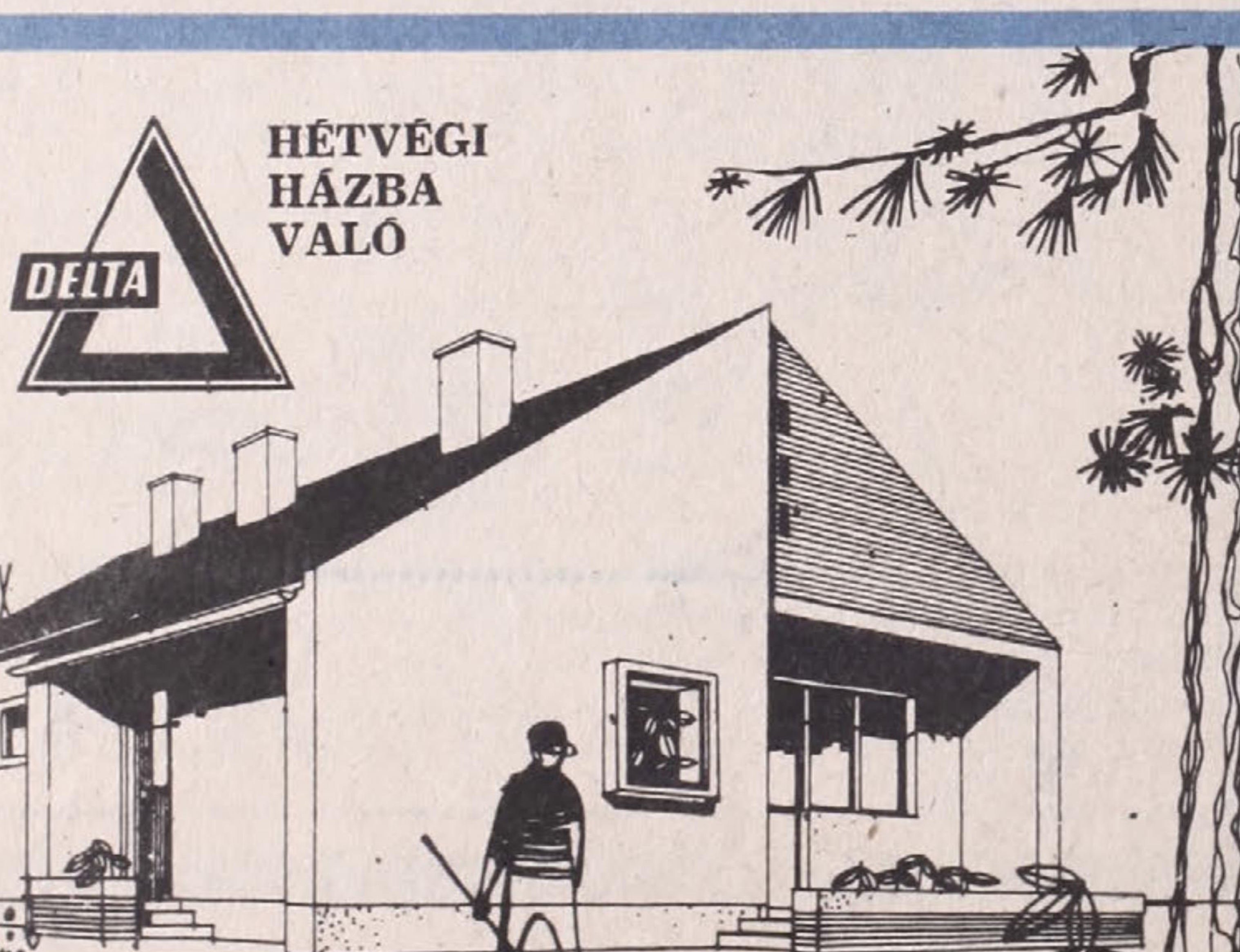

DELTA-STRIP

TARTÓS HATÁSÚ, ROVARÖLŐ SZER

Zárt helyiségben, ősszel is kiváló szúnyog, moly, légy és egyéb rovarok ellen.

Szavatossági idő: 2 év.
Kapható a szaküzletekben és áruházakban.
Gyártja: a
Delta Ipari Szövetkezet
Tatabánya

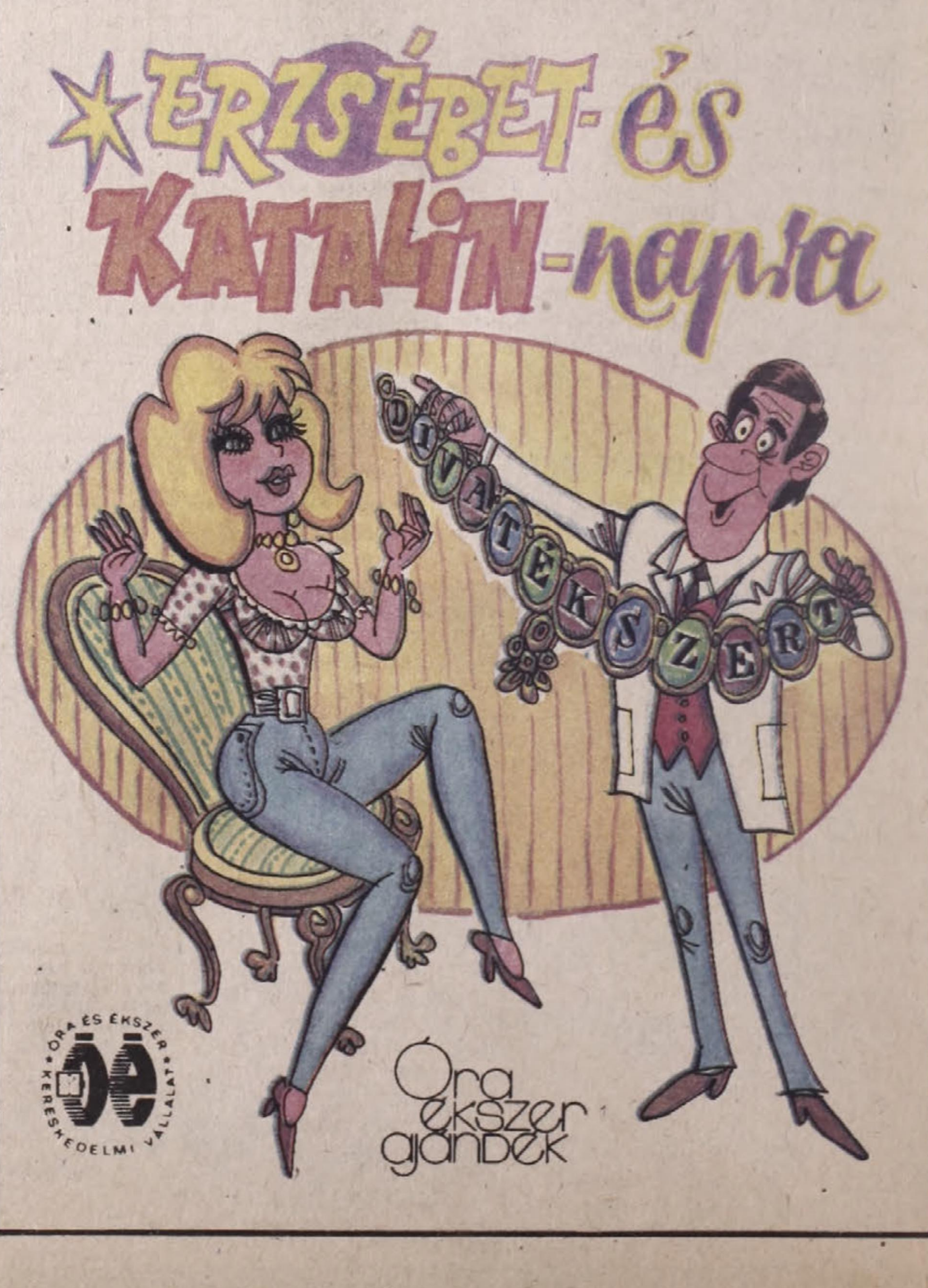

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

Keresnek: Három fiúgyermek (10 hónapos, 2 éves és 4 éves) részére használt ruhaneműt, játékvonatokat, személyvagonokkal; — A Csillagok háborúja vagy George Lucas bármelyik filmjének zenéjét lemezen vagy kazettán; — 4 szálas Overlockhoz 36 centiméteres hernyótalpas hajtógumit; — Gombos Imre: Éjfél vitéz. Egy kis puli története (1958. Móra) című művét; — A Somorjai-féle francia nyelvkönyv haladók számára szóló kötetét; — Bármilyen típusú üzemképes magnót; — A Sicc, a Kóbor Miki kalandjai, a Brumi kalandjai és Brumi az óvodában című könyveket; — Régebbi kiadású könyveket, lehetnek mesekönyvek is; — Régi újságokat, folyóiratokat, térképeket, régi képeslapokat, fotókat, könyveket, 1938—40—41-es statisztikai zsebkönyveket; — Mozaik típusú szekrényelemeket vagy szekrénysort; — Zsebmagnót, fülhallgatóval;

Kínálnak: Egy darab kétszárnyas üvegezett belső ajtót, egy darab teli ajtót (mindkettő tok nélkül), gerendákat, hulladék pozdorját; — Egy darab Balaton típusú kombi ágyat, fenyő színben és egy darab zöld színű modern franciaágyat, ágyneműtartóval egybeépítve: — Egy régi szövőszéket, egy rokkát és egy külföldi műanyagcsónakot; — Matchbox autópályákat (3 különféle, egymáshoz kapcsolhatók, csak együtt); — Egy szobai olajkályhát; — Egy ágymelegítő villanypárnát, gázrezsót, nyomáscsökkentővel, egy Szaratov hűtőszekrényt, különféle háztartási felszereléseket, használt paplant stb.

Cserélnek: Verhovina motorkerékpárt legkevesebb három sebességes női kerékpárért vagy kisméretű félverseny férfi kerékpárért; — MK 25-ös működőképes kazettás magnót vagy 6x30-as távcsövet vagy hanglemezt, könyvet vagy megegyezés szerint bármit egy tölcséres gramafonért (esetleg lemezekkel együtt); — Egy bőröndre való csecsemőholmit csővázas hátizsákért; — Jó állapotban levő mély babakocsit (piros színű) és zöld gyermek kiságyat jó állapotban levő villany varrógépért, Gyermekcipőket (20—24-esek) és 23-as jugoszláv téli csizmát a hetvenes évekből való külföldi nagylemezekért; A Magyar Néprajzi Lexikon 1. és 2. vadonatúj kötetét vagy egy használt zománcozott fehér ülőkádat, egy működőképes kis asztali játék gőzgépért.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 15 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

KÁR ÉRTED, KIS HUSI...

Én nem kétütemű járgá-
yok kipufogógázait szív-
am mellre, mint Biró Ist-
án budapesti olvasójuk —
ár fővárosi sorstársaként
bből is jut elgyötört tü-
lőmnek bőven —, hanem
gy piros 7-es autóbusz ve-
etőjének a kipufogógáz-
ál is mellbevágóbb tan-
eckéjét.

Nemrég fontos megbe-
zélésre rohantam, mogor-
a időben, persze. Öröm-
nel huppantam hát le a
Bosnyák téri végállomásra
ppen begördülő piros 7-
s üres üléseinek egyiké-
e. Ám a marcona busz-
ofőr felháborodott csön-
getéssel, majd félreérthe-
etlen kézjelekkel adta
udtomra, hogy a felszál-
ásra csak néhány méter-
ei odébb lettem volna jo-
gosult. Szófogadóan le-
szálltam, hogy fölszállhas-
sak annak rendje és módja (és a marcona pilóta regulája) szerint. Csakhogy — ki tudja, mily pedagógiai elvektől vezérelve — neki nem volt elég megszégyenült caplatásom, mire odaértem a kijelölt felszállóhelyre, becsapta az orrom előtt az ajtókat, és jókora büdös, fekete füstöt pöffentve az orrom alá, elrobogott.

— Szét fogsz ázni, te kis husi! — közölte némi kárörömmel, felfújt rágója mögül, egy punkfrizurás úr. — Kár érted — tette hozzá rezignáltan.

Kár. Az is kár, hogy a jólfésült, szemüveges és bizonyára tisztességben megkorosodott pilóta ezt nem tudja.

Lehet, hogy jobban járnék két keréken?

Richter Anikó
Budapest

Sajnos...

Böbe Baba, Budapest — Beküldött meséi olyan ijesztőek, hogy több munkatársunknak még most is borsódzik tőlük a háta. Nem hisszük, hogy az Öt késszúrás az éjszakában című elbeszélő költeménye megnyerné fiatal olvasóink tetszését. (Ugyanez vonatkozik az Iszom, mert vérszomjas vagyok című művére!)

H. B., Kiskunfélegyháza — Nem igaz, hogy csak azoknak az írásait közöljük, akik valamilyen magasabb pozícióban vannak. A „Fél pár cipő” című írása akkor sem tetszene, ha Ön lenne a tanácselnök.

Z. K., Debrecen — Írásodból ítélve fiatal lány lehetsz, helyesírásodból pedig kitűnik, hogy még iskolai tanulmányaidnak ugyancsak a kezdetén tartasz. A petting szó nem humoros, viszont két t-vel kell írni!

K. É., Érd — Hatoldalas írásában több jó mondat van, például: addig futok, amíg utol nem érem magam, ez azonban még senkit sem jogosít fel arra, hogy féltucat lapot teleírjon.

Cs. J., Budapest — Ha kicsit tömörebben fogalmaz (lásd még: K. É., Érd) akkor elképzelhető, hogy előbb-utóbb nemcsak a nagymamájának tetszenek az írásai.

T. D., Budapest — Arra kér bennünket, mondjunk egy olyan szót, amely a településfejlesztési hozzájárulás kifejezésére rímel. Sajnos ilyen szóval nem tudunk Önnek kedveskedni; valaki nem attól lesz közéleti költő, hogy hosszú, nehezen olvasható szavakkal tűzdeli tele verseit.

V. L., Miskolc — Mi sem értjük T. D. verseit, de ettől még nem biztos, hogy Ön jobb költő.

TÜCSÖK és BOGÁR

● VERŐCEMAROS—ZEBEGÉNY KÖZÖTT 200—300 nöl-es telket vennék házzal, víz, villany lehetőséggel, max. 30 000 Ft-ig.

Figyelem, ráígérünk! Nekünk 31 000-et is megér!

(Az Expresszből ollózta Horváth Sándorné)

Kedvelt kirándulóhely a veszprémi állatkert
(Fotó: Dénes Géza)

Négykerekű ketrecek?

(A Téglaipar c. újságból merítette Vörös Márta, mosdósi olvasónk)

Espáj André cseremisz származású zeneszerző a Videoton-kórus próbája közben, rögtönzött előadást tartott a zongoránál

Motetta és fuga kilenc bábura meg egy golyóra!

(A Videoton üzemi lapjában lelte Kálmán Árpád, veszprémi olvasónk)

Több millió forint pluszköltség

Sikeres indulás

Bravó, ha ilyen sikeresen folytatják, a fehérneműjüket ráfizetik!

(A Fővárosi Közmű c. lapban találta Torma Miklós, váci olvasónk)

KONTÍROZÓ KÖNYVELŐ, GÉPKÖNYVELŐ

Örökké csak követ nyelni... követ nyelni...

(A Mecseki Bányász hirdetései között találta Lukácsi László)

NEM TOJÁS AZ ÓRA

Teljes mértékben egyetértek a „Nem cipő az óra” című cikkükkel. Viszont arra is felhívnám a figyelmet, hogy az órakampány nem csupán a tanév kezdetén észlelhető. Az idei 13. számukban megjelent hirdetés szerint húsvétra is ajándékozzunk karórát. Lehet, hogy maradiak a nézeteim, de szerintem a húsvéti ünnepek jellegzetes ajándékai a tojás, a csokoládéfigurák stb.

Burcsik István
Debrecen

FELEDÉKENYSÉG

című rejtvényünk megfejtése:

— **Pontosan ezt akarom, de mindig kimegy a fejemből ennek a gyógyszernek a neve.**

200—200 forintot nyert:

Rákóczi Ferenc, Felsőmocsolád, Pf. 296, 7456

Harmath Lajos, Polgárdi, Szabadság út 11., 8154

Vass Nándorné, Budapest, Haris köz 5., 1052

A nyereményeket postán küldjük el.

BIZTONSÁG

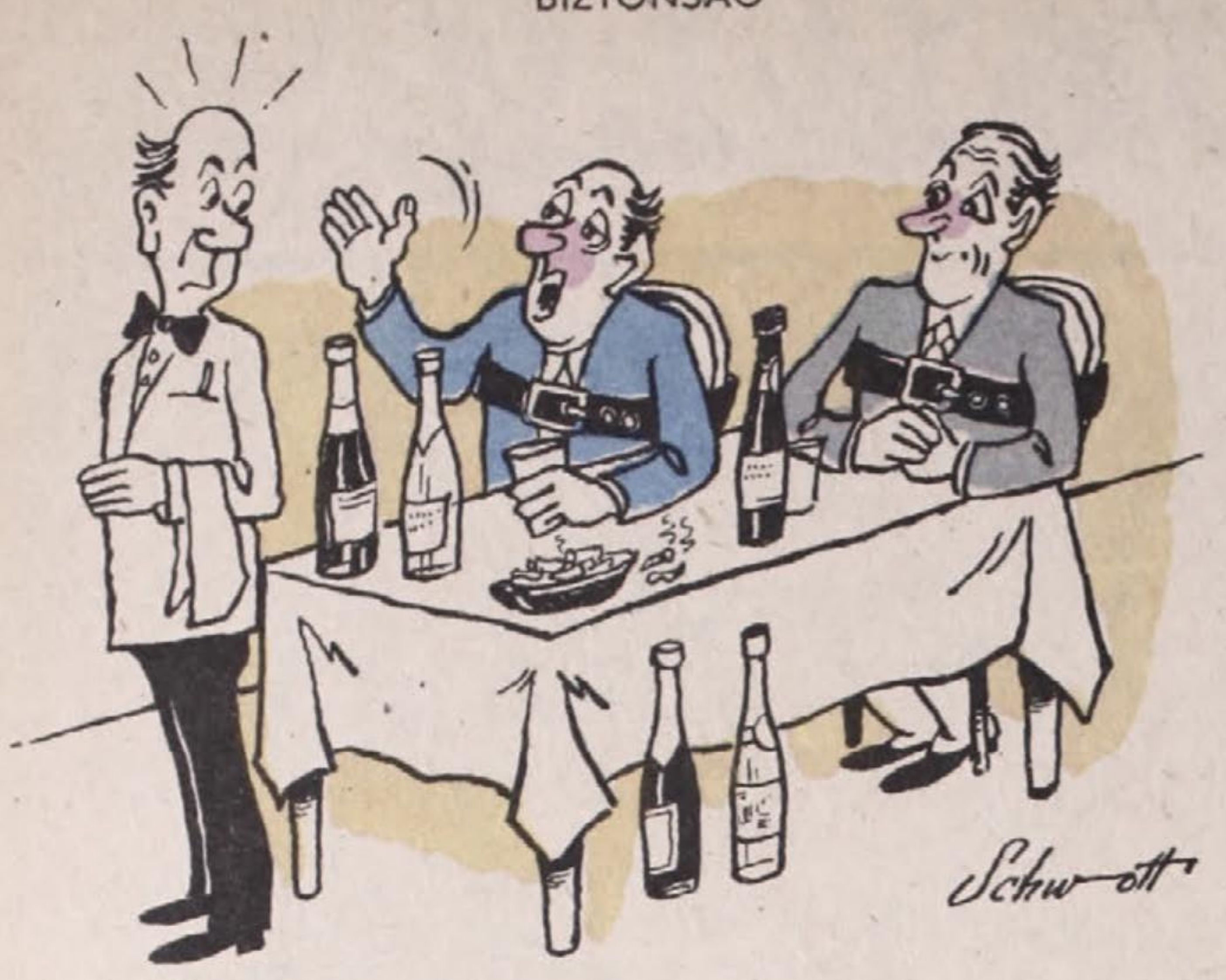

– Nyugodtan hozhat még egy üveggel!

TRIBÜN

Miért szerződtél eppen az FC Badenhez?

— Mert az egész más klub, mint a többi.

— Mennyiben?

— Egyedül ők voltak hajlandók engem szerződtetni.

●

Dél-amerika. A csapat bajnokságot nyert, a bankettre beront egy szurkoló és egyenest a sztárt veszi célba.

— Senor Paulinho, minden pénzt megadok a mezéért.

A játékos nem szívbajos. 15 000 svájci franknak megfelelő összegért eladja a trikót a szurkolónak.

A sportüzletben olcsóbb lett volna. Sőt tisztább is.

●

Az osztrák totón néhány hete súlyos összeget nyert egy ifjú bécsi hölgy. Amikor átvette a hatszámjegyű csekket, földöntúli boldogsággal így kiáltott:

— Megüti a guta azt a csibészt!

Nemrég vált el. Vannak még örömök.

Az aranykönyvből:

— A jó edző nem csak izmot, tüdőt és szívet ad tanítványának — reménységet is.

●

A belga Les Sports szerkesztősége levelet kapott, a Sabena női focistáitól:

— Engedjék meg, hogy felhívjuk figyelmüket egy súlyos tévedésükre. Legutóbbi mérkőzésünkön a Park Woluwe-től nem 1:11-re, hanem 0:11-re kaptunk ki. Kérjük a helyreigazítást.

A helyesbítés után a Sabena-lányok gólaránya 0:144.

Persze, hogy büszkék rá!

(p. p.)

SZÜRET

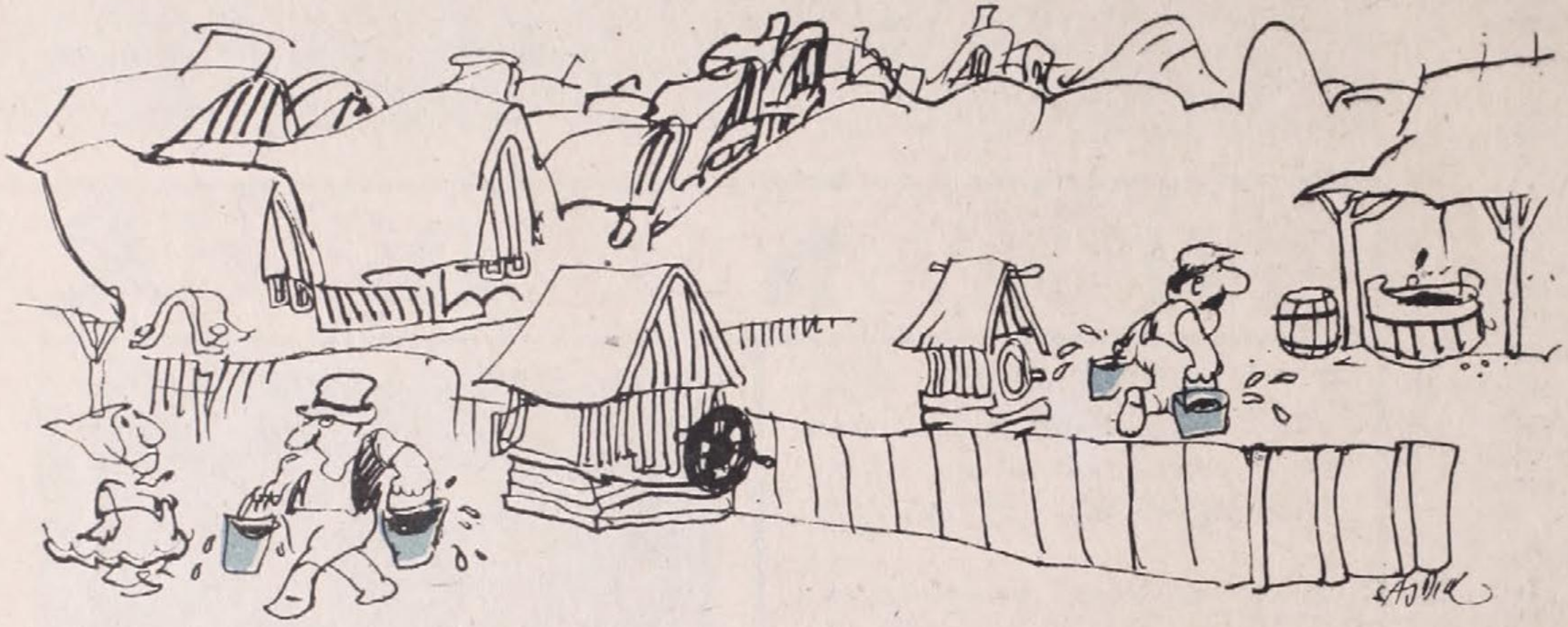

– A szomszédnak úgy látszik, rosszabb volt a szőlőtermése, mert ő már a nyolcadik vödör vizet viszi.

Az októberi (10. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének helyes megfejtése:

— A Mohácson élő bátyámnak folyósítok egy kis kölcsönt.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Ravasz József, Budapest, Ifjúmunkás u. 6. 1091

Gáspár Gergelyné, Göncruszka, Szabadság u. 2—30. 3894

Pásztor Bertalanné, Dunaújváros, Kommunarszk krt. 21. 2400

A nyereményeket postán küldjük el.

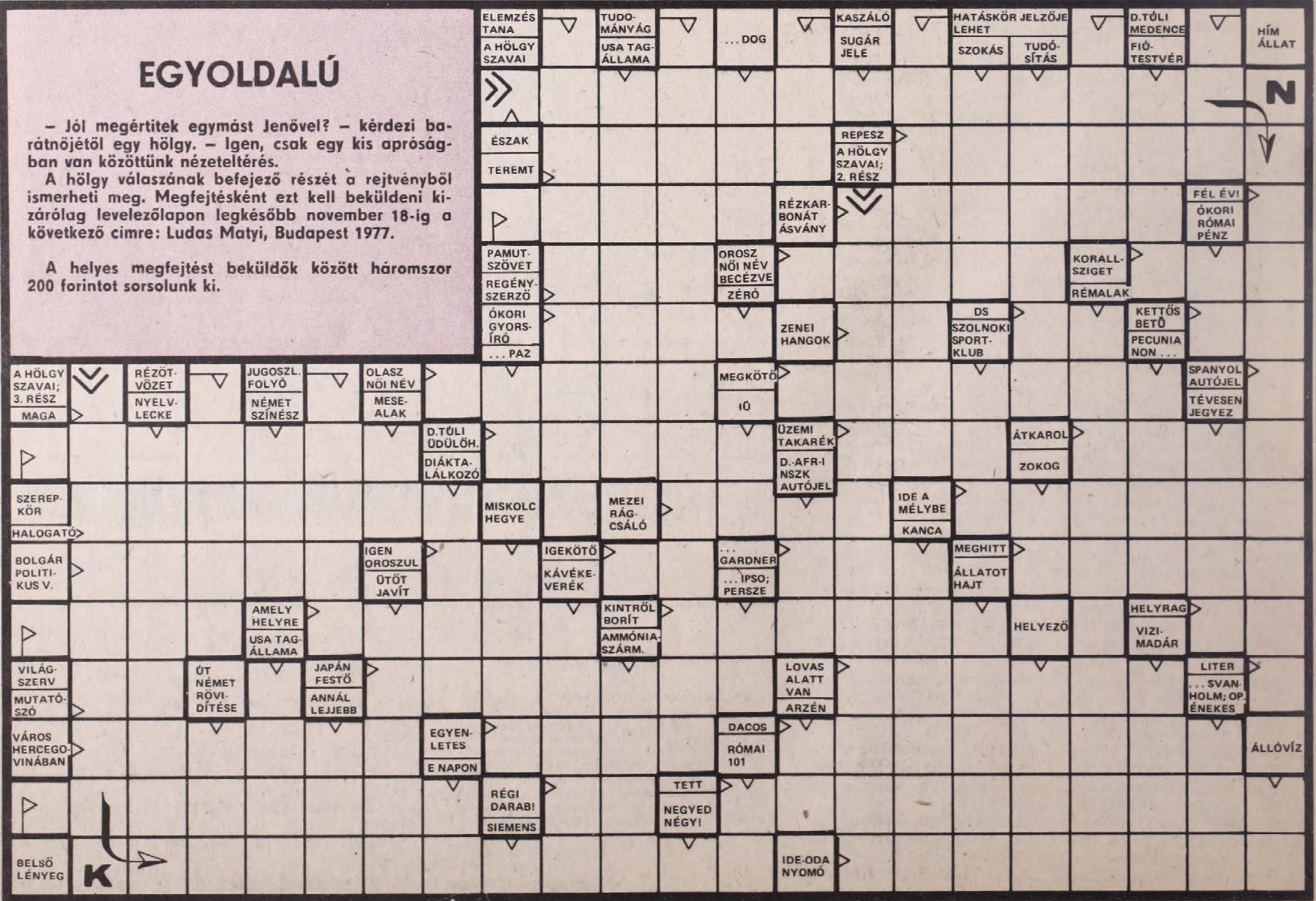
ELEMZÉS TANA
A HÖLGY SZAVAI
TUDOMÁNYÁG
USA TAGÁLLAMA
... DOG
KASZÁLÓ
SUGÁR JELE
HATÁSKÖR JELZŐJE LEHET
SZOKÁS
TUDÓSÍTÁS
D.TÚLI MEDENCE
FIÚTESTVÉR
HÍM ÁLLAT
N
ÉSZAK
TEREMT
REPESZ
A HÖLGY SZAVAI; 2. RÉSZ
RÉZKARBONÁT ÁSVÁNY
FÉL ÉVI
ÓKORI RÓMAI PÉNZ
PAMUTSZÖVET
REGÉNYSZERZŐ
OROSZ NŐI NÉV BECÉZVE
ZÉRÓ
KORALLSZIGET
RÉMALAK
ÓKORI GYORSÍRÓ
... PAZ
ZENEI HANGOK
DS
SZOLNOKI SPORTKLUB
KETTŐS BETŰ
PECUNIA NON ...
A HÖLGY SZAVAI; 3. RÉSZ
MAGA
RÉZÖTVÖZET
NYELVLECKE
JUGOSZL. FOLYÓ
NÉMET SZÍNÉSZ
OLASZ NŐI NÉV
MESEALAK
MEGKÖTŐ
IŰ
SPANYOL AUTÓJEL
TÉVESEN JEGYEZ
D.TÚLI ÜDÜLŐH.
DIÁKTALÁLKOZÓ
ÜZEMI TAKARÉK
D.-AFR-I NSZK AUTÓJEL
ÁTKAROL
ZOKOG
SZEREPKÖR
HALOGATÓ
MISKOLC HEGYE
MEZEI RÁGCSÁLÓ
IDE A MÉLYBE
KANCA
BOLGÁR POLITIKUS V.
IGEN OROSZUL
ÜTŐT JAVÍT
IGEKÖTŐ
KÁVÉKEVERÉK
... GARDNER
... IPSO; PERSZE
MEGHITT
ÁLLATOT HAJT
AMELY HELYRE
USA TAGÁLLAMA
KINTRŐL BORÍT
AMMÓNIASZÁRM.
HELYEZŐ
HELYRAG
VIZIMADÁR
VILÁGSZERV
MUTATÓSZÓ
ÚT NÉMET RÖVIDÍTÉSE
JAPÁN FESTŐ
ANNÁL LEJJEBB
LOVAS ALATT VAN
ARZÉN
LITER
... SVANHOLM; OP. ÉNEKES
VÁROS HERCEGOVINÁBAN
EGYENLETES
E NAPON
DACOS
RÓMAI 101
ÁLLÓVÍZ
RÉGI DARABI
SIEMENS
TETT
NEGYED NÉGY!
BELSŐ LÉNYEG
K
IDE-ODA NYOMÓ

EGYOLDALÚ

– Jól megértitek egymást Jenővel? – kérdezi barátnőjétől egy hölgy. – Igen, csak egy kis apróságban van közöttünk nézeteltérés.

A hölgy válaszának befejező részét a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 18-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

ROMÁNIÁBÓL

Környezetvédelem

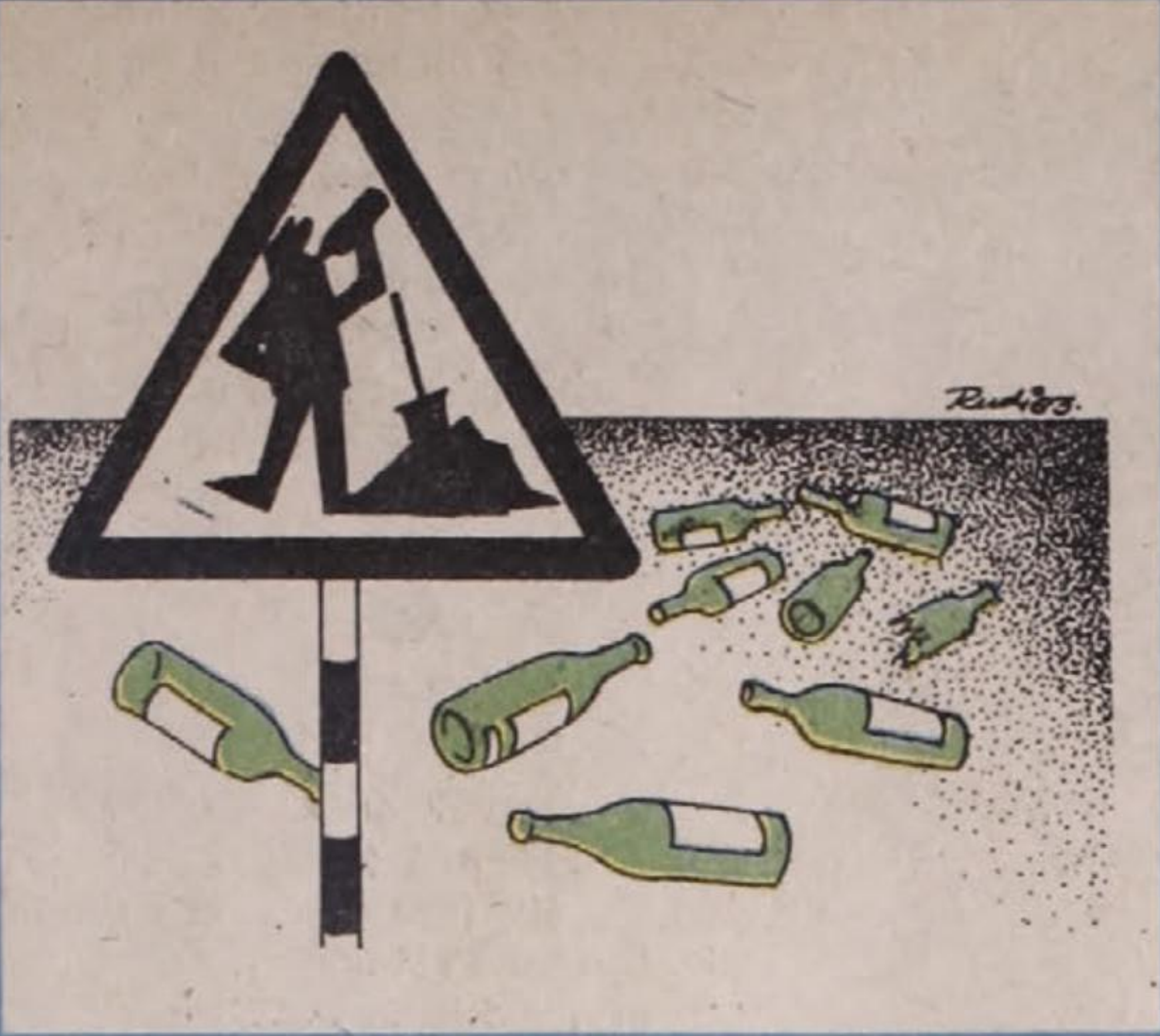

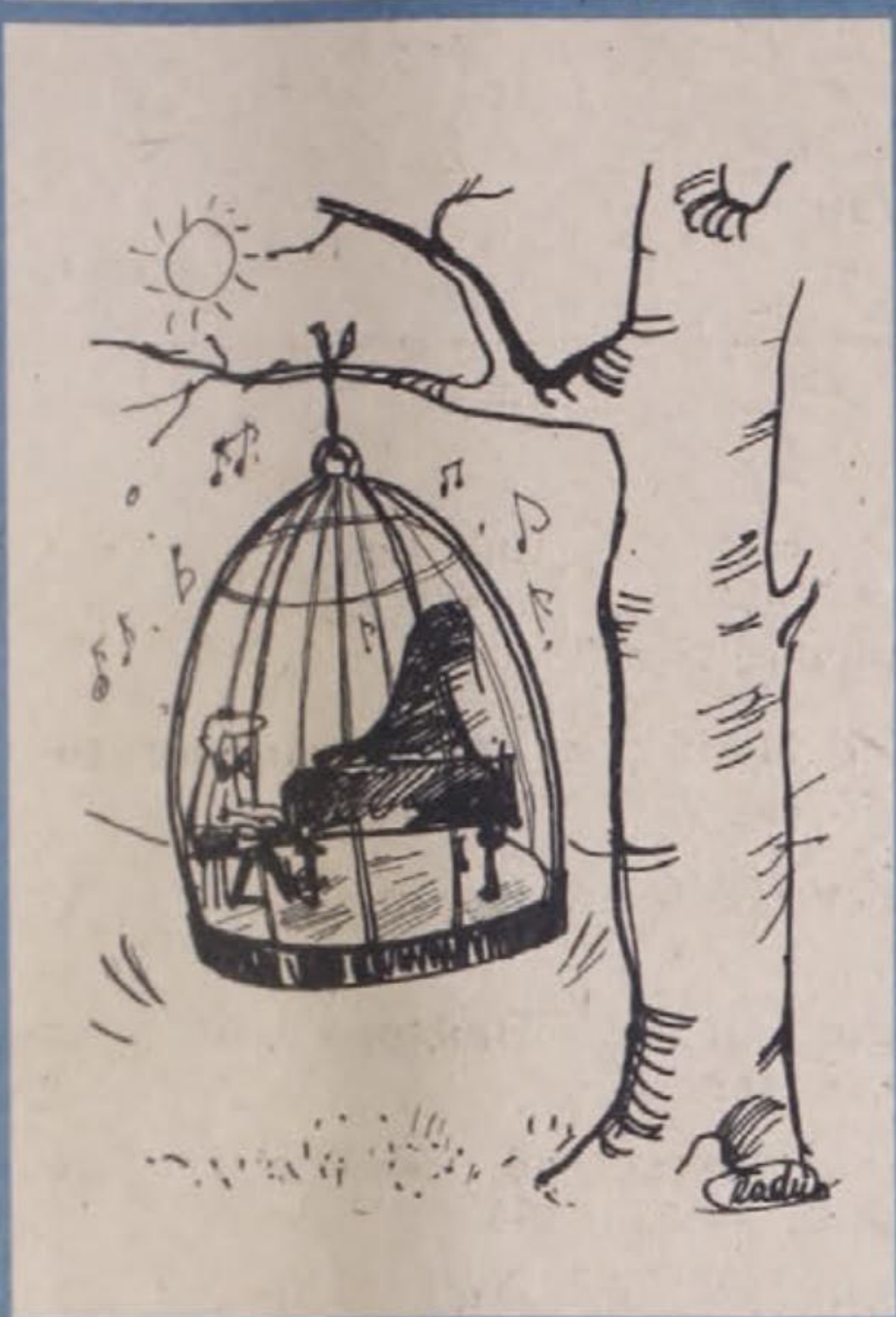

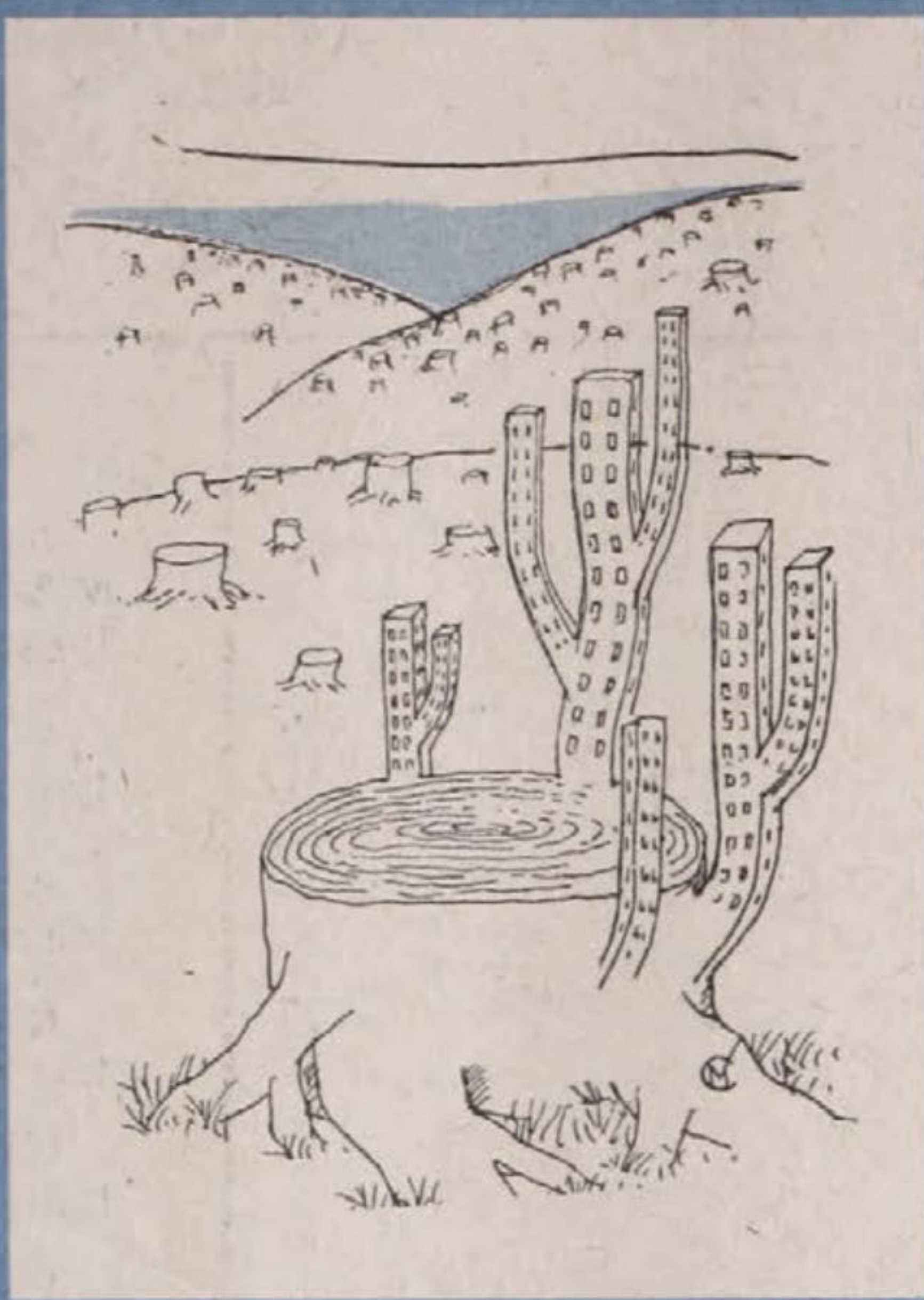

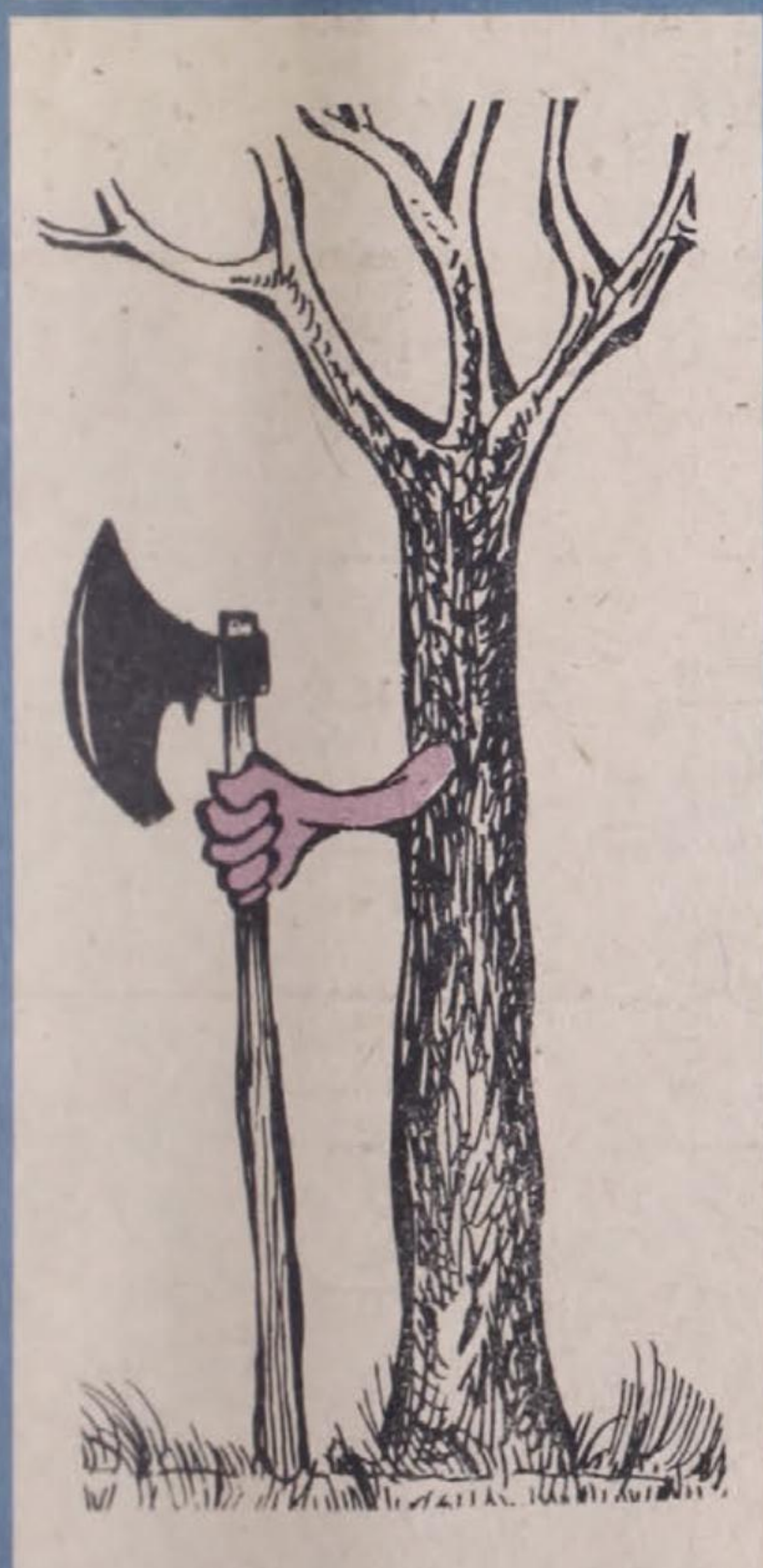

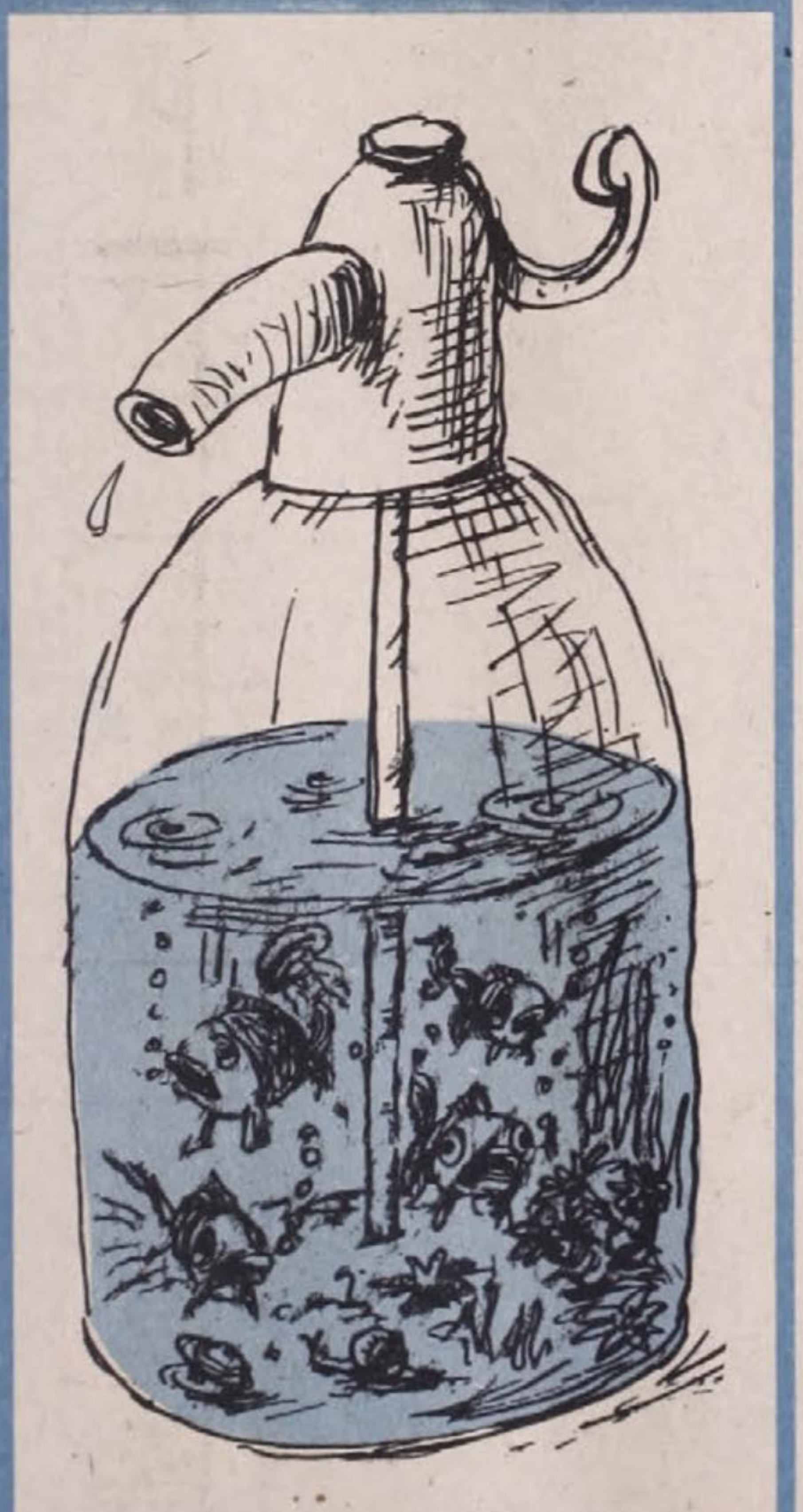

Ludas Matyi

Főszerkesztő: **ÁRKUS JÓZSEF**
Főszerkesztő-helyettes: **MIKES GYÖRGY**
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

85.2308/20-46

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

Megjelent az 1986-os

KUTYANAPTÁR,

tizenhárom
színes fotóval.
Kapható
az újságárusoknál,
a könyvesboltokban
és a
Skála áruházakban.

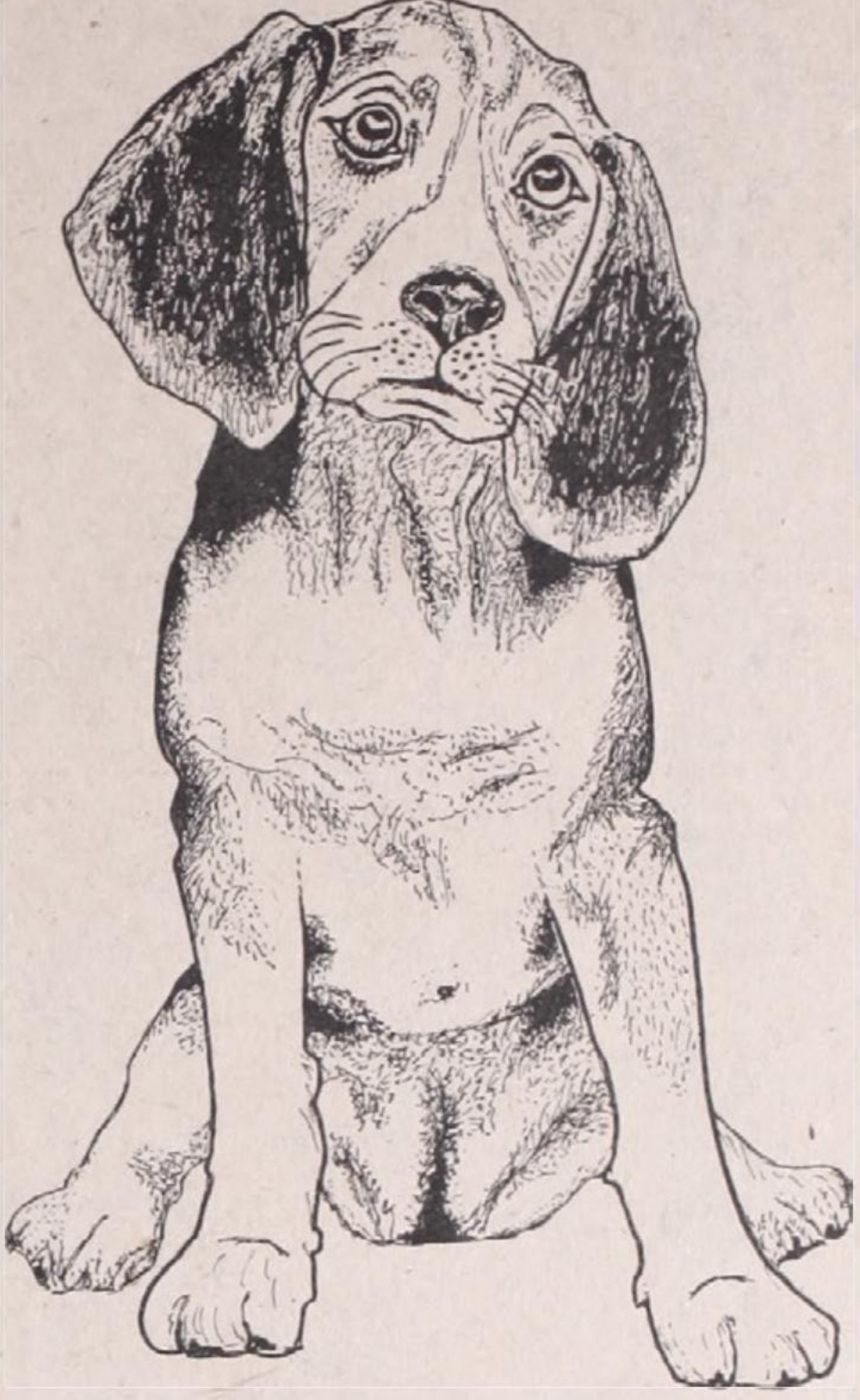

KÖNYVFUTÁR

KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

A KÖNYVFUTÁR ELVISZI A KÖNYVET AZ ÖN OTTHONÁBA

... pld. **AKTNAPTÁR 1986.** Táltos Gmk	148 Ft
... pld. René Berger: **A FESTÉSZET FELFEDEZÉSE** 1—2. kötet Gondolat	150 Ft
... pld. Vahtang Beridze: **PIROSZMANI** Corvina	86 Ft
... pld. Johannes Brondsted: **A VIKINGEK** Corvina	44 Ft
... pld. Buzinkay Géza: **BORSSZEM JANKÓ ÉS TÁRSAI** Corvina	118 Ft
... pld. Domanovszky György: **A KERÁMIAMŰVÉSZET KEZDETEI** Képzőművészeti	70 Ft
... pld. **FILMÉVKÖNYV 1983** Filmtudományi Intézet	80 Ft
... pld. Kelemen Pál: **RÉGI AMERIKAI MŰVÉSZET** Corvina	150 Ft
... pld. **KI KICSODA A MAI MAGYAR FILMMŰVÉSZETBEN?** MAFILM	85 Ft
... pld. Kubinszky Mihály: **RÉGI MAGYAR VASÚTÁLLOMÁSOK** Corvina	60 Ft
... pld. **LELETEK A MAGYAR FOTOGRÁFIA TÖRTÉNETÉBŐL** Képzőművészeti	389 Ft
... pld. Ortutay Gyula: **A NÉP MŰVÉSZETE** Gondolat	53 Ft
... pld. Sellei Sarolta—Panyik István: **SHAKESPEARE ANGLIÁJA** Corvina	146 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvétellel szállítunk, a portóköltséget felszámítjuk. Részletfizetésnél — 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi — törlesztési lehetőséget adunk, az 5%-os kezelési költséget és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezésük sorrendjében teljesítjük.

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
Budapest, Postafiók: 502. 1397

A megrendelő neve: ....
....
Pontos címe (irányítószámmal):
....
Munkahelye: ....
....

Részletfizetésnél:
Anyja neve: ....
....
Személyi száma: ....
....
Születési helye: ....
....

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

HEGEDŰS ISTVÁN:

Burgonya-bőség

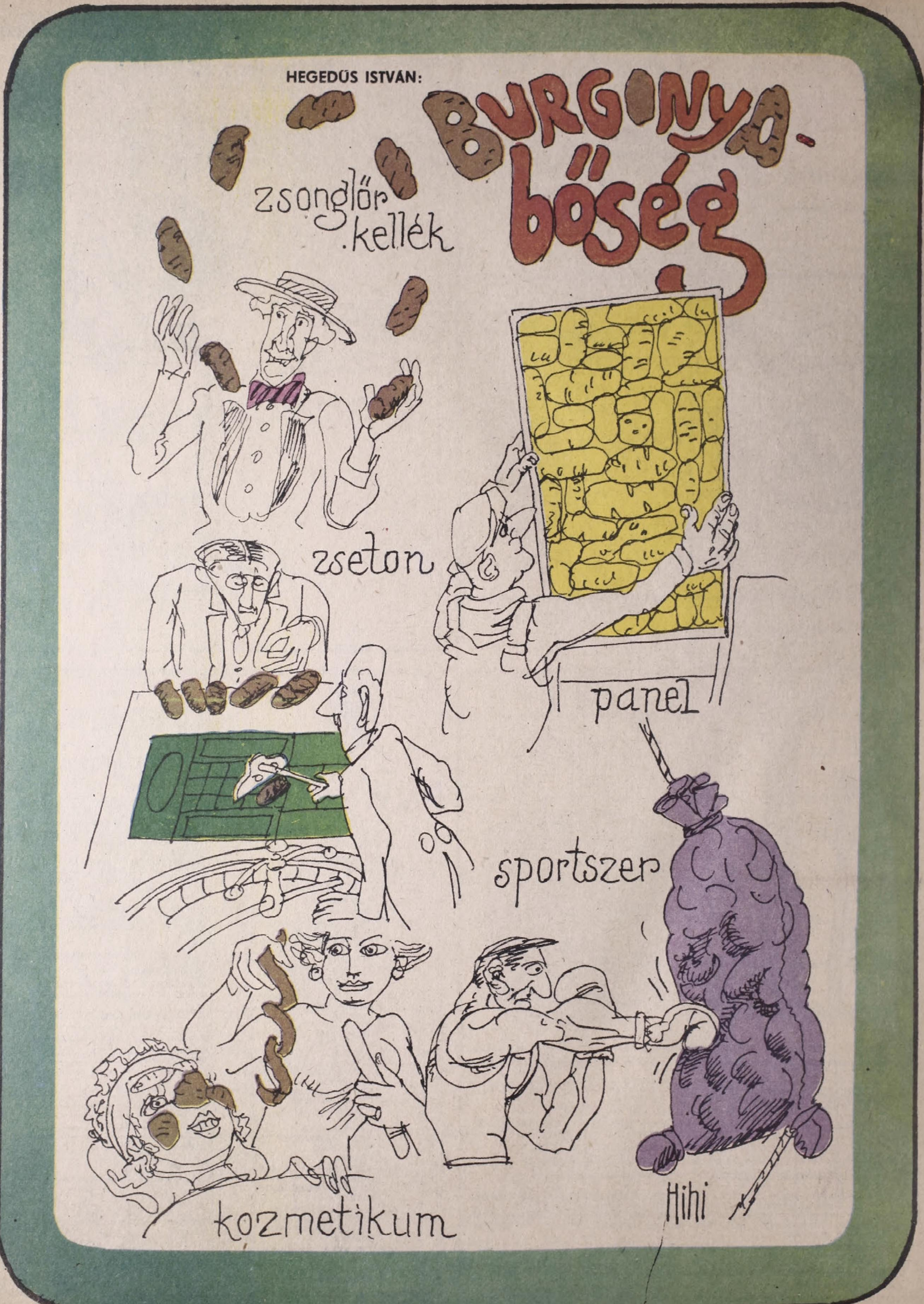
zsonglőr-kellék
zseton
panel
sportszer
kozmetikum
Hihi